

ଅଧୀନରେ ହୁବା ଏବଂ ସରକାର ଧର୍ମିଟ ହୁଅଛି
ସମନରେ କିମ୍ବାପେଶ ହିତାକୁ ସରକାର କର୍ତ୍ତା
ଲୋକାଦକ୍ଷତା ନଠନାତ୍ତ ସମଦରେ କିମ୍ବା ଅଧୀନ
ହାର ନାହିଁ । ଜାତା ହେଲେ ବେଳେବା ଏବଂ
ସଦାଚିର୍ତ୍ତ କିମ୍ବାପର ଜାର୍ମନ କିମ୍ବାହାଜି ସମୟ
ପରି ସତୀ ବା ହାତବଣଶିଥି ଅପର କୌଣସି
ଯୋଗବ୍ୟାପ୍ତ ବା ବେଳୀ ହର୍ଷକ ଫ୍ରେଶ ନଥ୍ୟ
କରିବା ଉଚ୍ଚତ ହେଉଥିବା ଏବଂ ସେ କିମ୍ବା
କାଳ ମୟ ଅନ୍ତର କୌଣସି କାହାରଙ୍କିମ୍ବାର
ମାହାଲରେ ଜାତା ହୋଇ ନ ଥିବା ରେବେ
କଟ୍ଟିଯେବାନାକେ ଦେଖିବ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେରେ
ଏବଂ ଯକ୍ଷମ ହେବେ ଏବଂ ଅପରବ୍ୟା
କିମ୍ବାଲାଶ ହେବ ।

ଛେବାରଙ୍ଗ ବୁର୍ଜା ।

ବର୍ଷପ୍ରାତରେ ଘେମୁନେ ମିଳିଥ ସାହେବ
ମହୋଦୟକ ଉଗେର୍ତ୍ତୁ ଯାହା ଛାତ୍ର କଣ୍ଠ-
ଥର୍ମ ବହୁରୁ ପାଠକମାନେ ଦେଖିଥିଲୁ ଯେ
ଆଜ ମରୁକ୍ତି ହେଲେ ହରତାର ବେ ଶାତ୍ର
ଦେହନେ ଯାହା ବନର୍ତ୍ତପେଣ ପ୍ରକାଶଭବନରେ
କହିଲ ଶୁଣିଲେହେତୁ ଗର୍ଭର ଥର୍ମ ମରନାକ
ଆହଁ । ଏହା ଧୋଖାକୁ ପାରିବରେ ବାହାର
କାହାର ଟ ଏକାହାର କା ପାରିବ ଶାତ୍ର କୋ-
ପ୍ରଳାପ । ଏକାହାର ମରିବରେ କରିଯୋଗୁ
ହ ହେତୁ ୧୯୧୯ ବା ଏକ ହେତୁ ୧୯୨୫ ମଧ୍ୟ
ଦେହରେ ମରୁକ୍ତିଯୋଗେ ଟ ହେତୁ ୧୯୨୨୫ କାହାର
କା ଅନ୍ଧାର । ସବୁ ୧୯୪୪, ୪୫ ମରିବରେ ଏଥି
ଶୁଭର୍ତ୍ତରଥା ବନର୍ତ୍ତପ୍ରକାଶ କମିଟାରେ ଖେଳ
ଦେହୁ ଟ ହେତୁ ୧୯୩୭, ୩୮ ୧୯ ଶାତ୍ର ଦୟାର
ଅଛି ଏହା କହୁ ପରିବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ବେହୁ କାହାରକୁ
ହେତୁ ୧୯୨୭ ୧୯ ଶାତ୍ର ଦୟାରିଥିଲୁ
ମରିବରେ ଏକାହାର ବୋଲି ହେତୁ ଅନ୍ଧାର
ଆଗର୍ତ୍ତିନେବେ ଦୟା ବହୁ ମନ୍ଦିର ଶତ ଦେହର
ଦ୍ୱାରା । ମାତ୍ର ଗରବର୍ତ୍ତର ଖେଳ ଏହା ମରୁକ୍ତି
ଦେହୁ ଗର୍ଭ ଦେବାଦିଷ୍ଟୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ଭିଣୀ
ଦେହୁ କହୁ ମରୁର କର କା ଥିବା ଅନ୍ଧାରର
ଦ୍ୱାରା ଥର୍ମ । ଏହା ବନାବନ୍ଦୁରେ ଅଳେହ
କାହାର ଅତିକ ଥିଲା ଏହା ଦେହୁ କିମଦାଇମାନେ
ଥାମାର କର କାହାର ଦେହେଇ । ଅକର୍ଣ୍ଣ କାହାର
ଏହାର ସହିତ ପଥ୍ୟକୁ ବୋଲିବାଲିପାଇଁ । ସେ-
ଯେବେ କିମଦାଇମାନେ ଦେହେଇ । ଅକର୍ଣ୍ଣ କାହାର
ଏହାର ସହିତ ପଥ୍ୟକୁ ବୋଲିବାଲିପାଇଁ ।
ମାତ୍ର ଅତିବର୍ଦ୍ଧିତେ ମଧ୍ୟ ଦୂରତାତଥାର ଅନ୍ଧାର
ମାନନ୍ଦ କାହାର ହୋଇଥିଲା ଏହା ମେଷମ୍ପରେ

କଳ୍ପ କଣ୍ଠ ଓ ବର୍ଷାପତି ସମ୍ମୁଦ୍ର କର୍ବର ଥାଇ
ସେବେବେଳେ ଖୋଇ ଥଥିବା ମନୁଷ ହେଉ-
ଥାଇ ଦେଇ ଓ ଧୟାର ଉତ୍ସବ ବନ୍ଦରୁ କରି
ବାରେ ସରକାରୀ ଦର୍ଶକୁ କହି ତୁଟ୍ଟ କରୁ
ଗାହାନ୍ତି । ଏବଂ ତଥାନ୍ତ ହେଲାମ୍ବଲେ ସରକାର
ଗଭିତ ଦେବା ସମ୍ମରତ କାହା ଅର୍ଥର ଅବଧି
ବିନ୍ଦୁ କରିବେ । ସେଥିବାଧେ ଆଦେଦର
ଦରିଦ୍ର ଅଳାବନ୍ଦିବ । ଯେତେବେଳେ ରହୁ
ଛି ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଯେତ୍ରା ଅତେବ ଜାତିବାର
ହାତରୁ କଳା କାହିଁ ଦେଇ ସଜ୍ଜି କାହା ଚାହିଁ
ଥିଲେ ମାତ୍ର ଫଳରେ କର୍ମତାମୁକୀକ କରିବ
ଦେବାର ରମ୍ପାନ୍ତର ଶାକବିନ୍ଦୁ ଦେବେବେଳେ
କୌଣସି କ୍ରିତବାଚ୍ୟ କାହିଁ ସେ ପରିଚାର
ସେ କୌଣସିମତେ ଥାବି ସରକାରୀ ଶାକବ
ପାଇବ କରିବେବେ । ପାହାରୋଳ ସେବେ
ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଦୁଷ୍ଟରେ ସଜ୍ଜି ଶାକ ଦେବାର
ଯୋଗ୍ୟ କୁବ କରିବେ ସରକାରୀ ପରମାଣୁ କାହା
ଦେବାର ଘୋଷମ୍ବୟ । ଜମିବାରମାନେ ମେଲ
କରି ସରକାରରୀବେ କିମ୍ବା ଦରିଦ୍ର ଅନ୍ୟତ୍ଵ
ବୋଲି ସେମନେ ତୁଟ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଇନ୍ତି ।
ଆମ୍ବାକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରୁଁ ଆମ୍ବାକରର
ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟାହୁତୀ ପ୍ରଜାପାଲଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ ତମେଶ୍ୱର
ଓ କରେବକର ସର୍ବତ୍ର ମନୋଦୟମାନେ ଏଥିର
କବିତାର ନିଃସମ୍ମାନ କରିବାର ଏହିପରିବାର
କିମ୍ବା କରି କାହାର ଓ ତୁମ୍ଭା ତୁମ୍ଭପରିବାର
ମଙ୍ଗଳ ବିଜାନ କରିବେ ।

ସାହୁତିକ ସମ୍ବାଦ ।

କରିବା—ଗେଲେ ଟ ।

ଅସ୍ତ୍ରବିନ୍ଦୁ କରିବାକୁ ମୀ ହେ ତି କାହାରି
ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ତା ଓ ଦିଲବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା
କାହାର ଜୀବିତ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ମା କାହାର
ପାଇଁ ଦ୍ୱାରା ଆଶ୍ଵର କାମିତିମା ହେଲା ।

ଅନ୍ତର୍ବାଦ ଏହିଦେଶକାଂ କୁଂ କୁଂ ହାତ ଧେବ, କାହିଁ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

ପ୍ରଥମ ବନ୍ଦାଗିରୀ କଲେଜର ଖାତ୍ରୀ ସାହିତ୍ୟବିଷୟରେ
କେତେହାଏ କଲେଜର ଛପରା ଯାଏ ହେଲା ।

ବାରଦ୍ଵାରକ ନାରୀମେଣ୍ଡ ଲେନ ହୋଲିମ୍ବାଲ ବାର
ପାତାଗାଠ ମାଟେ ରେବେରା ବନ୍ଦିଲମ୍ବୁ ଦେଇ
ସୁଶୈଖ ମହାନ ପ୍ରେମ ହଜାରେ ହତ୍ତ ହମ୍ବ ଉଛି
ଏ ବସନ୍ତବାହୁ ଜାନ ଶାରୀର ପ୍ରସର ନାରୀମେଣ୍ଡ
ଲାଭ ହେବାର ଦାରୁ ପରିଚାଳନା ଥାଏନ୍ତି ବସ ଅନ୍ଧା-
ର୍ମ୍ଭ ପ୍ରେମ ହେବେ ।

କୁଣ୍ଡଳ ପରେ ସମେତକି ଯୁଦ୍ଧର ମାତ୍ର କୁଣ୍ଡଳ
ହେଲାଏଥାଏଇ ହେଲମାନ୍ତରୁଦେବରେ ହିସୁର
ହେଲେ ।

ଶା ଏ ରାଜେ ସେହେମର ସନ ୧୯୯୭ ମିତିକା

ଉତ୍ତର ଅଧିକାରୀ

ଛରଣ୍ଡ ପାତ୍ରଦର ସ୍ତଳୀ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦/୨
କଟକ ପ୍ରିନ୍ଟିଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମେଲାଇମ୍ବୁରେ ଉତ୍ତର
କଟକ ।

NOTICE

Wanted a Treasurer for the office of the Manager of Babu Nogendra Nath Rai Choudhury's Estates. Security of (1000,) one thousand rupees will be required. A knowledge of the Bengalee language is necessary. Pay Rs. 20 per mensem. Apply to undersigned up to the 13th September 1897.

J. C. PRICE.
Manager

NOTICE**Hospital Assistant**

Wanted a qualified Hospital Assistant for the Dispensary of the Rajah of Kallikote & Atagada at Kallikote Ganjam District. Preferences will be given to an applicant who knows Uriya or at any rate Hindustani well. The Salary will be fixed according to qualifications.

Apply with references and testimonials at the same time stating the amount of salary required to

The Secretary and Agent
to the Rajah of Kallikote
and Atagada,
Ganjam District
Madras Presidency.

କୁର୍ବାଳ ଅଧିକୃତ ।

ଗମନକାରୀ କଲିବୋଟ ଓ ଅଂଗର୍ହାସଥିରେ
କରିଯାଇଥିବା ନମନେ ଜଣେ ସ୍ଥାନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ
ଅଧିକୃତ ମାନ୍ୟମନ୍ୟ ଅନୁର୍ଦ୍ଧର କଲିବୋଟ
ନିରାକାର କରାଯାଇବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ।
ତେଣୁ ନିରାକାର କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ସାରାଜିପ ଓ ମର୍ମରପାତା ସହିତ ପ୍ରୟୋଜନ
କରିବାକୁ କରି କରିବାକୁ କରିବାକୁ
କାମକେ କରିବାକୁ କରି କରିବାକୁ ।

19th August 1897 } Secretary and
Kallikote } Agent to the
Rajah of Kallikote
and Atagada,
Ganjam District
Madras Presidency.

NOTICE.

Wanted for the estate of Babu Nogendra Nath Rai Chowdhury, Zamindar; for the four Mahals situated in the Districts of Cuttack and Puri, Alupada, Sarna, Banipada, and Kokul; four experienced Tahsildars, who will have to furnish adequate security; pay will be given according to qualifications of competent applicants.

Applications will be received by the undersigned up to the 11th September, 1897.

J. C. PRICE,
*Manager of Estate
of Babu Nogendra Nath
Rai Choudhury Zamindar*

ଉତ୍ତର କିଣିଷ୍ଠ**ନାମାଙ୍କିତ ମୋହର**

ଏହା ପରିଚିଲ, କମ୍ପ୍ୟୁଟ ସୀବା ଏହା କରିପଦାର୍ଥ
ଯୋଗେ ବଞ୍ଚିଲା, ରଂଗଳା ଓ ଉତ୍ତର ଏ
ଆସରକୁଳ୍ୟ ଅନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥାଏ,
ରକରମୋଦର ଅପୋଷା ଏହା ପରିକାଳ ପ୍ରାୟ
ଅଛେ ।

ମହିନୀପର ଯୋକରଣ ସମ୍ମାନ ଚାରିଟାପ ଟ୍ରେଟ୍
ସାନ୍ଦେହିକ ନାମର „ „ „ ୧୯୯
କାଳ ଓ ଗନ୍ଧାରି „ „ ୧୦୫

ଗ୍ରାହକମାନେ ନିକା ପ୍ରୟୋକନମନ୍ୟାରେ
ଓ ପ୍ରକାର ଶାଶ୍ଵତ ଯେ ଯେଉଁ ଶାଶ୍ଵତ
ମୋହରପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଅଭିନାଶ କରିବେ
ତନୁସ୍ଥରେ ବରସତ ହେଲେ ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି
ଦ୍ୱାସିକ ।

ମୋହରର ମୂଲ୍ୟ ଅଗ୍ରାମ ଅର୍ଦ୍ଧକ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ
ନେବା ସମୟରେ ଅଧେ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ମୋହରର ଗ୍ରାହକଙ୍କ ପୁଥର ତାରକରୀ
ପରିବିବ ।

ଅଧ୍ୟାତାରୁ ଏକଟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବୁରି
ମୋହର ଦ୍ୱାରା ଲାଗିଲ ମୂଲ୍ୟରେ ଦ୍ୱାସିକ ।
ସେହୁରୁ ଯେତେ ବଢ଼ି ହେବ ବହୁର ବର
କର ହେବ । ନମୁନାପତ୍ର ପରି ଲେଖିଲେ
ପ୍ରାଦକେ କର ଲାଗି ପାରିବେ ।

ଦେଇଂ ପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ନାହିଁ । ରାତ୍ରି
କାଢ଼ ବା ରାତ୍ରିପରାବାର ଖାଲି ନ ପଠାଇଲେ
କେହି ଉତ୍ତର ପାଇଁ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ସୁଲ୍ଲ ବାଲକମାନଙ୍କୁ ଏଥରୁ ସୁଲ୍ଲ ମୂଲ୍ୟରେ
ଦ୍ୱାସିବ ।

କଟକ ପ୍ରିନ୍ଟିଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟ ଅଧିକାରୀ
ଦବାବାବନାର କଟକ } ଶାଶ୍ଵତ ରଥୀ
୧୦-୨-୧୯ } ସାତେବା

(ବିଶେଷ ପରିଚିତ)

**ପାଦିର ଅବ୍ୟଥି
ମହୋପଥ ।**

ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି କିଟା ଟ ୦. ୧୦ ରଥା ମାତ୍ର ।

ସବୁପରିକାର ଦ୍ୱାରା ସେବା କରିବାର କାରିବା
ପରିବେ ଏହାର ଅଧିଧାରଣ କାହିଁ ଅଛି ।
ସାହୁମେଲାର ଏମନ୍ତ ଅଗୁ ଫଳଦାୟକ, ଅଥବା
କୁଳା ସବଳା ପାନ ଜୀବନ ଅଛି ବୁଝି ଦେବା
ସୀଏ ନାହିଁ । ସେବେ ବଠିବ, ଯେତେ ଏହା
କାଳର ସେପରି ସେବ ହେବ କା କାହିଁବ,
କରିବାର ଲଗାଇଲେ ସେବ କଲ ହୋଇ
ଥିବ । ପରେ ତାର ହେଲେ ସେ ପ୍ରାକରିବ
ଆଛି କେବେ ହେବ ନାହିଁ । ଏହା ତୈରି
ବ୍ୟବହାର କରି ସହିତ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବେଳା ଲାହୁ
କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ତିହିତ ଗଣ୍ୟମାନଙ୍କ
ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର ସେବ ଅବେଳାନାହାଲା ଗୁଣର
ଅଧିକ କର ପରି ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ସମ୍ମର ଯେତେ
ମାନେ ଏହାର ମୁଣ୍ଡ ବିଶେଷରୁପେ ଅବଶେ
ଦେବାର ପରି ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କର
କେବେକ ଜଣର ଧର୍ମ ଏବଂ ମାତ୍ର ନିମ୍ନେ
ଦୁଇବିତ ହେଲା ।

ମହାଶୟ

ଅପରାଦ ବିକଟରୁ ଗାହୁ ସେବର ଅବ୍ୟଥି
ମହୋପଥ ଅନେକ ଗୁଡ଼ି ତିହିତ ଅଗାର ଅନେକ
ଲେବକୁ ଅବେଳା କରିଅଛନ୍ତି । * ୫ ପଥ୧୯

କବିରୁକ ଦାଗରକୁ କର ।

ନୟାଗକ । କବା ଯୋଃ ଆ ପୁରୁ

ଅପରାଦ ଯାହୁ ତୈରିକାର ଅବଶେ
ଅବେଳା ଲାହୁ କରିଅଛନ୍ତି । ଦ୍ୱାରକ ନିକା
ଟରେ ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗେ, ଅପରାଦ ଅମୁଲକୁମୁଦୀ
ଶାଶ୍ଵତ ଅଭିରୁ ଉତ୍ତର ଦେବାରର ଅବଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରନ୍ତୁ । * ଉତ୍ତର ଶାଖୀ୯

ଶା ଶାର୍ତ୍ତନ ମହାପାତ୍ର
ମୁହୂର୍ତ୍ତର ସେଟିଲମେଲ୍ ଅପିଷ
କଟକାମୋଡ଼ା ଘୋଷ କଟକ

sympathy of some conservatives as well. The question of suffrage is of great interest to us. They are fighting, and I have no doubt they will win. The woman of England has sympathy for India and if we get their suffrage I am sure our budget will not be to empty benches. I wrote on a previous occasion that the ladies who are the leaders of "woman's liberal federation" are of superior intellect, of great perseverance and wonderful strength of resolution. I have had the pleasure of meeting Miss Butler who is admitted to be the most wonderful woman in England. I expect to be at a committee meeting of Lady Carlyle also is very interested in India she is now here. I hope to go to Scotland next week to see her. The Countess of Warwick who is the leader of London is a warm advocate for education in India.

My thoughts that the Legal & Religious Christian com-

no use to me in India. I took up the subject and I have been promised support from my quarters and what is most important from the India Office also. The members of the India Office who is an eminent lawyer, was very hard in this matter on Tuesday last, that is day before yesterday (when every body in India office was exceedingly busy) he gave me nearly two hours valuable time in discussing how best to lay the matter before the Government of India. The details of which when I return to India I will set myself to work out the

I could close this letter about Sir Charles Gokhlee twice to his son twice to his son to you last week much better, I know

half in these social virtues. While in India some of his friends used to say he had a good heart with a somewhat rough exterior. I have no doubt that is so. The official mantle is off and now you see the man. He is very much interested in the young Indians here and has promised his support to any scheme to provide a good home to these young men. I knew Sir CHARLES was a good Christian man but I had no idea of the great interest he takes in the mission work in India. He seemed to attach much importance to the kind reception which the London Boards of Directors of the several missions in India gave me. Of course I valued it very much though not without a feeling that did not deserve it. But I should not have thought from what I knew of SIR CHARLES in India that he would lay such stress on it. This shows how incorrect may be an opinion based on observation of the official career of a man. SIR CHARLES made very kind enquiries of the Tributary Princes and of Orissa. It appeared from his conversation that he had spoken to Lord GEORGE HAMILTON about me long before I called on him. This was very kind of him and shows that he is a friend of Orissa. Talking of the National Congress he remarked that we Indians complain against laws on certain matters though they are not half so hard as the corresponding laws on the subject in England. In referring to the Arms Act he said that he had to pay a guinea annually for keeping a gun? and that he had been fined 7 shillings the other day for having allowed his dog to go out unmuzzled.

There is a good deal of excitement here in connection with the Poona murders. I am sorry for SIR W. WEDDERBURN, he suffered a good deal and that was so because he believed Professor GOKHLEE. I am glad that SIR WILLIAM expressed his regret to the House on the earliest opportunity and the House received his explanation in very good spirit. I enclose an extract from the *Times*, which says India must suffer because of the conduct of men like Mr.

here in connection with the revival of the C. D. A. in India. I have received a copy of papers in connection with Mr. H. J. Wilson M. P. He was in the Opium Commission and so you may remember his name.

I was glad to learn they have given a Rai Bahadur to our friend Babu Jagannath Chunder. He was very unwilling to take up the Vice Chairmanship of the District Board when his predecessor in office resigned it. I am very glad that they have appreciated the hard work he has done and is doing. If the local officers repose confidence on the non-official members and recognise good works, the local self-government institutions in India would show steady progress.

London } Yours truly
5th Augst } An Uryil.
1897. }

HOUSE OF COMMONS.

SATURDAY, JULY 31.

The Speaker took the chair shortly after 12 o'clock.

THE CONDUCT OF BRITISH SOLDIERS IN POONA.

PERSONAL EXPLANATION.

At the sitting of the House,

SIR W. WEDDERBURN (Banchoryshire), addressing the speaker, said:—Sir,—With the permission of the House I desire to make a personal explanation, because by today's Indian telegrams I see that Professor Gokhlee acknowledges without reservation that he was misled by his correspondents, and that he withdraws his charge against British soldiers engaged in plague operation at Poona, (Hear, hear.) As I was the means of introducing Professor Gokhlee, with other Indian witnesses, to members of this House in the conference room, and thus afforded him an opportunity of making these statements, I desire unreservedly to express my deep regret that directly or indirectly I should have added in giving currency to a charge which proves to have been unfounded. (Cheers.)

SIR J. FEEGUSSO (Manchester, N. E.).—If I am in order I should like to ask the hon. member whether it is also the case that Professor Gokhlee attributes some statements—

The SPEAKER.—Order, order. The hon. member is not in order in raising a discussion upon a personal explanation.

To THE EDITOR OF JTKAL DIPAKA
SIR,

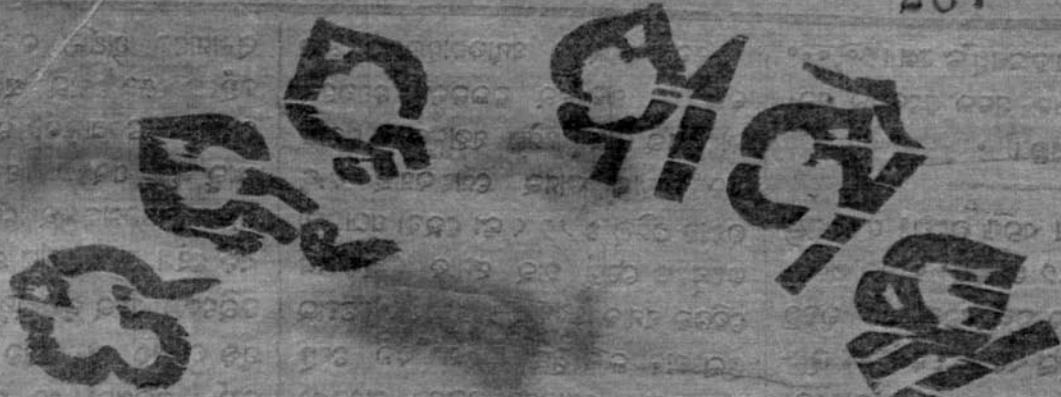
You hardly know what a large number of Indians there are in London. Most of them are students I have been very much impressed with the absolute necessity of a house where they could be lodged together. They see a good deal of each other and also of the dark side of London life. They live scattered all over London, consequently those who are interested in them, and whose occasional visits would be of immense benefit to them, do not see anything of these young men. Gentlemen like Lord Stanley, Sir Charles Elliot, Mr. Luttmann-Johnson, Sir John Phœnix and I suppose many more whose sympathies in this direction I have not had opportunities of knowing, will be always glad to meet these young men if they could be lodged in one house. These young men will occupy the highest offices open to Indians. Their education here, especially the moral parts of it should be such as would impress them with the responsibilities of their position. They owe a duty to their country i.e. they ought to present to their countrymen a higher standard of life. On the other hand they should not bring discredit on their education in England—the grandest country inhabited by the noblest nation on earth. The English people have not a favorable opinion of the Indians. This impression is shared more or less by all classes of people. The only way to remove this impression is to prove its falsity by our life and dealings with the people. The work is easier among the higher class, with the exception of a certain class whose interest it is to see that the people of England or their representatives in the Parliament should not interfere in Indian matters. But this latter class form a minority who need not be reckoned with. But to remove the unfavorable impression from the trades people of London and to induce them as well as the people in the country to take interest in Indian affairs is a gigantic work. But there is no chance of ever accomplishing this if the visitors from India give fresh reasons for unfavorable opinion. It is absolutely

necessary that every Indian who visits this country should live an honest and scrupulously moral life. He should by his life and in his dealings with the people show that the Indian has a clean heart under a dark skin. I don't mean to say England is the land of angels only; by no means, but we need not waste our energies in preaching against English vice. One has to visit Hyde Park on a Sunday evening to see how hot their own countrymen give it to them. You can always get 50, 60, or 100 people to talk to. One can always get much help from the Non-conformist ministers in getting up meetings where you can talk to the people. This no doubt costs some money, but that is very trifling considering the good one does to his country. If the money that is spent in agitations in India were spent in this direction India would have had many more friends than she has now. I have had opportunities of talking over Indian matters to several M.P.s, most of them are very good Christian men. They are willing to take up one or two matters, and this too they will do if it comes at a time convenient to them. There is a sort of division of labor among them. A certain number study a subject, the others do not at all know any thing about it. Most of the members do not remain in the House during the discussion. But they all rush to their seats at the sound of the division bell and vote for or against the thing. This happens almost daily during the dinner hours. It was so almost every evening I dined there, and I dined there pretty frequently within the last five weeks. August is the month when all people go away for holiday making. End of July is the end of London Session. All the rich and influential people of London have already cleared out and the House of Commons when they meet this evening will not have more than 20 or 25 members, and by these the Indian budget is to be discussed. I don't believe that we shall be able to secure a majority unless the people extend their sympathy to India. When that is secured their representatives in Parliament will be induced to take interest in Indian

I shall illustrate my remarks by referring to a little incident which occurred quite recently. The scene of the incident was in Sheffield. A young Anglo Indian on addressing a meeting gave the Indians a black-letter. One man in the assembly and interrupted him by remarking in an indignant tone "We know India, he isn't much of a man look at, but I wish you gentlemen were as good as he was not present at this meeting but the post brought me an account of the incident from a friend. I repeat the words. They show our friend not a very educated man. But just this class of people whose sympathies and good opinion it should be our object to secure.

The India Budget will be presented this evening; they will begin it and from what I have heard from several members who are going to speak I should not be surprised if it continues till 3 A.M. I shall send you an account of it next week. I am writing this the post bearing a ticket of admission into the "With Lord George Bentinck's" elements."

tonight.
In the course of the discussion
Poona have created great excitement
among some members for Ireland
and some of them are going to move
a resolution for a full extension of the
English constitution to India.
I cannot with propriety give you
names now, but you may expect an
account of it a week after. Tomorrow's issue of the Times is sure to have
the speeches and as the Indian mail
leaves tomorrow you may see something
of the discussion in that paper
which will reach India at the same
time as this. But the reports in
Newspapers are not to be trusted.
The Times is a strongly conservative
paper. It reports only the
statements of the conservatives
omitting all that
speeches of the
certain no one
will come
but I

ସାଧୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିବା ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ

ପାତ୍ରଜୀବୀ

ଚ ୧୯ ଏଣ୍ ସହେ ସେମେର ସହ ଏଣ୍ଟ ମୁଦ୍ରା । ମାତ୍ର ଗ୍ରହିତ ସହ ଏଣ୍ଟ ସାବ ହେଥାର ।

ଅଞ୍ଚଳ

ପାତ୍ରଦେଶ

ଟ ୨

ମୁଖ୍ୟମାନମାନ୍ତର ବିମଳାକ ଉପକାରୀମାର
ଏଥବେ ଆଗାମୀ ଫେବୃଆରୀ ମାସରେ ଯତ୍ତିବ୍ରାତ
ବିଷ୍ଣୁକାଳୀନର ପରାମର୍ଶ ଦିନମାତର ବିହୁ
ଶୂନ୍ୟମାର୍ଗ । ପ୍ରବେଶିକା ପରାମର୍ଶ ଆଗାମୀ ମାସର
ମାତ୍ର ଏଣ୍ ରୁଥରେ ଏକ ଏହି, ଏ, ଏ କୁ
ଷ, ଏଥାମାନି ପରାମର୍ଶ ଲାଗୁ ହିବାରେ
ଅଛନ୍ତି ହେବ ।

କଳାକାର ମୁଖ୍ୟମାନମାନ୍ତର ଗତ ବିବାହ-
ସମୟରେ ବିନ୍ଦୁପୁର ପଲଟକର ଜଳେ ଉଚ୍ଚର୍ମଣ୍ଡ-
ଲାକୁ ଦେଖିଲା ନିକଟରେ କୁଳକଣ୍ଠ ମୁଖ୍ୟମାନ
ଅକମର କରିଥିଲେ । କାହା କାର୍ତ୍ତିକରଣ
ବୋଲି କାହାରେ କଳାକାରଙ୍କ ମମତା ନ ରଖି
କାହାକି ପ୍ରାଣରେ କରିଥିଲେ । ସେହି ପଲଟ-
କର କଟେଇ କଳାପୋରତ୍ୟାକେ ଗତ ବ୍ୟାଙ୍ଗ-
ମାର ବିଷ୍ଣୁରେ ଅନେକ ଲାଭପରିପାତ୍ର ଏବଂ
ଦେଶୀୟ ଭାବରେ ଅନେକ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏବଂ ଧର
କରି କାର୍ତ୍ତିକାକୁ ଏକ ପ୍ରମାଣ ପଢ଼ ପ୍ରକାନ
କରିଥିଲୁ ।

ଗତ ତୁମିକମ୍ଭରେ ଥିଲାମ ପ୍ରଦେଶର ଯେ
ପରାମର୍ଶ ଏହି ହୋଇଥିଲା କହିର ବିଜକାର
ରିପୋର୍ଟ କାହାରଥିଲା । ତୁମିକମ୍ଭ ବୋଲି
ଦୟାକର ଥିଲା ସମ୍ବାଦ କହିଲୁ ଯେ ସେହି ଅନୁ
ଧାରେ ମନୁଷ୍ୟ ନାହିଁ ହୋଇବାକାହାକୁ । ସରକାର
ଅନୁଲିପି ସତକ କରିବାର ଯାହା ଦୟାକର ବି

ଥିବିକ ନିଷ୍ଠୁ ହୋଇଥିଲା ସେ ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀ
ଓ ମରମତିରେ କହିଲୁ କଷ୍ଟ କଷ୍ଟ ହେବାର
ବାରବିମାପୁର ମହିମାରୁ ଉତ୍ସମିଟ ହୋଇ
ଥିଲା । ଲୋକମାନର ଶତର ଆନୁମାନକ
ବାରବା ବରବା ଏହିମେଧିକର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେ
ବେଳେ ଲୋକ କାହା ପାଇଁ କାହାକୌନ୍ଦିନରେ
ବାରବା ନୁହେ ।

ସନ୍ଧାର ବିଷ୍ଣୁର କଳକ ମହାଶୂନ୍ୟର
ସାରା ମୋଦମାର କଷ୍ଟ କିମନ୍ତେ
ପ୍ରାୟ ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ହେବାହାର ବ୍ୟାଙ୍ଗ
କଷ୍ଟ ହେବାର ସମ୍ବଦସର୍ବ ଜଣା ଯାଏ । ତହୁ
ରୁଥରେ ବିମେଲକୁ ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା କଲା
କରିବୁ ଟ ୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା, ପୁନାରୁ ଟ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଏବଂ ବୋଲିବୁଥିଲୁ ଟ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ଅମ୍ବ
ହୋଇଥିଲା । ଦିନର ଘନରୁ ଅନେକ ଟଙ୍କା
ଦସ୍ତଖତ ହେବାର ଆଶା ଥିଲା । କାହାପୁର ମହା
ଶମିତର ବାରିକ ଅଧିବେଶନ ଉପରିଶର୍ମରେ
କଳକ ନଦୀପଦ୍ମ ଜୁଲାର କାନା ପରିଦେଶ
ଦ୍ରୁଷ୍ଟ କରି ଅନେକ ଦ୍ରୁଷ୍ଟକରି ସହିତ
ଅକାରପରିଚୟ କରିଥିବା ସୁଲେ ଗାହା ବିପଦ
କାଳରେ ଏହାର ହେବା ଭାବିତ ଆର୍ଦ୍ଧର ନୁହେ ।

ଅକାରପରିଚୟ ଗଜିବିତ କରିଲା କାମ-
ରେ ଗୋଟିଏ କୁଟିର ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏହାର ପ୍ରକାଶ ଅମ୍ବରେ ବିମେଲର
ଅନୁଲିପି ସତକ କରିବାର ଯାହା ଦୟାକର

ମହାମାନ ମହାଶୂନ୍ୟ ବାହାଦୁର ଯେଉଁ ବିକୃତ
ବିରଥିଲେ କହିଲୁ ଅନୁମାନ ବିପ୍ରବଜ୍ଞ ମଧ୍ୟରେ
କହିଥିଲେ କି ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଅକ୍ଷ୍ୟ-
କାଳକାଳକର ବଜନେଇବ ବାଗାଳରେ ହୃଦୟ-
ଶୈଖ କରିବା ଉଚ୍ଚାର ନୁହେ । ସେମାନେ ସେହି
ବାର୍ଷିକ ସବାରେ ବେଳନ ପାଇଛନ୍ତି ସେହି
କାର୍ଯ୍ୟର ଅବଦି ରହିଛନ୍ତି । ଅବାଧି ଯେ-
ବେଳକର କଥା ମନେ କଲି ମହାମାନ ମନେ
ଦୟା ଏ କଥା ବୋଲିବାର ଅନୁମାନ ତୁମର
ଦେଖିଲାଗଲା କଲେଇପ୍ରତିକ ଏହା ଖଟକ କୁ
ବିଜକାର କବିତାକଣ ପ୍ରଧାନ ସଜନେଇବ
ଅଧ୍ୟାପକ କୁ ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ।

କଳାକାର କା ୨ ରୁଥରେ ଶେଷ ହେବା
ସପ୍ରାହିକ ସରକାର ବିଶେଷରୁ ପ୍ରତାପ ଯେ
କଣ୍ଠପ୍ରଦେଶର ସକଳ କାହାରେ ଦୟା ହୋଇ
ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରଦେଶ ଅବସ୍ଥା ଦୟାମ ଥିଲା ।
କେବଳ କଳାକାର, ପ୍ରକାଶକ କମ୍ପାରିଜ ଏବଂ
ମୁକ୍ତର କାହାର ଦେଖାଯାଇ ସମତତକରିତରେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଦୟା ହୁଏଇବ କାର୍ଯ୍ୟର
ବିଧାତାଙ୍କ କାହାର ଥିଲା । ସେହାର ମୁଲ୍ୟ ପୁରୁଷରୁ
ଥିଲା ଶ୍ରାନ୍ତ ବିଜକାର ଶିକ୍ଷକର ଦେଖାଯାଏ ।
ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଅକ୍ଷ୍ୟ ଅନେକ ପରିମାଣରେ ଦୟା

ଦେଉଥିବୁ ଏକ ଶାହାରାଥ୍ମୀଙ୍କ ସଂଗନ୍ଧି ୧୦, ୧୦
ଟଙ୍କା ପଡ଼ିଥିଲା । ଅଳ୍ୟ ସବଳ ପ୍ରଦେଶରୁ ଏହା
କିମ୍ବା ସମାବେ ଅପରାଧ ।

କାହିଁଲୁଗୁ ଶ୍ରୀକିର୍ତ୍ତ ଏହାର ପଣେଟ ବନ୍ଦାରଙ୍ଗୁ
କି ମନ୍ଦିରାମ ତା ୧୨ ଜୀବରେ ବାହାର ଥିଲେ
ବାହାର ବାଣିଜ ଉପର ଉପରରେ ଏହି ବୃଦ୍ଧତା
କରିବାର ହୋଇଥିଲା ଏହି ଅନେକ ମୋହି ଉପ-
ଛିଲା ହେବେ । ସେହି ଦରବାରରେ ସୀମାନ୍ତ ପ୍ରଦେ-
ଶବ ଉପଦ୍ୱଦରେ ବାହାରର ପଳାକୁ ଯୋଗ
ଦେବାରୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଉପରିବା ବିଷୟରେ ମହାମାନ
ମନ୍ଦିର ହେବାର ବନ୍ଦାରକ ଥିଲେ ମହୋ-
ଦସ୍ତକ କବିତାରୁ ସେହି ପଥ ଲେଖିଥିଲେ
କାହା ପଠିବ ହେଲା ଏହି ଅମିତ ମହୋକମ୍ପ
ଦୃଢ଼ଭୂଷଣ ମହାତ୍ମା କରି ବହୁଲେଖ ସେ ମଂସକ
ମଦମୂର୍ତ୍ତିମେଣଦ୍ଵାରା ସହିତ ସମଦା ବନ୍ଦୁଗୁ ଶ୍ରୀର
କରିଛିଲୁଗୁ ଏହି ମଂସକରେ ସହିତ ପଚାର
କରିବାକାରକ ପାହାଞ୍ଚି ପ୍ରତା ତା ବିପାହକର୍ତ୍ତଙ୍କ
ନମାନାତେ ମହାର ନାମାନ୍ତି । ଏହି ଏତେହି
ବନ୍ଦାର ମନ୍ଦିର ହରୁଷ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ
ଏହି ଏକାକୁ ଫଳା ମାତ୍ରାକୁ ଯେ ସୀମାନ୍ତ ପ୍ରଦେ-
ଶବ କର୍ତ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟମୋଳରେ ଅମିତକର ହଜା
ରକ୍ଷଣକ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରକାଶିତ ମଧ୍ୟବୃଦ୍ଧ ନାମକ
ଅଛି ଏହାରୁ ମନୀଷାଚୂର ସଙ୍ଗାଦଳ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ
ଏହାରୁ ୨୪ (ବି) ଧ୍ୟାନ ମନୀଷାଚୂର ବନ୍ଧୁତ୍ୱ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଥିଲାନ୍ତି ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ମନୀଷାଚୂର
ଆବେଦ ସେଇନ ନିଜଙ୍କ ଭାବୁଦ୍ୱାରେ ପୋକ-
ଦିମାର କମ୍ବର ଅଛନ୍ତି ହୋଇ ରାତ୍ରି । ପଳ
ଧୀନ୍ତି କଣା ଯିବ । ହରିର ଧୀମ ପ୍ରବେଶରେ
ମଧ୍ୟ ମୂଳାଧାରକୁ ପ୍ରକାଶର ହେଉଥିବା ନାମ-
ଜ୍ଞାନକୁମୁଦ ତାମକ ଅନ୍ତିଏ କର୍ତ୍ତୃତ ସମୀକ୍ଷାକୁ
ମନୀଷାଚୂର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକରାନ ନାମରେ କୃପାଲିନୀତ
ଶାଖ ଅନୁଯାରେ କାଳର ବାସର କୋଳ ଉପ-
ରୀତ ଦାଖାଇ ଥିଲ । ସମ୍ମଦିଵ ନିର୍ମିତେ
ହେବାରୁ ପୁରୁଷ କାହାକିମ୍ବ ଘର ଦେଖି କହ
ଅଛନ୍ତି ଏହି କୁଦାନରେ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ବୋଲି ପଢି
ଥିଲ । ଅମ୍ବାପ୍ରକାଶକୁ ଯେ କର ଅଣିବ ସହତାର
ଭାବାକୁ ୨୫୦୯ ଲାଖରକାର ଯାତି ଅଛନ୍ତି
ଅଛ ଦେଇଁ ସମ୍ମଦିଵକ ଜ୍ଞାନରେ ଓ ଥିଲ ଓ
କହିଯାଇବ ।

ଗତ ବାଲେଖର ସମ୍ବଦବିବାହକାରେ ଥାଏ
କିନ୍ତୁ ଏ ମାନୁଷର ଜିଲ୍ଲାକର ଉପଦରେ
ବାଲେଖର ଜାତୀୟ ସମିତି ସହାଯକାରୀ ପ୍ରତାପ
ଏବଂ ଜାହାଜ ନାମର ମୋଢ଼ବିମାର୍ଗ କାହୁଁ
ନିର୍ମାଣ ନିର୍ମିତ ଟ ୨୭ ୯ ଟା ରେବା ସଠାଇବା
ବିଷୟରେ ସେଇଁ ଭାର ସମ୍ବଦ ବିଲ୍ଲିକଟାର
ଦେବିକ ସମ୍ବଦପ୍ରତିମାନକଟେ ପ୍ରତାପ ହୋଇ
ଥିଲା ଯାହା ଜାଲ ଥିଲା । ସେଇଁ ଦିନ ସେଇଁ
ଭାର ସମ୍ବଦ ସମ୍ବଦଧାରିମାନଙ୍କରେ ବାଲେଖ
ରକେ ଦେଖା ଗଲା ହର୍ତ୍ତ ଆରଦନ ଇଣ୍ଡିଆର୍
ମିରର ସମ୍ବଦପ୍ରତିମାନର ସଙ୍ଗାତକ ମାନୁଷର ବନ୍ଦୁ
କରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ସେଇଁ ସାରଇତ ଟ ୨୨୯ ଟାର
ଅଣ୍ଟ୍‌ଏଟେଲିଗ୍ରାଫିକ ମଳିଅର୍ଟରର ଇନିଟି ଜାତୀୟ
ଇଲ୍ଲାର ସନ୍ଦରବାଣୀ ସରାପାତ୍ର ଶାମକୁ ଧାରିବିଲା
ଦାସଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ହେଲା । ଶାମକୁ ମହାଶୂନ୍ୟ ସେ
ମଳିଅର୍ଟରର କଷ୍ଟ ଦୂର କରୁଥିଲା ଜଗି ଜ ଶ୍ରଦ୍ଧାରୁ
ଦୂର ଆରଦେ ଯେ ଜାହାଜ ନାମରେ ଚରହ
ଲୋକ ଟ ୨୭ ୯ ଟା ସେଇଁ ମଳିଅର୍ଟର ନିର୍ମାଣ
କିମ୍ବା ପଠାଇଥିଲେ । ଲାଭଶୂନ୍ୟ ସରାପାତ୍ର ଏ ବିଶେଷ
ଗବର୍ନ୍ମେସାଙ୍ଗୁ ଜାଗାରଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏ କାହାର
ଜାହାଜାଙ୍ଗୁ କିମ୍ବାର ହୋଇଅଛି ତହିଁର
ଅନୁଭବାନ କରିବା ବାରିଜ ମାର୍କ୍ଟିଙ୍ଗ୍‌ଟ ସାବେ
କିମ୍ବା ପ୍ରଥିନା କରିଥିଲା । ସେବେ ପ୍ରକାଶରେ
ଜାଲ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂର ୫
କିଲମ୍ବର ବିଷୟ ଥିଲେ । ଘର୍ମେରାକେ ଏବାକୁ
ଅଗ୍ରା କିମ୍ବା ତ ମାର୍କ୍ଟିଙ୍ଗ୍‌ଟ ଆବେଳ ଏ ଦିନରେ
ଜୁମରୁଣେ ତବଳ୍ପ କରିବେ ଏବଂ ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ
ପରିବ ବାଟିକ ପ୍ରକାଶ ଘାୟକ ।

ଧୀମାନ୍ତ୍ରିତବେଶର କଥାକୁ କହି ଜିଲ୍ଲା ପରି
ଚାହିଁ । ଯାହାତଥେ ଲୋକମାନେ ବଳଦକ ଉପର
ଠାକେଁ ଗେଣ ସୁବରେ ମାତ୍ର ହେଲା । ସମ୍ବନ୍ଧ
ସୁବରେ ସେମାନେ ପାରଦକ ହାହିଁ । ଏହା
ପୂର୍ବ ସୁବରେ ଅନୁଭବକ୍ଷାୟ ବେମାନେ ଛାତିମାନ
କୁପ୍ର ବୁଝ ଆହୁରି ତେଣୁ ବେଦିଲ ଲଗ୍ନିରେ
ବରବାରେ ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଗବର୍ନ୍ମିନେ
ମଧ୍ୟ ସେମାନେର ପ୍ରକାଶ କରିପରୁପ୍ର ଜାଗା
ଏହା ସେମାନଙ୍କ କରିବ ଐଶ୍ଵର ଦେଖା କାରା
ବନ୍ଦୁପରିମାଳ ଶୁଭର ରୂପକରଣ ଏହା ଅନେକ
ସବସ୍ତ ସେବା ସେ ଆହାନକୁ ପଠାଇ ଆହୁରି
ଶୀମାନ୍ତ୍ରିତନେତ୍ରର ଉପରଦିବବାହୀନାବକ୍ଷୁ ହିନ୍ଦି
କିନ୍ତୁ ଦେଖା କାର୍ଯ୍ୟରେ ମହାର୍ମିନେତ୍ରର ସେ
ହିନ୍ଦି ଯୋଗ ଦେଖା କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଯିବି

ବ୍ୟାକାମାଳେ ଧୂର୍ଥକା ବରବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନେହ
ଭାବୁରେ ଧର୍ମତ ହୋଇ ଅହେମ ଦେଇପଣ୍ଡିତ
ବ ଧାର୍ମାଚ ପ୍ରଦେଖାନ୍ତରେ ସାକାମାଳକାଳ ବୈଜ୍ଞାନି
ମୟବୁ ଶୁଣି ପଲଟକ ଘବାହୁକ ଏବ କୁର
କୁମାର ଧ୍ୟାନମାଳନର ଦେଇ ନୃତ୍ୟ ହେବ
ଏବ ସେମାଳେ ଅନ୍ତରୀଳ ଯୁକ୍ତ ପ୍ରାଣକୁ ଯାତ୍ରା
କରିବେ । ଏଷର ମୁଖ୍ୟମୟେ ଏବ କୁମାରର
ସୁକ ଦୁନ୍ତାତ୍ତ୍ଵ ଭୁବନାଳକ ଶେଖି ପୂର୍ବେ କଲ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥୁବା ଏବ ବର୍ତ୍ତମାଳକ ସେମାଳେ
ଅନ୍ତର୍ମୁଳ ଅନ୍ତର୍ମୁଳ ସହିତ ଗାହା ଦେବାକୁ ମହା
କରିବାରୁ ସେ ସହ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀମେଖ ପ୍ରାକଣ କରି
କମ୍ପ୍ରେ ସାକାମାଳକୁ ଧଳାଦାକ ଦେଇ ପାଇଛି
ଏବ ସେମାଳକର ବ୍ୟାକାମାଳର ପ୍ରଶାଂସା କରି
ଅଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟାପରେ ପ୍ରଗୋଚ କାମରେ ଝଣ୍ଡିଏ ସମ୍ମାନିତ ପ୍ରଦୀପିତ୍ତ କୁଳଙ୍କ । ଯେହି ଅନ୍ତର ଗତ ନାନ୍ଦନର ଜାତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କାହାର କାମରେ ଶ୍ରୀମତୀରଙ୍ଗ ଲିବର ସ୍ଟୁଫ଼ନ୍ସ୍" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାରେ ପ୍ରଦାନ କାହାର ଥିଲୁ ଏହି କର୍ତ୍ତରେ ଆମେରିକା ଅନୁରତ ପାଇବାରେ ବାଧୀଗୀତାକେ ଲାଭକାର ଆସିଥାନ୍ତିରୁର କ କହୁ ଆମେରିକା ଯଦି ଯାହାକ କହାର ତେଣୁ କରନ୍ତି କୁଣ୍ଡଳ ହୋଇ ବାନେତ୍ରା-କାଷାକ କୁଳକାରେ ଭାବିବାଧୀନାକେ କୁଳକ ପୂର୍ବ ଲିଲିତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ରେଖିବାରୁ ବନ୍ଦର୍ମିମେରର ଅନ୍ତରୁ ଦେଖୁ ଏହିକାହିଁ ସମ୍ମାନର କୁଳକାର କାଷାକ କାଷାକରେ ଏହି ପ୍ରବାନ୍ଧକ ଝଣ୍ଡାକର ଧରିବାକାଳରେ କେବଳ କାମରେ ବିବୃତିର ଆହୁତି (ବ) ସା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ବଳଦିତ୍ରେବ ପୁନର ବଥୀ ପ୍ରବାନ୍ଧ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା । ସତାପ୍ରାର ବେଷକ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶ ଅନ୍ତରୁ ବାହେବ ଏହିକାହିଁ ହୁନ୍ତି ଏହି ଏହିକାହିଁ ମୁଦ୍ରାକାର ଆମେରିକା ସାହାନ୍ତରେ ମୋହିମାର କଣ୍ଠର କଣ୍ଠର କଣ୍ଠର । ଆମେରିକାକେ ଅବାମ ଦେଖିବା କ ଥୁବାର ଗତ ଦେଖିବେ ଏହି ବିଷ୍ଵାସ କରୁ କର୍ତ୍ତରେ ଯତନ କ ହୋଇ କିମ୍ବା ଅଧିକାର ଦେଖାଇ ପ୍ରମାଣ କରି ପ୍ରଥମ : ବନ୍ଦର୍ମି କାଷାକରୁକାଳ କ୍ଷୀଣାନ୍ତରକାର ଏହି ପ୍ରଥମ ଆମେରିକା କିମ୍ବା ଏହି କାଷାକ କାଷାକ କାଷାକ କାଷାକ କାଷାକ କାଷାକ

କୁଳକୁ ଅସୁନ୍ଦାହାନ୍ତି ଏହି କୋଣ୍ଡକେନାଳ
ଅବେଳା ଯୋଟିଁ କାଳର ମୁହଁ ବର କର ପକାଇଁ
ବାରୁ ଥେବାରୁ ପେକପଣ୍ଡ ନେଇ କୁଳର ବସ ଦୂରିର
ବ୍ୟାଥର ଘଟାଇଅଛୁ । ସବୁଥାର କଷେଷ
ଓ ବାଲେଖରର ମନ୍ଦବାଧମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ମୁଖ
ଅଟେ । ହାଟମାନଙ୍କ ଅୟ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ମୁଖ । ଅବୋ
ହାଟକଷାଇବା ବ୍ୟବସାଖ ଏହି ସେହିଟକାର
ଯନ ଓ ଭୟର ଓ ସରସରର ବ୍ୟୟ ବାଟିଦେ-
ଲେ କହିର ନିଟ ଅୟ ସାମାଜି ଥଟେ ଏବା
ପରମୋରିବାହେବୁ ଏକଶ୍ଵରରେ ବସିବର
ହାଟ ରହିବା କିମ୍ବା ସମାଜ ଗୁପ୍ତ ଅୟବାନ୍ ହେବା
ଅଧିମନ୍ ।

ଉପରିଲଙ୍ଘିତ ବାକେ ଆୟୁ ଉପରେ ଜବନ୍ତି-
ମେହ ଉଚନକମ୍ ହିକସ ନେଇଥିବା ଏହି ଘଟ-
ଦୂର ତମାର ଶତ ଦେଇଥିବାପ୍ରତ୍ୟେ ପ୍ରଥମ
ଛଣ୍ଡାତ୍ମିକ ଏବଂ ପୁନି ବିକଷର ଅନୁ-
ର୍ଗଳ ନୁହେ । ସ୍ଵର୍ଗାଂ ସେଧର ଅପରା ବନୋ-
ଦସ୍ତର ଜୀବନକରେ ମିଶାଇ କହି ଉପରେ
ମାଲିକାମା ବାବ ବଜର ବନୋଦସ୍ତ କରିବା
ଅନ୍ୟାୟ ଥିଲା ।

ଅମୃତାନନ୍ଦ ବିଦେଶକାରେ ସମ୍ବଲିର ଛପର
ଲଖିବ ଥପରିମାଳ ପ୍ରବଳ ଥହେ ଏହି ବୋ-
ଗପିଯତେ ଅସାର ନୁହେ । ଫଳକରୁ ମନୁଷ୍ୟ-
ଶତାବ୍ଦୀ ଗତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଜମାସମିଲି ହୋଇ-
ଥିଲାବାର ଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ତାହା ପ୍ରିୟ
ବହୁବ ଏ ଯୁଦ୍ଧିଷ୍ଠିର ନୁହେ । ବାରଣ ଗତ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ସମସ୍ତନିୟମ ଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ
ପ୍ରିୟ ବହୁ କାହିଁ ଏହି କେତେବେଳେ ଜମିଦା-
ରଙ୍କୁ ଅନେକପରାର ଅଧିକାର ଦୟାପାଦ୍ୱାରୁ
ସାମାଜିକ ବାଜେକରର ବଥା ସେମାନେ ମନ୍ଦରେ
ଧର କି ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ
ଜମାଦନ ଏହି ହୋଇଥିଲି ସେ ଜମିଦାରମା-
ନ୍ଦର ଯ୍ୟାଏ ଯାଉବାର ବାଟ କାହିଁ । କାହିଁ
ଉପରେ ଅନିବେଚ ଅସୁ ସବୁ ସ୍ଵଜନସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଜିତିଲେ ସେମାନେ ବିପର ତାହା ସହିବେ
ଆମେମାନେ ବୁଝିଅଛୁ ସେ କେହି ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁ କର୍ମଗୁଣ ତଥା ଗନ୍ଧିତପରେ ଏବି କେହି
ବିଗାଦର ଜାତିତ୍ୱରେ ବର ଧ୍ୟାନ କରିଅଛନ୍ତି
ସ୍ଵରୂପାମାର୍ଥ ଦରତର ବିଗାଦର ଜମିର କରି
ଧ୍ୟାନ କରିବା ବରଂ ତେବେକ ପରିମାଣରେ
ସ୍ଵରୂପପେଣ୍ଠରେ ନାୟକୁଙ୍କର ହୋଇଗାଇପାରେ
ଯଥା ମାଟେଗତର ବା ବସକିର ବିବିଦବର୍ତ୍ତି ହଜାର
ବିବିଦବର୍ତ୍ତିର ଜାଗବିଶିଳ ମାତ୍ର ମାନସକଣ୍ଠ

ସକାଳେ ନିର୍ମଳ କର ଧାର୍ମିକରିବା ସପ୍ରସରିବା
କୌଣସି ସୁସ୍ଥିତ୍ବରୀଳାହିଁ । ଅମ୍ବ ପଶୁଷବନରେ ପ୍ରଗରିତ
ଫଳବାଳ୍କ ଦୃଷ୍ଟିମାନ ଲଗାଇ ବଢାଇବା ଉବ୍ରାବୁ
ଚହିଁର ଫଳଭୋଗୀ ଦେବାରୁ ଅଳେକ ପରିଶ୍ରମ ତେଣୁ
ଦ୍ୟୁମ୍ବ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ବହୁତ୍ସମ୍ଭବ ଅଳେକ
ଦେଖି ଦୁର୍ବଳିକା ଅଛି । ବିଜମଦର ଏବଂ ଅନ୍ତରେର
ଅୟ ଦେଖୁ ବାପବିଲେ ବାହିକାରୀ ଦଳକଳ୍ପ
ପ୍ରଦୂତ ଅଳେକ ଯଶୀ ପଣ୍ଡାଙ୍କୁ । କହିଁ କୁଣ୍ଡବେ
ଆସଗାର ବହୁ ଧାର୍ମିକେଲେ ଲୋକବର ଉଦ୍‌ଘାତ
ଅଳୋ ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଦେଖ କମେ
ହମ୍ମାନ ହେବ । ସହିବେ ଲୋକେ ବୃକ୍ଷ ଲଗା
ଦିବାରୁ ହିସାରୀ ହେବେ କଳାନ୍ତିମେର୍ଦ୍ଦୁ ଆହୁ
କରିବା ଛୁଟିବ କାରଣ ତୃଷ୍ଣଗାଲଭା ଅଳେକ
ଅମଳାକର ହେତୁ ଅଛେ । ମନ୍ତ୍ରିକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମଧ୍ୟ କଳାନ୍ତିମେର୍ଦ୍ଦୁ ଯୁଦ୍ଧରେ କଳାବା ଅକ-
ଧ୍ୟବ । ମାତ୍ର ପୂର୍ବତର ସୁଧାପଥ ନୁହେ ଏହା
ସୁଦାମା ଏମାତ୍ରେ ଶୁଣାଯାଏ ଏହା ସମସ୍ତେ ବାହୁ
ଅନୁଭୂତ କରୁଥିଲା । ସରକାର କାଳ ଦୃଷ୍ଟି କରି
ମାନ୍ଦର ପରିମାଣ ଦିଲାଇ ନାହାନ୍ତି । ପୁରୁଷରେ
ତଥାର ମାନ୍ଦର ଅମଦାନୀ କିଶୋର ଦିଲା ହୋଇ
ଅଛି । ଦାଟର ଅୟ ନିରାକ୍ରୁ ଅନୁଭୂତ ଏବଂ
କାହାରୁ ଶରୀରମଧ୍ୟରେ ଅଣିବାର କୌଣସି
କାରଣ ନାହିଁ ।

ଏ ଧୂମ୍ରାବ ଲେଖାଦେଇ ଉତ୍ତରାବୁ ଅମ୍ବେଗାରେ
ଅକରନ ଦେଲୁଁ ଯେ ଅର୍ପିତୀର୍ଥ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁର
ମୂଳ୍ୟ ସାଠର ଉତ୍ତରାବୁ କାହା ବଜାର
ବରିକାର କଷ୍ଟେ ମେଲା ଦେଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅସୃଦ୍ଧ
ଦାଟର ଜମା ଧରି କନ୍ଦୋବତ୍ତ ବରିକାରୁ ଯେ
ବନ୍ଦୁରେ ଥେଠାର କେତେତ ଜମିବାର ଆସି
କବି ଦରଖାସ୍ତମାନ ଲାଭିବାରୁ ଦେଇଥିଲେ
ମତ ଅବଶ କହିଲେ ବଜ୍ର ନିଃତି ହୋଇଲା
ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ବେଗନେ ଅକଳ୍ପନ ସହିତ
ଅକରନ ଦେଲୁଁ ଯେ କାହା ଅବଶ ଥିଲା ଯେ କେ
ବକ କୋଇ ଅଛି । ଅବେଦନକାରୀମାନେ ଅବ
ଦନ ଦିଲେ ଡାକିରେକର ସାହେବ ୧୦ ଟଙ୍କା
ସହା ସମୟରେ ସାଧାରଣ କରିବାରୁ ମାନୁଷରେ
ଏହି ଜାଗରେକର ସାହେବ ସେଇଥି ଜମାଦିନ
ସମ୍ମତି କି ଥିଲାର କିମ୍ବା କାହା ମାତ୍ର କରେ
କାବଣ ଦୁଃଖ ଦେଇଥିଲେ । ବନ୍ଦୁରେ ଯେ
ପୁରୁଷ ହୋଇଥିଲୁଁ କୋଣ୍ଠ ବାହୁଦ୍ୟ
ଆସି କଲେ ତହର ସାରକାରୀ କାହିଁମାନେ
ହିଲେ ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଏହା ଅମ୍ବୁଜକାର
ମନ୍ଦିର ଏହି ପରମାଣୁ କାହା କରେ କାହା

ଯେବୁନୀରେ ଲଜ୍ଜାର ଅଧିକ କି ହଜ୍ଜ ଆମ
ଭରବାରୁ କି ଜାଗିଲେ ସୋଇର ଉପରି ଦେଖ-
ଅଛି ଅମ୍ବୋଳେ ଦିନ କି ପାରୁ । ଶହୁ-
ମେଘ ବରୁଷଙ୍ଗବରେ ନିମାତର କରିବେ ତହିଁର
ନିଯମାବଳୀ ଥୁବୁ ପ୍ରଥାଧ କି ବିଭାବୁ ଅନେକ
ଅସୁଧାରୋତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କରୁ ଜଣା ସାଜୁଥିଲୁ
ଯେ କୌଣସି ନିଯମାବଳୀ ପ୍ରକଟିତ ହେବ
ନାହିଁ । ବ୍ୟକ୍ତିକଣେ ଅଥବା ଜୀବିକାରୀ ବିଦେ-
ଶ୍ଵର ଅହସ୍ତୀ ଦୂରେ ଭବେ । କିମ୍ବାରେ ଜନାବର
ଦେବ ପଥ ?

ସାଂକ୍ଷେପିକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧି ।

ବିଜ୍ଞାନ-ଶକ୍ତି

ପାଇଁଲାଗର ଅନ୍ୟଥିବୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଆଶ ମାତ୍ରରେ ଠିକ୍‌କାହାର
କାହାର କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦାଖଳାରେ ସମ୍ଭବ ହସା
ଦେଇଲାଗା ।

ଆମ୍ବାରଜାନ
ଲୋକର ଅନୁଭବ ଶ୍ରୀରାମ ପାଇସର ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଓ ପ୍ଲୋଟ୍
ମହିତିର ଅବଧି କରୁଣ କରୁଣ କାମ୍ପିଦେବପଳ ଆମ୍ବା
ହିନ୍ଦବ ଓ ଦୂରବାହି

ଏ ଖଣ୍ଡାହରେ ପଢ଼ନ କେଉଁ ତ ବାଟେ ହୋଇଲୁବା ।
ଦୂରାତ୍ମକ ମେଧା ହେଉ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣୀୟ ହଜାର ଲଙ୍ଘ-
ମାଳେ ଅଛି । କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଉପରେ ।

ଶ୍ରୀକୃତୀ ଏହି ଦୂର ପରିମୁଦ୍ରା ପାଇଛନ୍ତି ।
ବିଜୟାର ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ମୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ
ଦେଖିବା ଦେଖିବା ସୁର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା
ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା
ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାମା ପତ୍ର ହୋଇ ଉପରୁ
କେ ଦେଖିବେ ତଥା ଏକ ଶାଖା ଯାଇ ଥାଇ । ପ୍ରତିକର ପତ୍ରରେ
ନଥ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ
ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ

କୁହାଁ ସବୁର ପାପଦର ଫେର୍ ଧର୍ମରେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ
ମହା ପରେଶ ଦକ୍ଷତାରେ କୁହାଁ ପାପଦର ପାତ୍ରଦର୍ଶନ
କରିବ ତେବେ କଥାର ସମ୍ମାନ ଦିଲ୍ଲୀ । ଏଥାରେ କଥାର
ଜୀବନ ନାହିଁ ଏହି ଧରେଦେ ପାତ୍ରାତ୍ମା ପାତ୍ରଦର୍ଶନ
କରିବାକୁ ଧରି କଥାର କଥାର ।

କାହାରେ କୋର ଦୁର୍ଗତିରୁ ଦେବମ ସଂପର୍କ
ଦେବୀର ମନ୍ଦିରର ଜାତି ଦେବ ଓ ଦେଵିର ମା
ମା ପାଇବ ପାଇବ ଅଛି ଏ ଦେବି ମା ଦେବି

ବିଜ୍ଞାପନ

୩ ୧୯ ଦଶ ସେପେମ୍ବର ସତ ୧୯୬୭ ମହିନା

ମହାଶୟ,

ଦିଲ ବିଧାରେ ୮ ମୋଟ ଜୀବ ଅଶ୍ଵର
ଓ ୧୫ ଗୁଡ଼ୁବେଳୀ ନ୍ୟୂନତାର କର ଦିଲ
ଦେଇ ମୁକ୍ତ କରିବେ ଅନ୍ୟଥାବାବ ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଅବଳମ୍ବନ ଅଛି ଅଶ୍ଵ ପଠାଇବେ । *
*ମାତ୍ରମେ ଏ ରୂପରକ୍ତୁ ଘରିପାଇବା ।

ଦିଲୁଣ୍ଡେର ଦେଇଲା ମୁକ୍ତ ହେଁ ମାଝୁର
ପିଣ୍ଡର ପୋଖ ଥା ପୁଣ୍ୟ

ମହାଶୟ,

ଅପରାଧ ଯାଇ ଅଶ୍ଵ ଏକତା ପାଇଁ
ଦିଲା ବିଦ୍ରୁଲ୍ହରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । *

*ମାତ୍ରମେ ଶବ୍ଦ ଦୟାନିଧି ପାଇଁ
ଗଣମ—ମୁସର

ମହାଶୟ,

ମୋର ବ ୧୨ ରୁ ଅନ୍ତରେ କଟେଇ ଯାଇ
ଅପରାଧ ଅଶ୍ଵ ଯୋଗେ ଏକାଦେଶକେ
ଦିଲ ଦିଲା ଯାଇଥାଏ । ମୁଁ ଅଛେବ ଅଶ୍ଵ
ବିଦ୍ରୁଲ୍ହର କରିଥିଲ ବିନ୍ଦୁ ଏମନ୍ତ ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ଏବଂ
ଦ୍ଵାରା ମହାରା ବସାଇ ଅଶ୍ଵ ଥିବାର ମୁଁ ଜାଣି
ନ ପାଇ । *

ଶ ଚିନ୍ମାମଣି ବନେଇ
କୁତ୍ଥା—ଶୋଭା ।

ଅଶ୍ଵାଦ ଉଠେବ,

କୁଷ୍ଟ ଯାଦୁବେଳ ଅନେକ କିମ୍ବ ଅନ୍ୟରା
ଦିଲୁଣ୍ଡେର ନାମ ଉତ୍ସମ୍ମ ଦିଲ ଅଶ୍ଵରେ ହୋଇ
ଥାଇ ନ ଥିଲୁ—ଦୁମ୍ଭର ଅଶ୍ଵ ଯୋହି
ଆହୁରେ ମହ ଶକ୍ତି ପର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ
କରିବି କହିବେ ରୁମ୍ଭର କୁଣ୍ଡଳ କାମକ
କରିଥାଏ । ଅଛି ମୋଟିଏ କଥା ଯେଉଁମାନେ
ଏହ ବ୍ୟାଖ୍ୟରେ ପାଇଁର ମୋର ବ୍ୟାଖ୍ୟ ଏହ
ଅଶ୍ଵ ସେହିର ଏକମାତ୍ର ଦୂରତ୍ତ ଅଶ୍ଵ
ଅଛେ । ଯଦି । *ମାତ୍ରମେ

ଜମେଦାର ଶ ଶିଦ୍ୟନାଥ ପଣ୍ଡା
ବାଦିବାର ।

ଏହା ରତ୍ନା ଅନ୍ତର ଅନେକ ପଢ଼ ରହିଥାଏ ।
ଶ୍ରୀହାରୀମାନେ ଯାନ୍ତୁରୁପେ ସମ୍ମ ନାମ, ଧାର,
ଜାଗଦାର, ଜୀବ ଏବଂ ଜାହାର ହେତେ ତଥା
ଅବଶ୍ୟକ ତଥା ଲେଖିବାମାତ୍ର ଅଶ୍ଵ ଏ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ପଢ଼ ପଠାଇବା ।

ଶ ପ୍ରମାଦବିବ ସେନା ।
ଦେବ ଉତ୍ତର ପ୍ରେସ୍: ବାଲେଶ୍ୱର
ପ୍ରଦୀପନାଥ

ବିଜ୍ଞାପନ । ବିଜ୍ଞାପନ । ବିଜ୍ଞାପନ । ପଣ୍ଡିତ ସର୍ବସ୍ତୁ ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମତୀ ଅମବିକା ମହାଶୟଙ୍କର
ଅଦେଶ ଅନୁସାରେ କଟକ ପ୍ରଦେଶକୁମାର
ସମାଜରେ ଅମୃତାର ଦେଇଥାଏ । ଅବେଦ-
ନକମାନେ ଅପାରା ନାମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ
କଟକ ପ୍ରଦେଶକେ କେବଳ ସେଇ
ମାନେ ଏ ସ୍ଵର୍ଗ ପଢ଼ ହୁଏଥାରକାର ଯୋଗ୍ୟ
କବେଳିତ ହେବେ ସେହିମାନେ ଏହା ଧାରବାର
ଅଧିକାର ଅବେଦ ପଣ୍ଡିତ, ବିରକିଦ୍ୟାଲୟର
ଧର୍ମଭାରୀଶ୍ରୀରାମ, ସ୍କୁଲ ବିଦ୍ସକ, ଏବଂ ଛାନ୍ତର ଉ
ପରିପର ନ୍ୟୂନିମାନେ ପାର୍ଥନାଥପାତ୍ର ଓ ୧୦ ୦
ତାକମାୟିର ପଠାଇଲେ ତାକମାୟିର ଅପା-
ଦେଶକେ ଅପରାଧର ସମ୍ମ ଉପରୁକ୍ତ ହେଲେ
ଯୋଗନାର ପରିପର ଦେଇ ପାଇବେ ।
ପ୍ରଦାତା ଆଜି ବିମହିମାନେ କିମଟରୁ ଦେଇ
ଏହ ପଠାଇବେ କାହିଁ । ପଠାଇଲେ ସେଠାରୁ
ପ୍ରଦେଶ ପାଇ ପାଇଲେ କାହିଁ ।

ଶ ମୌର୍ଯ୍ୟବିବ ଗ୍ରୂ
ସେକେଟର୍

ସକାରୀତପ୍ରଦ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ।

କମ୍ପୁଲେଇ ସୁଭାଷିତ ହେବେ ପ୍ରତିତ କଟକ
ପ୍ରଦେଶକୋମାନେ ସ୍ଵର୍ଗବୋଧାଳକେ କରିଥି
ଦେଇଥାଏ ମୋଟପରିଲେ ପ୍ରାଦେଶମାନେ କମନ୍ଦ
କରା ପାଇଥାଏ । ଶିର୍ଷ ଏ ଦୁର୍ବଲମାନ ପଠା-
ଇବ ପାହା । ପାହି ଲିମଟ୍ ଓ ୧୦ ୦ ପାହି
ପାଇଥାଏ ।

ସବୁଟିର ବୁଲ୍ଲାର ଓ ୧୦ ୦
ଟଙ୍କା
ଗୋଲାବରକ
ଲାଲବେଶ୍ୱରର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏକମ ପାହିପାଇବେ । କଟକ ଓ ୧୦ ୦
ଦୁର୍ବଲମାନେର
ଇତ୍ତିବ୍ରଦ୍ଧିକଲେ
ଏତମ ପାହିପାଇବେ । କଟକ ଓ ୧୦ ୦
ଦୁର୍ବଲ ମାନେର
ଏଥେବେ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଶିର୍ଷକ, ବିଶ୍ୱାବୁଧର, ପ୍ରେରପାଇମେଲ୍
କି ମୁଁ ପାଇଥାଇଲେ ରାମପାତ୍ର, ଡେପ୍ଲୋମେଟ୍

ଅୟବସ୍ଥକ ଓ ବହୁବ ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ଓ ଅଟଲ୍‌
ବୋଲମେଲ୍ ପାଇବେ ସକଳ ନ୍ୟୂନିମାନେ
ଦେଇଥାବଜାଇ ଟଙ୍କାବିମାନର ସ୍ଵର୍ଗବ ବୋଧ-
କରେ ବହୁବ ହେଲାଥାଏ ସକଳ ଶତ ଓ
ଦେଇଥାବଜାଇ ଅନ୍ତରେ ପାଇପାଇବେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏହ କଟକ ପ୍ରଦେଶକୋମାନ ବ୍ୟବେ
କଟକଟାଇପ ପାଇଥାଏ କମାନିକାମ
ଅଧିକାରୀ କରିଥାଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥାଏ । ରାଜିଶ
ଓ କୁଣ୍ଡଳକା ସାଇକର ଡେମ୍ୟୁଅନ୍ଧକ
ଏକ ନାନାପ୍ରକାର ଶାଲକଳନକ୍ରିୟାବେ
ବସି ପାଇଥାଏ ପାଇଥାଏ ପାଇଥାଏ
ଦେଇବେ ସେମନ୍ତ ବସତ ଦେଇବେ ଅମ୍ବୁ
ଯୋଗାଯୋଗରୁ । ଏହା ରତ୍ନା ଲାଙ୍ଗୁଲା ଓ
ବିଜ୍ଞାପନ କରିବାର ମହିନୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଦେଇବେ । ଅବେଦନ କରିବାର ଅବେଦନ
କମ୍ପୁଲେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ।

ଦେବାନ ପାଇବିଂଶି ।

କଟକଟାଇପ ଉତ୍ସମାନ ଏବଂ
ଦେଇଥାବଜାଇ ଉତ୍ସମାନ ଏବଂ
ପାଇଥାଏ ପାଇଥାଏ
ମାନାପ୍ରକାର ଦେଇବେ ।
ଅଧିକାରୀ ଦେଇବେ ।
ଦେଇବେ ସମ୍ମ ଦେଇବେ ।
ଏହ କୋଇହିତପାଇଥାଏ ପାଇଥାଏ ପାଇଥାଏ
କରିବାର ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା
କୁଣ୍ଡଳ ବଜାଇପାଇଥାଏ ଏହାରେ ଅର୍ପିତ
ଅଧିକାର ହେବା ଓ ଦୁଇବାର ଯାଦାକିମେ ହେବା ।
ଏହା ଦୁଇବାର ସହାଯ ବଜାଇ କରିବାକୁ
କୋଇଧାରି

ବିଜ୍ଞାପନ ମନ୍ଦ ଉତ୍ସମାନରେ ଶତାବ୍ଦୀ
ବାକୁ ହେବା ।

୨୨ ପରିମାଣରେ ହେବା ହେବା ହେବା
ହେବା ହେବା ହେବା ହେବା

ପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲା

ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧପତ୍ରିକା ।

卷之四

୧୯୮୫

କା ୪୮ ଦିନ ମାତ୍ରେ ବୈଶ୍ୟର ସଜ୍ଜା ୧୯୬୭ ମହିନା । ମାତ୍ରିକ କାଳେର ସଜ୍ଜା ୧୯୦୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ମହିନା ।

卷之三

34509

三

三九

ବିଜ୍ଞାନ ଗାନ୍ଧିମାନରୁ ଅନେକ ସହିତ
ଅବସଥ କେଳୁଁ ସେ ବିଶ୍ୱପଦେଶର ଉତ୍ତରପାତ୍ର
ଲେଖଣିକାଙ୍କ ମହିନୀର ପତ୍ର ଅନେକଟଙ୍ଗର
ମାତ୍ରର ମାନ୍ୟାନନ୍ଦ ବିଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତି କରି ଉତ୍ତରପାତ୍ର
ଦୂଷ୍ୟ ଅନେକଟ କ୍ଷେତ୍ର କରିଯାଇଛନ୍ତି ଏହା ଅସମୀ
ବିଜ୍ଞାନ ମାନ୍ୟ ଅନେକଟଙ୍ଗ ଉତ୍ତରପାତ୍ର ଲେଖଣିକାଙ୍କ
ପାଇଁ ।

କାଶମିଳରେ ନଗେ ମୁହଁ ଉପ୍ତୁଜ୍ଞ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁ
କେନ୍ତୁମେଧିକ ଉଚ୍ଛବରେ ପ୍ରବନ୍ଧ କର ଲୋକଙ୍କ
ମୁଖ୍ୟର ବେଳାଥୁବେ ଓ ଅପାଳାନ୍ତୁକର ଥିମାର
ପ୍ରସାଦର ପ୍ରକୃତ ଆମନଦିରୀ ଥାଇଛି । ଦୁଆ
ମହାଶୟ ଅବଧି ଫୁଲିବୋଇ ଯାଇବା ହେଉଥିଲା
ଅବରୁ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୁଡ଼କେ ବେଳବେଳ
ଏ ଦିନର କାହିଁବ ଦାଇଅଛି ?

ଦୟାର ପ୍ରଦେଶରେ ମହାମାଘ ନେଉଚିହ୍ନାର
ଦେଖି କାଳେ ତଥା କଙ୍ଗଦେଶରେ ପ୍ରଦେଶ
କରିବ ଏଥପାଇଁ କଣ୍ଠୀୟ ଜନଶ୍ରୀମେଳ ପୂର୍ବକ
ସାମାଜିକ ଲୋକ ମହାମାଘ ନିବାରଣର ଉଧ୍ୟାମ୍ବନ୍ଦ
ହୁଏ କିମ୍ବା କାରଣ ଏହ କିନ୍ତି ଦୟାର ମୁଣ୍ଡେ
ପ୍ରେସର ପ୍ରଦେଶ ଜଗାରେ ଏହ ଦେଶର ପୂର୍ବ-
ପ୍ରତି ହେଲେ ସୈମାନଙ୍କୁ ମୁଥୁର ଘର ଚାହିୟା
କହୁରା ବିଷୟରେ କେତେବୁଦ୍ଧି ଯୁଗ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନପଦେଶରେ ସରକାରୀ ସିଙ୍ଗାଳା ବଚିଲୁ
ଏହି ବୁଝାଇଛି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭାବରେ କାରଣାମାର
ମନ୍ଦିର ୧୯୫୨୫ ସାଲରେ ବିଜ୍ଞାନରୁ ପ୍ରକାଶ
ହେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିବର୍ଷ ଟ ୩୫୯୦ ଟଙ୍କା କଟି ଭାବ
ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଉତ୍ସବର୍ଷ ଟ ୫୫୨୫ ଟଙ୍କା
କଟି ଗଈ ହୋଇଥାଏ । ସରଜନ କୁଳନାଥ
ନବ ଅଧିକ ହମେଶା ଦିକ୍ ଦେଇଥିଲୁ ଏହି
ଏହାରୁ ବୁଝି ଆମେହା ଓରଧ କୋରି କେବଳ
କିମ୍ବା ଦୂର ବିଦ୍ୟାର ହୋଇଥିଲୁ ।

ମତୋବୁଦ୍ଧ ସମାବଧିକର ସଙ୍ଗବଳେ ଦିଲ୍ଲୀ
ସମ୍ବାଦର ସମ୍ବନ୍ଧର ଜିକ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଅଞ୍ଚଳସାହେବ
ଦିଲ୍ଲୀ ଲଜ୍ଜାବରର ହେଉଥିଲା । ହେତୁ ଅଞ୍ଚଳୀ
ସାହେବ ପ୍ରାଣୋଦର ସଙ୍ଗବଳୀ ଦିଲ୍ଲୀର କର
ଛିଲେ । ବିଜ୍ଞାନର ହାତରୋଟିରେ ମତୋବୁ-
ଦ୍ଧର ସମ୍ବାଦପରିଷକ୍ତ ଅଧିକ୍ରି ହେବାରେ
ସେ ମୋକଦ୍ଦମର ଦର୍ଶର ଅଞ୍ଚଳସାହେବଙ୍କ
ଲଜ୍ଜାବରର ଜାତୀୟବାଦ ଥିବେଳେ ହୋଇଥିଲା,
ଫାଇକୋଟର ଦିଲ୍ଲୀ ନିସଲରେ ବରାହର
ଭାଗର ଦେବ ।

ବିଳବତ୍ତା କାଇଗୋଡ଼ ଦୁଃଖସମ୍ବନ୍ଧ ଉପ-
କର୍ଷରେ କଲିଯ ପାଞ୍ଚ ଲା ୮ କିଗ୍ରାରୁ ଦନ୍ତ
ଦେବାଳାଟଙ୍କୁ । ଅଗାମୀ କରମର ମାର୍ବ ଲା ୧୦ ଗ୍ରାମ
ରେ ମିଠିବ । ହରୁଦେଶର କାଳୀର୍ମଣୀ ଏହି ହରୁ-
ରେଖା ହରୁଥନ ସାହେବମାନେ ଏହୁ ଜୀବ ଫର-

କାମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଦୂଲସ୍ତାନ ହୃଦୟର ଏବଂ
ଅନିବାର ଯତ୍ତା ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଏବଂ କହିଁଛନ୍ତି
ପଦ୍ମଦିଲ ଯତ୍ତା ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳବାର ଏବଂ ମୁକୁ-
ତାର ଏବଂ ଅଳ୍ପନ୍ୟ ତିଳ ଦୂଲିଲ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା
ଶୁଦ୍ଧ ମୋରର ମୋରଦମ ରକ୍ଷଣାତ ଶୁଦ୍ଧିଗାନ୍ଧାରୀ
ନିଜରୀମ କରିବେ ।

ସମ୍ବର ପାଦିବାପରି ସମ୍ବରିତ
ସମ୍ବାଦର ଯାତ୍ରାକାମକ ବୈଧାନ୍ତିକ । ଦିନୁ ପାଦ
ବାର ଯାତ୍ରାକାମକ କରାଥିଲ । ଅମ୍ବେଳାକେ
ଏହି ସମ୍ବାଦ ପଚାର ଘବରତ ହେଲେ ମେ ପ୍ରକାଶ
ଦିବ ପ୍ରଦୟ ହୁଇଗଲ ଗଣ୍ଡ ପକା ଲାଗେ । ପ୍ରେତୀ
ସମ୍ବାଦପରି ପ୍ରଦୟ ଏହି ଅଳ୍ପ ତାହାର କେମନ୍ତ
ପ୍ରାଞ୍ଚକ୍ ଏକ ତାହାକୁର ହେତେଲେଜର ମନ୍ତ୍ର
ଦିଗିତପାରେ ଯନ୍ମାସରେ ଲାଗା ଯାଇଅଛି ।
ପ୍ରଦୟ ଏନ୍ତି ସମ୍ବାଦପରି ସମ୍ବାଦକାଳୀ ସବୁ
ଦିନୁ ଦେବା ମଧ୍ୟ ପାଦିବାପାଇଁ ତୋଷ ପାରିବା
କୁଳୀ ହେଉଥାଳ ବୋଲିବାକ ହେବ ।

କାନ୍ତଳର ଅଟିର ପୁରସ୍ତେ ସ୍ଵଲ୍ପତତ୍ତ୍ଵ ହିନ୍ଦ-
ଟକୁ ଦ୍ୱାରିଥିଷ୍ଠ ବ୍ୟବହାର ସାମର୍ଣ୍ଣମଧ୍ୟ ମେତ୍ର-
ସୃଦ୍ଧକୁ ପଠାଇଥିବାର ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କ ଜଣାଇ-
ଅଛି । ସ୍ଵରଗାନ ଘେରି ଦୂରକୁ ଦ୍ୱାରେ ଥିଲେ-
କିଛିଟକୁ ଏହିପ୍ରକାର ଏହାଶତ ରେଖି ଏହି
ପ୍ରକାଶକୁ ଉଥାର ମାନ ମନେ ଦୂର ଦିନାଯୁ
ବରିଥାରୀ । ଦୂରକୁ ସ୍ଵରଗାନ ମେତ୍ରମାନକ

ପରିମାନଙ୍କର ସଂତୋଷ ଏବଂ କାହୁଲର ଥିଲେ
ଯୁ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ । ଏମାକଙ୍କମାତ୍ରରେ
ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଶ୍ରୀପକ ଏବଂ ସୁଲଭାନଙ୍କର ଜୟ ଦେବୁ
ମୁଖମାନମାତ୍ରେ ଗୁରୁଥେ ମାରିବିଠିବାର
ଅସୁବ ନହେ ।

ଜମେଦାରୀ ବନ୍ଦୁଆର ବିଷୟକ ସେଇଁ ନୂକଳ
ପାଣ୍ଡିଲପି ବଜାରୀଙ୍କ ବ୍ୟବପ୍ରାପକ ସହାରେ ଛିଗୁ-
ଧିନରେ ଥୁଲ ବାଜା ପାଇ ହୋଇଅଛି ।
ଉତ୍ତିଶ୍ଚବର୍ଣ୍ଣମେଳି ମଞ୍ଜୁର ବଳେ ଲାଖ ହେବା ।
ପ୍ରଥମେ ୯ ୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ ପରେ ୫ ୫୦ ଟଙ୍କା
ସବରଜମାର ନ୍ୟକ ମାହାଲମାର ବନ୍ଦୁଆର ନ
ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା । ପରିଶେଷରେ
ଧର୍ମ ହେଲା ଯେ ୩ ୧୦ ଟଙ୍କାରୁ ଜୋଗ ସବର-
ଜମାର ମାହାଲ ଘର୍ଜ ହେବ । ଏଥରେ ବେ-
ହେବ ଉତ୍ତା ହେଲା ମାତ୍ର ଧର୍ମ ପଦ୍ଧ ପରିଚାଳନାରେ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଇଁ ସୁନ୍ଦର ଥୁଲକ ବନ୍ଦୁଆରରେ
ସବରଜମା ୩ ୨ ଟଙ୍କାରୁ ଜୋଗ ହେଲେ ମାଲକ
ଦୁଇ ଦେଇ ଶବ୍ଦର କର ଦେଇ ଶବ୍ଦକ ହେଲୁ
କଷ୍ମଣଟ ଏକାଶେଳକିମେ ଭୂତାର କୁଅଗଲ ଏକା
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ଭାବ କଷ୍ମଣ ଅଛେ ।

ବିନାଳାତାରୁ ପ୍ରକାଶର ତାର ସମାଜରୁ ଜଣା
ଯାଏ ଯେ ଗନ୍ଧମାସରେ ଉକୋଟି ପ୍ରଧାନ
ଶାଶ୍ଵତ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରଥମ ସଙ୍ଗରେ ଅଗତ
ହେବ ମାତ୍ର । “ମୀ ପାତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଖ୍ୟକବୀ
ହେବ ନାହିଁ ।” ମୁହଁରାଂ ସେ ସ୍ବର୍ଗ ସମାଜରକ୍ଷଣ
କମିଟ୍ଟୀ ଲୋକଙ୍କୁ ବାର୍ତ୍ତକାଳ ଅବକାଶ ଦିଅ
ଦିବ । ସେହି ଜିନି ପାଶୁଲିପି ସଥା—“ମେ କାଳ-
ପର ଆଜନ ସବୋଧନାର୍ଥ ବଳ କି ଯାହା ପ୍ରିୟ
କରିବ କାରଣ ଶାପୁରୁ ଧାନୀରୀ ଆହେବ ଗନ୍ଧ
ଶୀଘ୍ର କାହିଁରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଥିଲେ ।” ଯୁ, ପାତକ
କାମ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟାପ ଆଜନ କି ସହିତରେ ଶାପୁରୁ
ଫର୍ମରପଣ ପ୍ରକାଶର ସାହେବ ଗନ୍ଧର୍ଷ କିଷ୍ଟକୁ
ଥିଲେ । ହିନ୍ଦୁର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ସେବକେଟିକେ ଏକ
ମହୀୟ କରିଦିଛନ୍ତି । “ଯୁ, ଶ୍ଵାଙ୍କ ଆଜନ
ଏହାକୁ କରିବର ଅନେକ ସଙ୍ଗେ ମେଲ କରିବା
ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ଦଶୋଧନ କରିବାର ହେବ ।

ଶୀର୍ମାନ୍ତ ଛାପୁଡ଼କ ସମୟରେ ଏ ସପ୍ରାତିରେ
ଯେ ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନ୍ତିମଙ୍ଗ କହିଁଲୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ସେ ପ୍ରଦେଶ କାହିଁଲୁ ଥାଏ କାହିଁ କାହିଁ
କାହାନିକି ବଳକ ସେମାନେ ଆକମନ କର

ଥିଲେ ମାତ୍ର କମାଗର ଦିଳ କ ସୁକ
କହି ଅଳେକ ଜୀବପ୍ରସ୍ତୁ ଦୋହାର ବାହୁଡ଼ ଗଲେ ।
କଞ୍ଚା ପୂର୍ବପ୍ରୟୁଷ ଦିନ୍ବଜଳର ଦଖଲରେ ଥିଲା ।
ଆଜି ଭୟଭବକାରେ ମଧ୍ୟ ଜେଳକର ଘରମାନ-
ବିଗରଙ୍କ ସେବା ସହୃଦ ଜଳର ମାସ ତା ୧୯ ଜୁଲା
ରେ ଏକ ସତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦୦
ଡଲକଳାଇ ଏବଂ ଆପରଦିକାଜିମାନେ ଏବଂ
ଟିକ ହୋଇ ୨୪୩ ପରାକା ଶେବା ଦୁରକ୍ଷ
ବାହାର ଥିଲେ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ବଦ ଅଳକର
ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ
ସେମାନେ ପରମ୍ପରା ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର
ଅଳେକ ଜେଳ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିଲେ । ଭାବୁଜ ପନ୍ଥର
କଣ୍ଠ ଶିଖ ପୁରାଜୀ ଦେଖାଇ ଦର ଏବଂ ଶାନ୍ତ ଦେଖାଇ
ଓ କପ୍ରାନ୍ ଉଦ୍ଧବର୍ଷନ୍ ଅଛିର ହୋଇଥିଲେ ।
କପ୍ରାନ୍ଦିର ଧୀତା ସାମାଜିକ ଅନ୍ତର ।

ଭାବ କହିଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ଜୀବନ
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି କି ବରଗବର୍ତ୍ତରେ ଘେରେବୁଦ୍ଧି
ଯଜମାନୀ କଲେଜ ଅଛି ତର୍ହିମାରୁ ବୁଦ୍ଧି
ପରିଷଳ କଲେଜର ଶାଖାକୁ ଶାତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କଲେଜର ଯେଉଁ ଶାଖାକୁ ବାରବମାସ୍ତ୍ରକୁ
କିମ୍ବାରେ ବାର୍ଷିକ ଦୟାରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମେ
ମାସିକ ଟ ୬୦୦ ଟା ଦେବନରେ ଅପ୍ରେରିବ
ବାଜାରୀକାରୀ । ଉତ୍ସବରୁ ବିଷୟକୁ କେବେଳ
ମାସିକ ଟ ୫୫୦ ଟା ଦେବନରେ ଅପ୍ରେରିବ
ଲକ୍ଷମାସୀର କିମ୍ବା ବେଳାରିବେ । ବୁଦ୍ଧି
କଲେଜର ଭାବରେ ଏହି କିମ୍ବାରେ ଏହି
ଶାଖାକୁ ପରିଚିକ ଟ ୫୦୦ ଟା ଏହି ଦେଖିବୁ
ଶାଖାକୁ ପାଇବାରେ ଗାଲିକ ଟ ୫୦ ଟା ଦେବନରେ
ଅପ୍ରେରିବ ବିଷୟ ଦେବେ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ସମୟ
ଭାବରେ ଟ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଅଧିକ ଅପ୍ରେରିବ
ମନୋମାତ୍ର ହେବେ କାହିଁ । ଯଥାଜ୍ଞର ଫଳ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏମାନେ କିମ୍ବାତିତ ହେବେ ଏହି
ଏମାନଙ୍କମାରୁ ପ୍ରାଦେଖିତ କହିଲେ ଯେମାନେ
କ ୫ ଲକ୍ଷ ଲାଗି ବୁଦ୍ଧି ଦେବେ । ଦେଖିବୁ
କେବଳର ବୁଦ୍ଧି ସମାର ବାଟ କମଣ୍ଡ
ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅପ୍ରୁଅଛି ।

କଟକ ଶାସମହାରର ବନୋବସ୍ତୁ ଦାର୍ଢି
ଶେଷ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କରୁଲୁଗୁଡ଼ ଦୟା
କିଥା ହେଉଥିଲି ଏହି ଅନୁପାର୍ଯ୍ୟ ଆବେଦନାବ୍ୟା
ବଜାରରେ ଶାସମହାରର ଶାରପ୍ରାସ୍ତୁ ତେଷ୍ଟା-
କଳେକ୍ଟରଙ୍କ ବସାଂରେ ନିବେ ଦିଲ୍ଲିପି

କବେଳ ଦେଉଥିଲା । ଶୁଣେଲୁ ମୁକାବହୁମୁ
ସବସାଧା ରଖିଲୁ ଏ କଷ୍ଟଯୁ ଜ୍ଞାନ ତୁଳାକାଳ
ଅଛି ମାତ୍ର ମନାଦି ଶୂନ୍ୟବା ସମସ୍ତଙ୍କ ଶୂନ୍ୟଚାଳ
ପଠେ ନାହିଁ ସତରଂ ଶୂନ୍ୟରେ ଯେଉଁ କାହିଁ
ଅବଗଲ ହୋଇ କରେଲାକୁ ଯାଉଥିଲା । କେବେଳେ
କଳ କରେଲା କହିବ ତେ ଘେରେ ମାରେ ଜାଣ
ଲାଗିଲା ଯାଏ ଅଭିଜାତୀ କି ଧରେ ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ଏ ହେବ ଉତ୍ତର ଦିଲ୍ଲିପଳ ଶୁଣିବ କିମ୍ବା
ସମସ୍ତଙ୍କର ଚାରିହାବ ଛୁଟାଯୁ ନାହିଁ । ସମୁକଳୀ
ଏଥିବିଦ୍ୱାରୁ କରେଲା ଦିଲ୍ଲିଧଳ କଥାମିଳିବ ।

ପୁନାର ଶବାର ଗଙ୍ଗାଧରକଳବ୍ରଜ ମୋହ
କମା ଚକତମାସ ଘାଟ ଦିନରେ ବିମେଇ ହାତ
କୋଟିର ଦର୍ଶମୀ ଦକ୍ଷିଣାଧରେ ମାନ୍ୟଦିନ ଦିନ
ସପରି ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ରପାଦେବ ଏବଂ ତ ଓ ଶାମକୁରି
ଦିନରେ ଅରମ୍ଭ ହେଲା । ବରକାରାଲ୍ଲପରିରେ
ମାନ୍ୟଦିନ ଶାମପାଦେବ ଅଜାନେବକଟ ନେଇ
ଦିଲକ୍ଷ ଧରେ ଥର ଦୂରଜଗ ନାରିଜୁର ଏବଂ
ଦୂରାଜକ ଧରେ ଜାନକାର ପତ୍ରିଷାହେବ
ବାରିଜୁର ଏବଂ ଶ୍ରାମାୟ ଜଗେ ନାରିଜୁର ।
ଦୂରଜଗ ଦୂରି ଉପସ୍ଥିତ ଦାରୁଦ୍ଵାରା
ମୁଦେଇପରିର ମୋହଦମା ତା ୧୦ ରଙ୍ଗରେ
ଶେଷ ହୋଇ ଆସନ୍ତିର ଜାକାବ ନିଯାଗର । ଆ-
ସମୀପରିର ଦରଳ ଇରୁଷ ଅନେକମୁଢ଼ିଏ କାଳା
ବାରାଇ ହୋଇଥାଏ କହିମଧରେ ଅଧିକାରୀ
ମମାବରୁ ମାତ୍ର ଅନାବଧିକ ବିଦେଶନାମେ
ବୌରୁପ ସାରିର ଯୋଜାନବନ୍ଧ ବସ୍ତୁରବାର
ବାହାର ବାରିଜୁର ନାପ୍ରେ କଲେ । କିମ୍ବରପାଦ
ମହାରାଜ୍ୟ ଅଦାଳତପରିର କେତେବେଳ ଭାଲାନ୍ତର
ଦୀର୍ଘ ରହିବ ନାହିଁ ପିଶାଯ ବିଶୁର ଦମକ
ନିମ୍ନାନ୍ତ ସେ ଦିନ ମୋହଦମା ପୁରତ ରୁଖିଲେ
ଆରଦନ, ସେପରି ସାରା ପ୍ରମ୍ବାନନ ନାହିଁ
ହୋଇ ବହିବାରୁ ପଥମେ ଘରିଯାଏ ଏବଂ
ପଦପର ଆସନ୍ତିର ବାରିଜୁରବର ଦକ୍ଷିଣ
ହୋଇ ମୋହଦମା ନାହିଁ କହିଲା ।

କଳିତମାସ ଗାଁ ରଖିଲେ ଦେଖି ହେବା
ସାପ୍ରାହିକ ଉଠିଗାଈରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ କଳିଲାଇ
ସଫରରେ ଦୂଷଣୀ ଏବଂ ଉତ୍ତର ଏବଂ ଛାତାର
ଧୂମଗଳରେ ଅନ୍ଧକ ହୃଦୟ ହୋଇଥିଲା । ତାରିଦ
ଧାନ ରୂଥ ବେଳେତ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଦରେ ଶେଷ
ହୋଇଥିଲା । ନନ୍ଦ ବିଆଜ ଏବଂ ଲାଇକାଇ
ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଆମିଯାଂ ପାଇଁ କଲାଇଲେ

ରେ ଉକ୍ତ ଦିନାଳଙ୍କରୁ ମାତ୍ର ଅଗ୍ରାନ୍ତରୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହେଲା
ଏହି ନାହିଁ । ସାବଧାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଝାଇବ
କେବଳ ହଜାର ଟଙ୍କା ୧୯୭୭ ଲୁ ୨୨୪୫୬୯କୁ
ଦିନାଳ ଅଗ୍ରାନ୍ତ । ଏଥିରେ ଧୂମର ସଞ୍ଚାର
କରିବାକୁ ଠାରୁ ୧୯୯୦ ଲୁ ଅଧି ଥାଇଥିଲା ।

ର ଏଥୁଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ୨୭
ସାହୁଙ୍କ ପାଇସୁବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହରେ ଦେବଜ ନ ହୁଏ ଏ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ । ଭାବ
ଲାଗୁ କିମ୍ବା କେବଳ ଏହାର ସେ କଳିକାର
ଚାରାମମାନଙ୍କରେ ମିଆହୁବା ମହିଳର ପର-
ମାନ ହଣ୍ଡି ନାହିଁ ବରଂ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଜାଗୁ
କିମ୍ବା ଅଛି । କଳିକାରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ମହିଳ
କମ୍ବା ନ ହେଲେ ଡେଶାକ ରଘୁବାମ ବଳ
ହେଉ ନାହିଁ । ସୁରମ୍ଭ ଦର ଶହିବାର
ଯାମା ନାହିଁ ।

ପାଞ୍ଚାରଣ 'ଦେବୋତ୍ତର ସଖତି ସମଜୀବ
ସଙ୍କ ୧୯୨୩ ମାର୍ଚ୍ଚର ଅ ୨୦ ଇନ ସଂଶୋଧ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଯେହି ପାତ୍ରାଲିଙ୍ଗ ଭାବରୀତ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ
ବ୍ୟବରେ ଆଗର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଯହିର କରୁଳେ
ଲାଭବାଲରେ ଦେବ ବେ ବନ୍ଧୁତ୍ୱରେ
ଅନୁଭବ ହେଲା ମାଧ୍ୟାଧାରରେ ଗୋଟିଏ ପୃଷ୍ଠା
ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ରଥିଲା । ମାତ୍ରର ଅନେକ ପରମାଣୁ
ପତ୍ରଗତମାନେ ସରବରେ କ୍ଷେତ୍ରର ହୋଲିଲୁଣେ
ଏହି ଶା ରଜା ଶଶୀପେଣରେଥର ସ୍ଵପ୍ନ ମାହାତ୍ମ୍ୟ
ବ୍ୟବରଣୀର ଥସର କ୍ରଦଶ କରୁଥିଲେ । ପଣ୍ଡିତ
ପଞ୍ଚାରଣାନେ ଅନେକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଉତ୍ସବ ମେଲ
ତମର ବ ଲୋକଙ୍କର ଧର୍ମ ବନ୍ଧୁତ୍ୱରେ କବ୍ରି-
ଦେଲାନ୍ତର ବସ୍ତ୍ରମେଘ କରନା ଭାବେ ନୁହେ ।
ଅନେକ ପ୍ରଭକର ଅନେକ ମଂଧୋଥିକ ପ୍ରାର୍ଥନା
ନୁହେ । ସର୍ବର ଏହି ଲର୍ଣାରଣ ଶ୍ରୀ
ଅମ୍ବୁଦ୍ଧାନେ ଅଧ୍ୟୟେ ଦୋଷକ୍ଷତା ଏବଂ ଏଥରୁ
ଆତ୍ମଶ୍ରୀ ସଭ୍ୟମାନେ ପ୍ରସାଦର ମଂଧୋ-
ଧନର ମର୍ମ ଦୂଷି ପାରିବାହାନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ ଧର୍ମ
ରଜା ବନ୍ଧୁବା ତହିଁର ଛକେଶ୍ୟ ଥାଏ, ସର୍ବ
ବନ୍ଧୁମୁନେ କ୍ଷେତ୍ରମେର କଷ୍ଟ କଥା ନାହିଁ ।
ଅନେକ କବିକୋତ୍ତର ସମ୍ମତିର ପଥକର୍ମୀ
ଅନ୍ତରେ ଶୁଭମା ଦର୍ଶ୍ୟ କୋରୁଥିବା ପ୍ରଥମେ
ତହିଁର ପ୍ରଭାବର ବନ୍ଦମୁମେବଳାରେ ପ୍ରଭା-
ବାର ପାରିବାର ଅଧା ସମସ୍ତେ କରୁଥିବା ପ୍ରମେ-
ଯାମକେ ପର୍ବତରେ କାହିଁ ଘାଟାଇବାକୁ ବହି-
ଅଭିନ୍ନ ସେମାନେ ପୁଦେଶର ଅନ୍ତର୍ଗୁରୁ କରିଥାଇଲା
ଏହା ହମ୍ମୁଳର ବିବେଚନା ବନ୍ଧୁବା ଅବଧିକ ।

ବର୍ଷାପୁରେ ସୋତିଏ ହଶେଧନା କି
ଦ୍ୟାଳୁ ଅଥବା ଚିଲ୍ପ ଅପରଖଳର କାଶଗାର
ଅଛି । ଗୋଟିଏ ଅଳ୍ପକୁ ଏହି ଅପରକିଟ କଜା-
କବାଗରେ । ସଜ ଏଥିକୁ ସାଲ ଶେଷକେ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକା ମଧ୍ୟ ଜଣ ପିଲା ଥିଲେ । ସଜ ୧୯୫୨
ସାଲରେ କି ୧୯୭ ର ଉଚ୍ଚତା, କି ୧୯୭ ର
ଅଳ୍ପକୁ କି ୮ ମୁଢି ଏବଂ କି ୨ ର ଜାନ୍ମ
ବର୍ଷରେ କି ୨୨୫ ର ବହିଲେ ଅର୍ଥାତ୍
ଅଳ୍ପକୁରେ କି ୧୦୨ ର ଏବଂ କଜାରବାଗରେ
କି ୩୮ ର । ପୂର୍ବ ଦୂରବର୍ତ୍ତର ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମହାବର୍ଷର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଲ ନ ଥିଲା ସେହି କାଶଗନ୍ତୁ
ମୃଗର ଅନୁଷ୍ଠାତ ଦୂକି ହୋଇଥାଏ । ଯାହାଦେଇ
ଶିଳ୍ପମନଙ୍କର ଶୈଳ୍ପ ଗର୍ଭଦର୍ଶାତ୍ମୁ ଭଲ ଥିଲା
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଜନ ମଧ୍ୟ ଦିକ୍ଷିତାମ୍ଭ,
ସଥା ସଜ ୧୯୫ ଥାରେ ଅଳ୍ପକୁ ଓ କଜା-
କବାଗର ମୋଟ ଅର୍ଜନ ଟ ୪୦୯ ଓ ୨୭୭୯୯
ଲା ସ୍ଥବା ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସଜ ୧୯୬ ସାଲରେ ଯଥ
ନିତ୍ୟ ଟ ୨୦୪ ଓ ୪୭୭୦୯ ଲା ହୋଇଥିଲା
ଅଳ୍ପକୁରୁ ଜାନ୍ମର ପାଇବା ପିଲା କି ୨୨ ର
ମଧ୍ୟରୁ କି ୨୭ ର ବଳରତ୍ନରେ କହିବା କି ୨୨
ଶବ୍ଦ ଠିକଣା କି ମନୀଜା କି ୪ ର ଜେଲାନାନୀ
ନେ ଦୂରକ ହେବା ଏବଂ କେବଳ କି ୨୮
ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ମେଲିବା ବ୍ୟକସାୟ ଚଳାଇନାକା
ଅନୁସକ୍ଷାଳକରେ ଜଣାୟାଇଥାଏ । କଜାରବାଗର
ସେହିଦର୍ଶ ଅଳ୍ପକୁ ପାଇବା କି ୨୭ ର ମଧ୍ୟରୁ
କି ୩ ର ଜେଲାନାନୀରେ ପତ୍ରକାର ଏବଂ କେ-
ବଳ କି ୨ ର ଦିଦ୍ୟାକମ୍ପୁରେ ଶିଳ୍ପିଦା ବ୍ୟକସାୟ
ଚଳାଇବାର ପକାଶ । ଏଥଳ ମନ ନୁହେ ମାତ୍ର
ତିନିକ ବିଚାରାପୁ ଜଳାବାକୁ ଅଧିକ କାହାକ
ସମ୍ରଥ ଦେଇଲେ ପଳ ଅନୁକ ପୀତିବର ହୁଅନ୍ତା

ଦଙ୍ଗପ୍ରଦେଶର ଲକ୍ଷଣ ଟିକସର ଗତ
ବାହୀକ ଫଳକଣ୍ଠରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଦୂରିତ ହେଉ
ଦିନବାସ୍ୱର ବ୍ୟାଧିର ଘଟିବାରେ ଦେବେତକ
ଛିଥାର ଅଧ୍ୟ ତଣା ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଅଧ୍ୟ
ଦୂରି ହୋଇଥାଏ । ଯଥା ସଜ ୧୮୯୫୨ ଶା-
ଲରେ ଟ ପ୍ରଦେଶୀରୀଙ୍କ ଏବଂ ସନ୍ତୋଷ-
୫୭ ସାଲରେ ଟ ପ୍ରଦେଶୀ, ୨୯୩ କା ଅଧ୍ୟ
ଦେବେତକ । ଗଣ୍ଡି ଦାଦ ଶତକର ଟଙ୍କା ଲେ-
ଖାଏ ଅଧ୍ୟ ଦୂରି ହୋଇଥାଏ । ଟିକସର ଦେବେ
ତକର ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟ ଶତକର ଜୀବ ଦୃଶ୍ୟ
କୁଳସ ଖାର୍ଦ୍ଦ ମେହା ଏକଲାଲ୍ପରେ ୨୦ ଦୂରିର
ଅଧ୍ୟମୀ ମଧ୍ୟ ଶତକର ଜୀବ ଅଧିକରି ଦୂରି

ଥିଲେ ଏହି ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଜୀବନ ସପଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏହିରୁ ଶକ୍ତି ଜଣାଯାଏ ସେ କମେନ୍‌ବସ୍ତୁ ଦୋଷରୁ ଅନେକ ଲୋକ ଅକାରଣ କଞ୍ଚା ପାଇଥିଲୁଛି ଏହି ଆହୁର ଅଳେକ ଲୋକ ମରିବୁ ଓ କଞ୍ଚାକୁ ଡର ଅପରି ନ କରି ତଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲୁଛି । ଏହି ଟିକର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ପୂର୍ବପାତ୍ର ବିହିନ୍ଦାର ଗବର୍ନ୍ମ ମେଦା ସାହାର କରି କହିଥିଲୁଛି କି ଟିକର ପ୍ରକାଶକାର ଉପାୟ ନାହିଁ ଜାଣି ଦେବେ ଅପରି କିମ୍ବାକୁ କମଣ୍ଠା ବ୍ୟଥିତ ହେଉଥିଲୁଛି । ଏହା ସାରାର୍ଥ ଅଛେ ଏହି ଏହିର ଏକମାତ୍ର ପୁରୁଷକାର ଅନ୍ତରକଟିକ ୧୫୦୦ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆୟୁକୁ ଟିକରରୁ ଘର୍ଭ ଦେନା ଦ୍ୱାରା ବିଷୟ ଯେ ଗବର୍ନ୍ମମେଦା ଏହା ରୁହି ସବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ କରିବାକୁ ଦିଧା କରୁଥିଲୁଛି । ଗର ଦର୍ଶକଙ୍କରେ ଲାଲମାମ ଟିକର ଲାଭ ହେବାବେଳେ ସାମାଜିକ ଅକାରମ୍ଭକାମ୍ଯ ବ୍ୟଥି ହେବା ମୁଣ୍ଡ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ କରୁଥିଲା ହିଗଲ ହୋଇଥିଲା ଅଥବା ଟିକର ଯୋଗ୍ୟ ନିମ୍ନତମ ଅଧି ପୂର୍ବପାତ୍ର ସେହି ଟ ୫୦୦ ଲା ରହିଥିଲା ।

ପ୍ରକାଶକ ପିଲାମ୍

ଆମଙ୍କ ମହାବିଜୀବନ ସାରଚିମୁହଳ ଛୁଧଳ-
ରେ ଅନନ୍ତ ସାର୍ଟପିଙ୍ଗକ ଥର୍ଟାର୍ଟ ସମ୍ବାଦର
ନିର୍ବର୍ଣ୍ଣନିଧି ମହାତ୍ମାମେଘର ବିଚରିତ ହେବା
ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏଥୁଠିଲେ ଅମ୍ବେମାକେ କଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟ ।
ଭୂପାତ ବିଜଗଣର ବିଷୟ ଘେମନ୍ତ ସରକାର
ମହିଳାଟରେ ସରସାଧାରଣଙ୍କ ଜାତିବାକୁରେ
ପ୍ରକାଶ ଦୋଷିତା ଅନର ସାର୍ଟପିଙ୍ଗକ
ଦେବମନ୍ତ କୌଣସିରୁପେ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଦୋଷ
ନାହିଁ । ସୁତ୍ତଙ୍କ କେଉଁ ଜିଜାରେ ଦେବମାକେ
ନବର୍ତ୍ତମେହରୁ କ କାର୍ଯ୍ୟ କିମନ୍ତେ ସମ୍ଭାବିତ
ହେଲେ ତାହା ଜାଗିବାର ଛୁଧାଯୁ ଲାହୁ
ସମ୍ପଦଧର୍ମରେ ଦେବିଲୁଣ୍ଟ ସେ ଏକ ଜିଜାର
କଲେକ୍ଟର ସବ କରି ପ୍ରକାଶବୁପେ ହେବୁ
ନିର୍ବର୍ଣ୍ଣନିଧିକୁମାନ ତାହିଁ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସବୁରେ
ଏହିପରି ହେବାର ଜୁବିତ ଏହା ବୋଲିବା
ବାହୁଦୟ । ଅବଶ୍ୟ ସେଇମାକେ ସାଧାରଣ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶେଷଯତ୍ଵ ଓ ମନୋଗୋତ୍ରାପ୍ରବାନ
ଧ୍ୟକ୍ଷକ ସଞ୍ଚାର ଲାଭ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ପ୍ରକାଶ
କିମ୍ବାର ସେମାନଙ୍କର ସକ୍ରାନ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ
କର ଉପାର୍କ କିମନ୍ତେ ନବର୍ତ୍ତମେହ ଅନନ୍ତରସାର୍ତ୍ତ-
ପିଙ୍ଗକ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେବେ ତାହା

ଶୋଧକରେ ଦିଅଗଲୁ ଏହି ଅନ୍ୟ ଜ୍ଞାନ
ମାନେ ତାହା ଜଣି କି ପାଇଲେ ତେବେ
ବନ୍ଦର୍ମିନେସଙ୍କର ସେହି ସଥି ଉଚ୍ଚବେଶୀ ସମ୍ବଲ
ଦେବାର ବୋଲାପାଇ ଜୁ ଘାରେ । ପ୍ରକାଶ୍ୟ
ସମ୍ବଲରେ ବିଭବଶ କରି ଯେ ବିଦ୍ରୂପ ସେହି
କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେଲେ
ସମ୍ବେଦରେ କାହା କହି ଦେଲେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟର
ସହାଯକର ବୁଝିଲା । ସେହି କଣ୍ଠରେ
ସେହି ବୋଲିଥାତେ ସେଠାରେ ବନ୍ଦର୍ମିନେସଙ୍କର
ଦାନର ଅକିପ୍ତ୍ୟ ସମ୍ବଲ ହୋଇଥାଏ ତେବେର
ଦୌର୍ଯ୍ୟ ବିଶାରେ ସେହି ଫୋର କାହିଁ ଏବଂ
ଦେବାର ମଧ୍ୟ ଆଖା ହାହିଁ । ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଏହି
ବିଷନକିଙ୍କରେ ବିଭବଶ ଦେବାର ଅବସ୍ଥା ହେଲା
ଅଛି । ମାତ୍ର ଏହି ଦେବା ଅମ୍ବାକର ମନ୍ତ୍ର
ଅଧିଳ ନାହିଁ କୋଣ ସରକାରଙ୍କ ଏହି ତେବେ
ଦେବପରମାଣୁରେ ଭରଖା ବପକା ଅଭିପ୍ରାୟରେ
ଏହିଙ୍କାର ପ୍ରସତେ ଲେକକୁ ସାରତପିଲକ ହୃଦୟ-
ପାହିଥାଇ ଯେମାନଙ୍କର ହାତ କିମ୍ବେ ପ୍ରକାଶ
କଲୁଁ ଏବଂ ସେ ଯେଉଁକାର୍ଯ୍ୟ ଉପକରଣରେ ହୁଅକି
ପାଇବାର ଜଣିବାକୁ ସମ୍ରତ ହୋଇଥାଏ । ଭାବୁ
କାବାକ ନାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉଛେବ କଲୁଁ ଏ
କାଲିକା ସମୃଦ୍ଧିବୋର ଅମ୍ବେମାନେ କହୁ
ନ ପାରୁ । ସଥା-

ବାକ ନାହିଁର ମହିମନ, ଅନରେଖା ପାତ୍ରଙ୍ଗେଟ
ବାରୁ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ଲୁହାର

॥ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ କାହିଁ
 ଖୋଜିବ କିମ୍ବା ଆ ପାଇଁ କେବେ କହ
 ଗୋଟିଏକାଳି ଦେଖିଥିଲୁ କେବେ ସଂବଧିତ
 ପଦକର ଶୁଣୁ ଧ୍ୟାନ କାହିଁ କେହାଣେ ମିଳିବ
 କାହିଁ କାହାନାଥ କଷ୍ଟ କାହିଁ କେବେ ମିଳିବ
 ॥ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
 କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

” ପାରଥ ହରି ଅଟ ମାଟ
” ଦେହକମୋଡ଼ନ ମହାଘର

ଅଟ୍ ମାଟ୍ ସାନ୍ତୁର

„ଗୋଟେକୁକାଆ ଦାସ” , „କେନ୍ତ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ପରିଷଦ”

ଏଥରୁ ତୋପାବ ଲେ ଏ ମର୍ଯ୍ୟାନାତ୍ମକ

କବଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦା ଅବେଳିତରଙ୍ଗ ଉର୍ମିଗୁଣ-
ନାନ୍ଦୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସବଧାର ବେ-
ଳକରେଣୀ ତଳ ଉର୍ମିଗୁଣ ଅଥବା ଅଧିଭେ-
ଳ ସାମାଜିକ ଉପାଧି ଦାନର ଉପର

ଶୁଭାର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେବେଳେ ଏହି ପରିଚୟରେ ଅଛି
ନାହାନ୍ତି । କେବଳ ବାହୀ ଲିଖାଯାଇଲା ଯାତ୍ରେର
କବି ଜାଗର ଦର୍ଶା କରୁଥିଲୁ ।

ଲିପଣ-ଆଇଳ ।

ପରିଦେଶର ପ୍ରତଳିଷ୍ଠା କୁଳକ ଥାରି
ଧରୋଧନ ନିମନ୍ତେ କଣ୍ଠୀୟ ଗର୍ଭିନୀରେ ହରାଟିଏ
ଯାତ୍ରୁଲୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଜର ପ୍ରାୟ ଏକମାତ୍ର ହେବା
କଲିକାରାଗକେଟ୍‌ଯୋଗେ ଦୂର କଲାନ୍ତରୀୟ ।
ଏହି ଧିଦ୍ୱାତ ଏ ପରିଦେଶର ସାମାଜିକ ସାଂ
ସ୍କ୍ରିପ୍ତ ମନ କୈତାନ୍ତରୀୟ । ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟ ଲିଖିର
ଅଭିପ୍ରାୟ ଏବଂ ହେଉଥାଗରେ ଜ୍ଞାନକୁ ଚକର
ସାହେବ ଯାହା ଧୂରାତକ କଥାନ୍ତରୀୟ ହେଉ ବନ୍ଦେଶ
ମର୍ମ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜାଣାନ୍ତରୀୟ ଯାତ୍ରା ।

(୯) କମାଳା ପ୍ରଥା ହତାର ଦେବା (୧)
ଡେଶର ନବଜ ବନ୍ଦିଯୁଗର ଘର୍ଷଣର
ବଜୀସୁରଗର୍ଭମେଷ ଧୂକବାର ଗ୍ରହଗ ଦୂରବାଲୁ
ପରେ ଦେବା ଏବଂ (୧) ବନ୍ଦି ଉତ୍ସବ
ହତ କମଳେ ଲକ୍ଷଣ ଅଳକର ଆଜି କେବେଳ
ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ବର୍ତ୍ତମାନ
ପାଞ୍ଚ ଲିଖି ପ୍ରମୁଖ ଦୋଷାଥରେ ମୁଗର୍ବ୍ରଂ ଏହାହାର
ବିଶ୍ୱାସ ସନ୍ଧାନ ଏତୋଷ ସାଲର ଥା ୨ ମଳ ଏବଂ
ଏକ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କ ସାଲର ଥା ୫ ମଳ ମହିତ
ହେବ । ଲକ୍ଷଣ ଶତର ଅର୍ଥ ଏହି ପାଞ୍ଚ ଲିଖିରେ
ନିର୍ମିତ ବସ୍ତୁରକୁଣ୍ଡପ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ପ୍ରତିତି
ବନ୍ଦକରେ ଥିବା “ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବାବଦହାର
ଅଥବା ଦ୍ୟଦନ୍ତର ବସବା ରଜା” ଦେବାକ
ଅବଶ୍ୟକ ଛାପାଯ ଦେବାହାରୁ ନବବର ଅର୍ଥ
ହେଉ ପ୍ରସାରକ ହୋଇଥିଲୁ । କମ୍ପେର ଏବଂ
ପ୍ରାଚୀ କ୍ରିକେଟମାଲକୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା
ତତ୍ତ୍ଵର ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ ଓ ଏହି ଏହି ପାଞ୍ଚ ଲିଖିରେ
ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲୁ ତ ସନ୍ଧାନ ଲକ୍ଷଣରକ୍ତୁ-
ର ବିଶ୍ୱାସରିବା ଅନ୍ଧବିତର ମୃତ୍ୟୁଗୁରେ
ହିଁ, ଲୁଣ; ଲୁଣୀୟାମାଟ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧର
ବିବାର ଦୂରରେ ଅଧିକର ହେବି ଏବଂ
ଦିନ ଦା ସବାର ମୁକୁତ ନରମାନ ସ୍ଥାନ କେ
ହେବ ନିକଟକରି ପ୍ରାନମାଳକୁଣ୍ଡରେ ଲକ୍ଷଣାଦିତ
ପାଞ୍ଚ ଲିଖିରେ ଅଧିକର ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଜମା
ହିବ । ଲୁଣୀୟାମାଟ ଅତି ଅନୁଭବମାନରେ
ତା କେହି ଅଧିକା ଉଚିତରେ ଲାଗି ନ ପାଇବ
ଏହି ପାଞ୍ଚ ଲିଖିର ଗୋଟିଏନିବୁନ ଅଟେ ।
କି ସ୍ଥାବବିତରରେ ଏ ନିୟମର କରୋରଜା
କରିବା କମଳେ ଲଗାର୍ମେହିରେ ଅନ୍ତର

ଗା ୧୮ ରେ ଖେଳେମର ସନ ୧୦୫୭ ମିନ୍ଟ

ବହୁକ ସେ ଲୁହାଆଜର ଶର୍କରାକୁଳମାଳେ
ଅପରା । ଦରକର୍ତ୍ତା ନିମନ୍ତେ ଲୁହ ମାରଦା ଆ-
ଭିତ୍ତାଯୁଗେ ବାମାଳ୍ୟ ପିଙ୍ଗମାରାଟେକେ ଲୁହେଘୁମାହ
ବର୍ଷକାର ପାଞ୍ଚ ଦେଇଧାରକେ ଅଥର ସେ
ବେହି କିନ୍ତୁ କରନ୍ତୁ ଅଧିକରଣମାର୍ଗ
ପରିମାଲୁଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଅନ୍ତର୍ମୁଖେ
ମାହିଜମୀ କହନ୍ତି ଭାବା ବୁଝିବାକୁ ମୋକଳେ
ଚଳାଇ ପାଇବା । ଅନୁଷ୍ଠାନ, ଧରଦର୍ଶନ,
ଦେଇପ୍ରାଣ ଜୀବକ କେବା ଉତ୍ତାତି ବିଷୟରେ
ମନ୍ତ୍ରକ ଅଭିନଥନ୍ୟାରେ ଲଭଣଗନ୍ମୁ କର୍ମ-
ବୃଦ୍ଧକର ବର୍ଷୀ ପ୍ରମତ୍ତ ଏହି ପାଶୁଲୁପିରେ
ବୁଝଇ ହୋଇଥିଲା । ଥାନ୍ତରିଲୁଧେ କେବଳ
ମାତ୍ର ପ୍ରେସ୍ରେ ଉଥରକର ଅନ୍ତର୍ମୁଖେ ହେବା
ମାତ୍ର ଅତ୍ୟବିକର୍ଯ୍ୟକୁଳମାଳେ କିନା ଉତ୍ତାନ୍ୟରେ
ଜୀବନଭାବର ପ୍ରସ୍ତୁତକ ହେଲେ କେହିଁ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପରେ ବର୍ଷର କର ସ୍ଵର୍ଗମୁଖ କରିବା
କହିଲେ ପ୍ରଦୂଷ ହେବେ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଲାପିବା
କବିକେ ।

ଓঁকুমাৰ লক্ষণকল্পনৰ কাৰ্য্য কৰ
বলিবু গৱৰ্ত্তিমেৰ মানুজ এন্দৰত দেখ
লেকা অৱগ্ৰামৰে এহা পাশুমৈ আগত
হোৱাথৰ এহা অকল্প উৱাশাৰিঙ্গৰ
অনন্দ বিৰচু অটে এক লুণপ্ৰান্তৰ
সৰিবলৈকন্তৰে অগ্ৰা কঢ়াক কিমন্তৰ
এই লক্ষণ মাছিন ঘৰালৈ লুণা মাট
বলিসহ জ্ঞান সেৱা কথাট নথীয়সলোচ
য়েক। সহজমানকগুৰি গৱৰ্ত্তিমেৰকৰ এহা
পূৰ্ণ ভূমিৰাত অভ্যন্ত ধৰণকল্পক
যথা বোলিবাবাতলু, পাশু লিপ্তিৰ অনেক
ষথৰ হৃতহৃত বদনাসৰে প্ৰশাৰ হৈক,
যুৱনৈছিপৰে কৰ্তৃৰ কচৰ এক প্ৰেম
কৃত বেহু নিধুমৰবদ্ধ আৰ্দ্ধ পুৰাণি
পুঁয়া লাহু প্ৰেৰণাৰ পৃষ্ঠৰ ব্যাপোড়া
কৰ ক আৰে। উপৰিৰ পাশু লিপিৰে
বলিমঞ্চে কালু চুপে ব্ৰহ্মবাৰ ন
কৰা অথবা আৰুণ্যজোগৰ অথবা লবণা-
কুৰু পৰিজীৱ হৈমাৰ প্ৰেৰ কিমুন
হোৱাথৰ একী বৰ্ত কৰ্তৃক বোঝ
হৈকান্ত। লক্ষণকল্পনু বশা কিমন্তৰে খে-
কাৰ দুৰ্বল অৱনৰ অধীনৰে অণিকাৰ
লিঘু অমূলনে বৰ্পৰণু কৃষিপুৰু
কৃ। অকল্প কৰ্তৃমেৰে বৰ্হু প্ৰয়োজন
ইঘৰ প্ৰসাৰ বৰুৱাকৰ্তৃ এক জাৰা পুৰাণ

କୁଣ୍ଡଳ ଚନ୍ଦ୍ରମାଲା ପଦ୍ମ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କରୁ ("ବାହୁଦିଵ
ଦକ୍ଷତ କାବକ୍ଷେତ୍ର ମହାମଳକା,,) ଅବସତ
ଥାବେ । ଦର୍ଶମାଳ ସାମାଜିକ କଳ୍ପନାକାରୀ ଭୂଷଣ-
ସେବା ଜଗତର ଜୀବିଷାତ ଦେବାକୁ ବ୍ୟାକୁମାନେ
ଶ୍ରୀକାନ୍ତିରଙ୍କୁ ଘରମାନ ଦୟା ବିଶେଷ ଗୋଟିଏ ମେଲେ
ପ୍ରଦିବ ମାର୍ଗଧକାରୀଙ୍କରୁ । ଅର୍ଦ୍ଧମର ବିଷୟ
ଏହି ସେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟଶିଳ୍ପୀଙ୍କ ପ୍ରାମରେ ଚର୍ଚାପ୍ରଣ
ବର୍ଣ୍ଣିୟ ଗୋଟିଏ ବାଲକ ଘଟିର ପ୍ରଥମମାନରେ
ଆପଣୀ ପ୍ରତିକାରୀ ମୃଦୁକୁ ଅବଧିକ ସାମଗ୍ରୀ
ଆଣିବା କମନ୍ତେ ମୃଦୁ ବହିର୍ଣ୍ଣତ ହେବା ମାତ୍ର
ଅଧିକ ଭାବାକୁ ସେଇ ଛଙ୍ଗମଧ୍ୟକୁ ପଳାଇବା
ପରିପାଳନ କରାଯାଏ ।

ମେଲିବାକେ ହୋଲାହଳ କରି ଅନେକ
ଅନୁଷ୍ଠାନ କରେ କିନ୍ତୁ ତିର ସବୀ ପାଇଲେ
ନାହିଁ ଜାହାର ପରିଦଳ ଜଳାଳୁଧରୁ କେବଳ
ମୟୁକ ଶ୍ରୀ ପାଦ ପ୍ରାସ ହେଲେ ଆରୁ ଏକଜଣ ଘୁଁ
ଏହି ବ୍ୟାକୁହାର ଯୁକ୍ତ ବୋଲ ଛାତ ବିଷତ ଥାଙ୍କ
ଶୋଇଥାଇ ବ୍ୟାକୁ ଜାମଦ ଅଛି । ଏଣୁ ମେବା-
ମାନେ ପ୍ରାଚୀଦାର ରୂପରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରାଚୀକୁ
ମମନ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଅବରଞ୍ଜ କମଣ୍ଡା ତର
ହେଉଥାଇ କିମ୍ବାରେଣ୍ଟି ମୂଲ୍ୟମାନକମାତ୍ରରୁ
କେହିଁ ଅନାହାର ହେବୁ ପରିବ ପ୍ରାସ ହେଉ-
ଅଛନ୍ତି, କରୁଥିଲୁ ଏହି ଉତ୍ସମାପକତ୍ତା ଗ୍ରାମମାନ-
କରୁ ମାସର୍ବୟ ଶାନ୍ତିବ ଧାରଣ କରିଥାଇ ।
ପରିବ ବୁଝି ହେବାରୁ ଧାଳି ଯ ସାହର ତବରୁ
ଧୂକାପେଶା ଅଧିକର ଜିଲ୍ଲା ତେବେଥାଇ ।
ପ୍ରାନେଁ ଜେବେ ଲାଗିଥାଇ । ବାରାନ୍ତି ଧାନ୍ୟପରିବଳ
ଯେବୁଥ ହୋଇଥାଇ ସମ୍ବଳଣ ବି ୫୫ କ ମଞ୍ଚ-
ରେ ହାତୁ ଲାଗି ସେବ ପାଇଁ ଧାଇପଦସାରେ
ନିରାପାରେ । ତାହିଁ

୨୩୮-୧୯ } କବିତା
କୁଳପତ୍ର ପୁଲ } ଶିଥାଠ
ହେବ ପଣ୍ଡିତ

— 10 —

ମନ୍ଦିରାଳୟ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ଖେଳଗୁଡ଼ି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅପରାଧ
ପହିଚାରେ ପ୍ଲାନ ଦାକ କଲା ବାଧକ କରିବା
ହେବେ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ପରମ ହତ୍ତିଷ୍ଠା ନବଦୂର୍ଗମ୍ୟ-
ପତ ଉଦ୍‌ବ୍ଲାଥସିଂହ ମାନଧାତା ମଦୋଦୟ-
ତଳକ ସେହିମେଲମାସ ତା ୪ ଦିନ ସନ୍ଧବାର
କିମା ତା ୨ ଦା ସମୟରେ ସୀମ୍ବ ପରିଦାରବର୍ଣ୍ଣ
୫ ପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ ଦୁଃଖାର୍ଥବରେ ନିମ୍ନ କର

ବ ୩୭ ଟ ବୟକ୍ତିମରେ ଛବିଲାଳା ସମ୍ଭବ
କରାଯାଇଛନ୍ତି ।

ଏ ମନ୍ଦିରା କାହାପଥସ୍ଥଳରେ ସହିତୁତା
କିମ୍ବାକଲୁଗିବା ଗାସୁର୍ଯ୍ୟାଦ ସଦ୍ଵିଜନମକଳଙ୍ଗ
ଆଧାର ହୋଇ ଦେଖାଯନାଗୁଡ଼ିଫଳରୁ ଜମେ
ପଳାପୁଣ୍ଡର ଥିଲୁଗରାଜନ ହେଉସ୍ଥିରେ ।
ବ୍ୟାର୍ତ୍ତ ବିଷ୍ଟକମ କାନରେ ବାଜାଇଛିଲୁ
ହୋଇ ଗରବଣ୍ଠ ପର୍ମାନ୍ତ ମିଶାଇଲେ ବୋଲି

ଅତ୍ୟାରେ ସବୁ ହୃଦୟରେ ସବୁ କରିପାଲେ ।
ତଦଳନ୍ତର ଶବଧବସ୍ତ୍ର ଗର୍ଭମୁଣ୍ଡରେ ଆଜି ଆହୁମ୍ଭୀ
ପ୍ରାପ୍ତିବାଗ ଏକବର୍ଷ ଦୂର୍ମାନଙ୍କ ଦମନ କଲେ
ତଥିପରେ ବଜାରେ ଶାନ୍ତି ସମ୍ପାଦିତ ହେଉଗୁ
ଦେଶହତକର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଦ୍ରୁଗ ହେଲେ
ଶେଷ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବେଳମୋଟ ଧ୍ୟ

ଶରୀ ଜନକ ଏହିଗୋଟି ଦେବ ଅଞ୍ଚଳମା ସାର-
ବାହୀସ୍ତ୍ର ଦୁଇଲପାଖାଦ ଦୂରମୋଟ ଦୃଢ଼ଭାବୁଦ୍ଧିବାଜ
ଏକମୋଟ ତୀର୍ଥାଳୟ ଘରାଦି ତରଣ୍ୟୀ
ନେତ୍ର ଜାଗ୍ରୁ ସମ୍ମାନିତ କରୁଥିଲେ । ସେ ଅନ୍ୟା
ଦରମୁମାନଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦାରର ହୋଇ
ଭାର୍ତ୍ତର ପ୍ରଦିକାର ବିଧାନ ଦରୁଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ କବ
ଦେବ ଭାବାଦର ବ୍ୟାଖ୍ୟାତିର କଷେତ୍ରରୁ
ପରିଦୃଷ୍ଟ ଦୋଷରୁ ନ ସୁବାରୁ ଓ ଅନେକ
ବର୍ଷରୁ । କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରୁଥିଲେ, ପଳା ଓ
ଆଗୁନ୍ତିକମାନେ ଦର୍ଶନାରକାରୀ ହେଲେ ଅଛି-
ଲମ୍ବ ଘାଗାର ଲୁହ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରତିବର୍ଷ
କୁଳନ୍ତି ଥରଗରେ ଶୈଳ ନୈପ୍ରେସ୍ ସହକାରେ
ଉସ୍ତବମାନଙ୍କର ପରିଷାକ୍ରମାନ୍ତ କରୁଥିଲେ ।
ସୁଲବେ କହୁକାରୁ ଗଲେ ସେଇ ସମ୍ବନ୍ଧମାନ-
କଳାତରେ ସୁମାର ଦିନର ସେହିଏ ଗୁଣମାନକ
କମୋଡ଼ାକବେଳୀ ପ୍ରଳାବର୍ଗ ଦର୍ଶକର୍ତ୍ତର ମୁଖରୁକ୍ତ
ଆମାରେ ନିରାଶ୍ୟ ଅଳମର ହେଉଥିଲେ ।

ଅହା ! ! ! କବିଜୀବନ କଥାଗଢ଼ ଯେଉଁ
ଅମୁଖିୟ ଦ୍ୱାରା ରହ କରାଇଥିଲୁ ତାହା କୌଣସି
କାଳେ କଷ୍ଟ ର ହେବ ନାହିଁ ଅଛି ଅମୁଖାନେ
ଯାହାକି ନିକଟରେ ଦୁଃଖ ନିବେଦନ କର ଅହସ୍ତ
ଓ ମୈତ୍ରୀ ବାକ୍ୟାଲାପରେ ହୁଏ ଲାଗବ ଚନ୍ଦ୍ର
ଥିଲୁ ସେହି ଶର୍ଣ୍ଣନ୍ଦା ଜରେଇବିଲୁ ବୌଣିଟି
କାଳେ ରାତିର ନାହିଁ ! ଏହି ଦାରୁଜ ଶୋକ
ପ୍ରୟୋଗ ଲାଭକାରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ! ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
ଏମହିସାମ ସହିତ କଥାପକଥନ ଥରେ ମହି
ବରିଥିଲୁ ସେ ଅବଶ୍ୟ ଏହି ଦୁଃଖନେତର ଶୁଭର
କର ବ୍ୟାକିଲିବ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପରିଶେଷରେ ଅମ୍ବୁମାଳେ ପରମେତକ
ନିବିହିବେ ଶ୍ରୀରାଜା ଉଦ୍‌ଧରଣୀ ଯେ ଏହି ନିତ୍ୟ
ପ୍ରାଚୀ ସ୍ଵରକ୍ଷେତ୍ର ନୃପତିଙ୍କ ଅସ୍ତାର ସନ୍ଦରଭ
ବିଧାନ କରନ୍ତି । କର

ବନ୍ଦମୁଦ
ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳଚନ୍ଦ୍ର ମହାଶ୍ରୀ
ହେଠାତ୍ ପ୍ରେସ୍ !

ମନ୍ଦିରପାତ୍ର

ବାରୁ ଦେଖିବାକୁ ହେଲା	୫ ୮ ୮
ମହେଶ ଦେଖିବାକୁ ହେଲା	୫ ୯ ୯
ବାରୁ ସମଗ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦେଖିବାକୁ	୫ ୧୦
ବାରୁ ଦେଖିବାକୁ ହେଲା	୫ ୧୧
ବାରୁ ଦେଖିବାକୁ ହେଲା	୫ ୧୨
ବାରୁ ଦେଖିବାକୁ ହେଲା	୫ ୧୩
ବାରୁ ଦେଖିବାକୁ ହେଲା	୫ ୧୪

ଶ୍ରୀକବିଜୀପୁ ଦୁର୍ଲିମ ସମ୍ପର୍କୀୟ କଟକ ଜଳ୍ଲି

ଅସ୍ତ୍ର ଗୁଣାଙ୍କାର ବାଲକ

ବିଜ୍ଞାପନ

ଭାବବିଦ୍ୟାରେ ହୃଦୀତ ଓ ପ୍ରକଟିତ । ମୁଦ୍ରାଜଳ ବିକର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବେ ସେଇଁ ସହ ଘରବର୍ଗ-
କ ବିଚିତ୍ରତା, ତାହା ସହି ଦେଖିବ ହୋଇଥାଏ ।
ସୁଲ ବିଶେଷରେ ଟୌକା ମଧ୍ୟ ବିଆମାରୁଥାଏ । ଏବଂ
ପୌଳଦାର ବାର୍ଷିକୀୟ ଅଳକ ବାର୍ଷମ୍ୟ ଜୋ-
ହିତା କଣ୍ଠେ ପରହାର ଦରକା ହିକେଶରେ
ଆପରାଧ ଗୋଲିବର କି ଲା, ପ୍ରଥମେ ସମକ କ
ଉଥବୟ କାହାରିନ, ହାଜର ଜୀବିକ ନିଷ୍ଠମାର
ପାଇବ କି ଲାହୁ ଓ ସେଇଁ ଅଧାଳତରେ
ମୋବକମାର କିମ୍ବା ହେବ ତାହା ସବୁ ଅଧିନ-
ଧର ଦଫାର ନମ୍ବରରେ ଦିଶେଖ
ଥାଏ । ଏହି ଅଳକର ଯେତ ଜୀବରେ
ବାର ବିଷୟକ ଅଳକ ଓ ମାର୍ଗସ୍ଥ ବିଷୟକ
ଅଳକ ମଧ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନପାତ୍ର ।

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରକାଶକୁ ୨୫ ଟଙ୍କା
ବିଟକ ପ୍ରକାଶକ ସାହିତ୍ୟର ବିଦ୍ୟା-
ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରକାଶକ ହେଉଥିଲା ।

ସାପୁର୍ବିକ ସମାଚାରପତ୍ରିବା ।

ଉତ୍ତର ପାତା

ସମ୍ପଦ ପାତା

ଡା. ଶ୍ରୀ ପାଠେ ମହାନ୍ତେଷ୍ଵର ପାତା । ୧୯୫୩ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାତ୍ର । ୨ ପଦ୍ମପତ୍ର ଏକାଙ୍କାର ପାତା ।

ଅନ୍ତର୍ମାଲା

ପାତାପଦ୍ମ

୩୭

ବନ୍ଦେର ଘୋରଗ କଣ୍ଠ କିଳ ସମ୍ଭବେ
ମହାମାୟ ଅବସ୍ଥା ଉପା ପଢ଼ିଥିବା । ପିଲ ଜିଲ୍ଲା
କୁ ଏକାଦେଶେ ସେମ ହାତିଯିବାରୁ ବେଳରେ
ବାହ୍ୟାତ ବିଷୟରେ ବେଳେ ଅଟକ ଥିଲ ପାହା
ବନ୍ଦେର କର୍ମକାରୀ ଅନ୍ତିମାରଥିବା ।

ଭାଇରବର୍ଷର ସେନ୍ୟାଖ୍ୟ ମହାମାନ୍ୟ ସର
ଦୁଃଖରୁ ବିଲବିଲୁ ହର ପଦରେ ଯାହିଥିବାରୁ
ବାହାର ପ୍ରାକରେ ବିଲବିଲୁ ସର ଦୂମ୍ୟମଳେ
ଜାଟ ମାଦେବ ଥାଏଥିଲୁ । ଅବସ୍ଥା ଦୁଃଖର
ଅପରେ ଜାର୍ମିବାର ପଦର କରିବେ ଦୋଷ
ଶୁଣ୍ୟାୟ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମର କେନ୍ଦ୍ରର ବାହାରର
ବିଲବିଲୁ ହରିଷ୍ଚନ୍ଦ୍ର ପାତା କୁରିବାର
ସରକାର ବିଜ୍ଞାପନ ବାହାରିଥିଲୁ । ସେ ବାଟରେ
କୌଣସିତାରେ ନ ରହ ଥିଗାମି ନବମର ମାସ
ତା ୧୦ ରିକରେ ଭାବନାଶବାରକରିତାରେ
ବାହାରର ପଢ଼ି ପ୍ରାକରୁ ପ୍ରସାନ କରିବେ ।

ହୁର୍ଗ ପ୍ରଜାର ପଦିମାନଙ୍କ ସୁଦିଶା ନିମନ୍ତେ
ବୃଦ୍ଧାଶୀ ଦେବଦଶୀ ବର୍ଷବର ବାହାରମାୟର
ଅଦେଶ ଦେଇଅଇଲୁ କ ଅବସ୍ଥା ବୃଦ୍ଧବାର
ହଜାର ଠିକ ବା ୫ ବା ଅଧିକରେ ଏ ନଗର
ଦୋଷରାତ୍ରି ଯାଇଥିର ଏ ହବାରାତ୍ରି ଏବଂ

ଭବରଖାରୁ ଏଠାକୁ ବାର ଜାହାଜ ଯାତ୍ରା
କରିବ ।

—*—

ମାନ୍ୟକର ଖୟାତ ମଧ୍ୟଦିନ ଦାସ କରିବ
ମାସ ତା ୧୦ ରିକରେ ବିଲବିଲୁ ବାହାର ଅବସ୍ଥା
ଅଛି । ଅକିମ କେତେକ ପାତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ କର
ଅବସ୍ଥା ମାସ ତା ୧୦ ରିକ ସକା ଏ ନଗରରେ
ପରସ୍ଥବାର ପ୍ରିଯ ହୋଇଥିଲୁ । ବାହାର ବିଲୁ
କାରିବ ଏକ ମର୍ମକଲମାନ୍ତର ଏହା ଶୁଣି ଅବଶ୍ୟ
ଆକାଶ ହେବେ ।

ଭୁର୍ଗେଯିବପତା ଭୂପରିଷରେ ସରବାସ ଜଳ-
ଶାଖାକା ବିଲେନ୍ଦ୍ର ପର୍ବତବାସ ଏ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଲେନ୍ଦ୍ର ମାନ ଅବସ୍ଥା ତା ୧୦ ରିକ ଗୁରୁବାର
ଅକମ ଅଗ୍ନୋକର ମାସ ତା ୧୧ ରିକ ସୋମବାର
ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା ୧୨ ନ କର ହେବ । କଟକ
ପ୍ରିୟେକରିବା ବିଲବିଲୁ ମନ୍ଦ ହେଲିବ କିନ
କିନ କର ହେବ । ସୁରମ୍ଭୁ ଅଗ୍ନି ଦୂର ଶକ୍ତିବାର
ଭର୍ତ୍ତଳ ସିଦ୍ଧାକା ବାହାରିବ ନାହିଁ । ଅଦ୍ୟ ଅମ୍ବେ-
ମାନ୍ତର ଦୂର ସପ୍ତାହ କିମ୍ବେ ପାଠକମାନକ୍ରି-
ଯାକୁ ବିଲାସ ପ୍ରକାଶ କରି ।

—#—

ପୁନାର କେତେକ ସମାଦିପିତି କାମରେ
ବିଲବିଲେନ୍ଦ୍ର ନାମସ ହେବାରୁ ସମାଦିପିତର
ଅଧିକାରୀମାନକର ରାତ୍ରି ଦୟ ହୋଇଥିଲୁ
ପ୍ରାୟ ଏବକରି ସମାଦିପିତର ସମାଦିପିତର ଏବଂ

ପରାଯକମାନେ ମାଜିମ୍ବୁଟୁ ସାହେବଙ୍କ କିଳଟରେ
ଅଣ୍ଣା ନାମ ଜାରି ଆପଣୁ ଲକ୍ଷମ୍ବୁନ୍ଦ୍ର
ନର ଦରଜ କିମନ୍ତେ ଅବସରନ କରୁଥିଲୁ
ହେମାନେ ନୂହିଲ ପରିଜ୍ଞା କର ବିଶ୍ୱାଦକ ବା
ବାରକ ହେବେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବଦଳ
କିମଟୁ ମାନ୍ୟମେଷ୍ଟ ସାହେବ ସୁଲାମ ମାସ
ଅବସର ଦେଇଅଛେ । ପ୍ରତିବର୍ଷେ ୮
କାର୍ଯ୍ୟ କଲାଇବାର ପୋତ୍ର
ବଲ ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭିନ ଶାନନ୍ଦ ସହି ପ୍ରତାନ
କରୁଥିଲୁ ଏ ତେଣା କିନ୍ତୁ ଶାମ୍ବିନୀ ଦେବନନ୍ଦ
ପାଦେବକୁ ଅମ୍ବେମ କର ଆଶିବାର ବିଷ୍ୟ
କିମନ୍ତେ ମୟୁରବିଜ୍ଞର ମହାମାନ୍ତା ତା ୫୦୦ ବା
ଦେବା ଦେବାକୁ ଲାହା ପ୍ରକାଶ କର ବ୍ୟବେଶ-
ନୂହିଲ ଏବ ଦୂରବାରା ପରିଷ୍ପରାଯୁ ପରିଷ୍ପରା
ଦେଇଥିଲୁ । ଅଣ୍ଣା କରୁ ଅଠାମୀନ୍ଦ୍ର କରୁନ
ଦଶପାତା ଶ୍ରୀଗନ୍ଧା ରାଧାପୁର ହୃଦ୍ୟରେ ଏବଂ
ଥାରମତର ଦୂରବାରା ଏ ଦୂରବାରା କରିବେ ନାହିଁ । ଦୂ
ରେମାନକିମାରୁ ଏହିପରି ଅଶ୍ୟାର ବାକି ପାଇ-
ଲେ ସେହି ଶୁଦ୍ଧକର ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ
ହେବାରୁ ଥର ବିଲମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ । ଗଜଜାତ
ବିଲକୁ ହେବ ତେଣାର କିମ୍ବେଳ କିମଟ ମୂରିନ୍
ଦେମାନକିମାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ବିଲୁ କଥି

ନ ପାରୁ । ସାଧିକ ସଜାମାଲେ ଏ ବିଷୟରେ
ଯୋଗ ଦେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ।

ଶାବ୍ଦିକ୍ତ ଦାସ ୨୦ମିନି ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ୩୯
ହୁଏ ଜିନିମାର ଦେବ ଏ ଜଗରରେ ଲାକାପ୍ରା
ନରେ ନାନା ପ୍ରକାର ପରିଚୟ ଦେଇ କେବଳ
ମାନଙ୍କିତାରୁ ପ୍ରବ୍ୟାବ ଠକ ଲେଖିଲା । ସେ
ସେହି ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରି ଲେଖିଲୁ ୦୯
ସ୍ଥଳ, ବାହା ଥରି ଆଶ୍ରମ ଜନକ । ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ସେ
ଧର୍ମପତ୍ରାତ୍ମକ ଏକ ଗାନ୍ଧୀ ବିଜୁଦରେ ୨୭ ଟଙ୍କା
ମୋକଦ୍ଦମା ସବ୍ୟାସ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ
ଜିନିଗୋଟି ମୋକଦ୍ଦମାର ବିଜୁର ହେଉଥିଲା ।
ଏହି ଜିନିଗୋଟି ମୋକଦ୍ଦମାର ଦୂର୍ବଳ ଏହି ଗେ
ଫନେ ଦୂରବିଦ୍ୱାର ବାହୁକ ବୁନର ବୋଲି ଜଣେ
ଦୂର ଲେବକୁ ପରିଚୟ ଦେଇ ଗାନ୍ଧିତାରୁ ବହୁ
ଟଙ୍କା ୦୬ ଟୋ ରଥୁଲ, ବନେ କଳିବା ରଜ୍ଜ-
ବାଟୀରୁ ଯାଇଁ ସଜ୍ଜ ବୈଦ୍ୟାଧ ପଣ୍ଡିତର
ବୁନର ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଇ କେବେମନ୍ତେ
ମେଲା ୦୩ - ୩୮ ।

ଏକ ପୁଲସ ମୁହଁ ଶାପରୁ ଲାଭେ
ପ୍ରତିକୁ ବିଦଳ ହୋଇ ଗଲ
ନୁଧବର ଏଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତର କଲେ । କାହାଙ୍କୁ
ନିଦାପୁ ଦେବା କାରଣ ଯୋବସୁ ଘଟିଥାରେ
ତାହାଙ୍କର ଅଳ୍ପକ ଦ୍ୱାରେ ଅଧିକସ୍ତ୍ର ବର୍ମିବସୁ
ସମଦେଇ ହୋଇ ପନ୍ଥାବସ୍ତ୍ରର ଦ୍ୱାରେ ସମ୍ମା-
ନିଃ ଧନ୍ୟବଦୀ ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଛପନ୍ତରୁ ଜା-
ହାଳ ଅଧିକସ୍ତ୍ର ବର୍ମିବସୁମାନେ ଏକଦିନ ପ୍ରାତି
ବ୍ୟକ୍ତରେ ଏକଟିବ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ପଂତ୍ରରେ
ହେ ନେଇଥିଲେ । ଏଥର ତାହାକ ନାମରେ
ମୋଟିଏ ‘ଇଜ’ ବା ବିଷାଦର ନିର୍ମିତ ତରିକାର
ପ୍ରସ୍ତର ଦେଇଥାଇ ଯେ ମୋଟରକର ଧୂଲିବ-
କାଇମାନେ ସବ୍ରାତା କର୍ମରେ ଏ ନିରାକୁ
ଅନ୍ତରେ ସେଠାରେ ବିଷାଦର ରହିଛେ । ଏଥିରୁ
ଦେଉବର୍ଷ ମାତ୍ର ଥିଲେହେଁ ଏହି ଅନ୍ତରକ
ମଧ୍ୟରେ କରପେନ ଉତ୍ସର ସବ୍ରାତାର ଏହି
ସହାନୁଭବିତବାବ ସମସ୍ତର ପ୍ରାତିକ୍ରିଯାକ ହୋଇ
ଥିଲେ ।

ପୁନାର ଦୈତ୍ୟ କାମକ ଅଛ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପତ୍ରକ ସମ୍ମାଦକ ଏବ ପ୍ରକାଶକ କାମକେ
ଦ୍ୱାରା ଖା ୨୫ (ବ) ସ ଅମ୍ବାରେ
ଯେଉଁ ମୋହଦମା ଉପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା
ତାହାର ଦିନର ବିଶ୍ୱାସ ହେବାରୁ । ଅପାରି
ମାନେ ପୁନାର ମହାମାସ ଦୀର୍ଘ ସରଜାରକ
କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବାରୁ ଇଚ୍ଛା
କରିଥିଲେବେ ମାତ୍ର ମାନୁଷଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକ ବେଳେ
ପ୍ରମାଣ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅବଗ୍ରାୟର ବହୁବ୍ରତ ସ୍ଵକା
ଦେବରେ ଶତର କରିବାରୁ ନାହିଁ କଲେ । ଯେ
କହିଲେବ ଯେ ସମସ୍ତ ଲେଖା କେବି ମୋହ-
ଦମା ଉପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ବହୁବ୍ରତ ସରଜାରକ
ଉପରେ ଅପାରିମାନକର ଏହ ଧାରା ଉପର୍ଯ୍ୟ
ଦୋଷ କା ଅନ୍ୟଥାର ବିଶ୍ୱାସ ନିର୍ଭର ନ ରଖେ ।
ଯେବେ କୌଣସି ହୃଦୟ ଥିଲେ କେବେ ସରକା,
ରଜତାରେ ଦରଖାସ୍ତନାମ ବହୁବ୍ରତ ପ୍ରକାଶ
ଦୋଷକାର ଥିଲା । ଲହିପାଇଁ ଏକମେହିକା
ପିତ୍ର ଦୂରୀ କା ହେଁ ଲୁହ ଦେବାରକା ହୁଅଛ
ନୁହେ । ଏ ମନୁଷ୍ୟ ମର୍ଯ୍ୟାନ କୋଠି ହେବା
ଅଛ । ଯାହା ନକରୁ ପ୍ରେସରେ ମହାମାର ସମ-
ନୀୟ ଦେବତା କାମକପତ୍ର ଅଦାଳିତ ପ୍ରକାଶ
କରି କୁଶମାନଙ୍କୁ ମୋହଦମାର ଅବସ୍ଥା ବିନ୍ଦୁ
ଉଠାଇଦେଇ ମହ ଦେଲବେଳେ କୁଶମାନେ
ଏକମତ ନ ହୋଇ ନ କିମ୍ବା ଅଧିମିଳ୍କ ଦୋଷ
ଏହ କି
ଏପୁନାର ମନୁଷ୍ୟରେ ଦେଇ ହୃଦୟରେ କୁଶ
ମାରକୁ ବିଦ୍ୟାୟ ଦେଇ ଆହୁ ଅଗେ ମୋହଦମା
ତାମାରକ ଅଦେଶ ଦେଇ । ସ୍ଵର୍ଗ ଅପାରି
ଏଥର ବହୁଗଲେ ।

ବାଲେୟର କାଣ୍ଡୁ ସତିର କନ୍ଦୋହପୁ
ଯେତାମୀୟ ଧ୍ୟ ଅବେଳଳ ପଢ଼ିଲାଇବାକା ଉଚ୍ଛୟ
ରେ ଥିଲେ । ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଏବନୋବ୍ରତ୍ତରେ ଥିଲୁ
ମାରିବାକା ବ୍ୟବ୍ସା କଷ୍ଟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ହେଲୁ
ଏ ପଦିକାରେ ଏହି ଏହି ଧୂଳ ପଦକର୍ମମେଷ୍ଟଙ୍କ
ନିର୍ମଳ ପଦେଯାଇ ଖୁବା ଅବେଳଳ ପଦଗାନ୍ଧି
କରି ପଦିତି ହେଲେବାକି ଉତ୍ସବେରା ଅଧିକ
କାହିଁ ନାହିଁ । ଏ ଅମ୍ବେଳାକେ କୃତିଜ୍ଞତା ସହିତ
ବୀକାର କରୁଥିଲୁ । ଏ ପଦଗାନ୍ଧି ବାହାରୁ ବେ
ହି ସତି ପଦେବ ଥିଲାଇ କୃତିଜ୍ଞମ କରି
ମାରିବାକାର ତର ପଦାରୁ କିମ୍ବ କହାଇ
ଦେଇଥିଲାଇ । ମାତ୍ର କନ୍ଦୋହର ଅଶ୍ଵ ଧୂଳ
ଦେଇ ନାହିଁ ଏହି କହାର ବାହାର ଏହି କ

ଦର୍ଶମାନଙ୍କ ପାଥାଇଲା ଜିବନାବଣ୍ଡଙ୍ଗୁପ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର
ଅଳେଳ ଦକ୍ଷିଧୁବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଜମେଦାଇଲ ଅତ୍ୟା
ଯାହା ଯାତ୍ରାଥରୁ ନୂତନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଉ-
ନ୍ତରୁ ଜଣା ହୋଇଗଲା । କେବଳ କେତେଇଏ
ନୂତନ ପମ୍ପାର ଛାତା ଆଜୁ ସମସ୍ତକୁ ଏହା ଅଳ୍ପ
କିମ୍ବା ବାଧିବ । ମାଲୁକାକାର ପରିମାଣ ଦେବନ
ନବର୍ତ୍ତମେଖକ ଦୟା ପୃତୀ ବନ୍ଦ ଉପରେ ଜାହାର
ରିଲେ । ଯେମନ୍ତ କୌଣସି ସରକାରୀ ଲେବାନ
ଦେବନ ଜଣା ହେଲେ ସେହି କଷତ୍ର ପୃତୀରୁ
ଅସ୍ଥିକା କେତଳ ହୋଇ କର ଅସ୍ଥାଏ ଖେ
ଖୁଲ୍ଲେ ସେ ଲ୍ବଦ୍ଧରେ ଥିବା ପର୍ଦ୍ଦଳ ସରକାର
ଦୟା କରି ରାନ କରି
କାହିଁ ଜାହାର ପରିମାଣ ନବର୍ତ୍ତମେଖ ତେବେଳ,
ଦୟା ରବ ପ୍ରକାଶ କଲେ କାହାର ଅସନ୍ତୁ
ଦେବକାର କାରଣ ରହିବ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ତମ୍ଭେ
ଦୟା ବିଶେଷର ଅଳ୍ପା ଦେବି ସରକାର
ଦେହ ଦରବେ ମାଲୁକାକା ପମ୍ପା ଛାତା
ବିଷ୍ଵର ରହିବେ ଯେବେ ସେ ହୃଦୟରେ ଅର୍ଦ୍ଦ
ଦେବା ମୋଟ ମାଲୁକାକା ଜମେଦାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଆହୁଥିବା ଜାହାରୁ ଜଣା ହେବ ତେବେଳ ଆହୁ
ତୁ ପଦିକ ଫାହା ଘରିପୁରଙ୍ଗ ସବୁହ ଜମେ
ଦାର ବାହା ଦାରରେ ଶୁଦ୍ଧ ପର୍ଦ୍ଦଳ ଦାରା
ଦୟାକିମ ଏଥିଲେ ସରକାରର ଅଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦିଲେଖ ଜଣା ହେବ ନାହିଁ ଏବ ଦକ୍ଷମାତର
ତୌଗେଷ ପମ୍ପାର କିଛି ଗାନ୍ଧାରା ଜାହାର
ନାହିଁ ।

ପାମାଳ୍ ସୁକ ସମ୍ବିଦେ ଏ ସପ୍ରାତି
ବଧାବ ଅଧିଥିତ ଯେ ଗତ ତା ୧୨ ଉଚ୍ଚତା
ବଧାକ କୋଲ ଜେନରନ କେଷତିକ ଅନେ
ମରେ ଏହି ଧଳଟଙ୍କ ଟେଲିଫ୍ରେ ଘେନ ମହିନ
ମାନକୁ ପାହାଡ଼ କିବଟରେ ବ୍ୟାନ୍ତ୍ର କରାଇ
ଅଭିମଣ୍ଯ କଲେ ଯେ ମେଗାମେ କୋରିବାରେ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଦ୍ୱାରା କରି କାରା ମର୍ମପ୍ରିଯୁ
ବସଳ୍ପୁ ହେବେ ଏବଂ କ ୨୧ ଶ ମହିନର
ବସ ପଡ଼ିଲେ । ଲଂଘନ ପର କେବଳ ଯୋ-
ଏ ଗୋଡ଼ା କର ଏହ ଆଜି ଗୋଟିଏ ଯାଇଲ
ଯେଇଥିଲୁ । ସେହି ଅଧିକର ସରଦାର ଆଜ
ଅର୍ପଣ କରିଥିଲୁ ମାତ୍ର ମୁଖର ହେଠ ପଢ଼ି
ନାହିଁ । ଆଜିବର ଅଧିକରେ ଜେନରନ ମହି-
ନାନ ବିଗପକ ସେନା ମୋରଙ୍ଗ ପାହାଡ଼ଙ୍କ
ନିର୍ମାଣ ଥିଲା କରି ଧରୁବର ପତଙ୍ଗ ଅଭି
ବାହାଦୁରରେ ସୁକ ରେ ଗୋଟିଏ ଏମନ୍ତ

ଅତ୍ୟକ୍ରମେ ବଳେ ଯେ ପରିଶୋଦନେ ଶାନ୍ତିକାଳ
ଧାରାର ଗଲେ ୧୯୮୫ ସେ ସ୍ଥାନ କୈବଳ୍ୟକୁ
ହସ୍ତାନ୍ତ ହେଲା । ଶାନ୍ତି କଣ୍ଠକାଳକ
ଅତି ମାତ୍ର ମୂଳ ବ୍ୟାଧି ଛଣ୍ଡା ପାଇ ଚାହୁଁ ।
ମଂଗଳ ଧର୍ମରୁ ଜଣେ କାମୃତ ଦର ଏହି କଟିଗା
ଯିଥାରୁ ଅଭିଭୂତ ହେଲେ । ତହିଁ ଦରାରୁ ଗନ୍ଧୀଙ୍କ
ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦ ଲୋକ ଗୁଲମ୍ବୁଳ ଦିନରୁ
ଦେଖି ଥିଲେ ମାତ୍ର ଲଙ୍ଘନ ହେଲା ଚତ୍ତାର
କୁରୁବର ଦେଖି ଆମଙ୍କ ଉପର୍ଯ୍ୟବା ଦିଗର
ଯିହାର ଅବୟବ କଲେ ଏହି ତଥାର ପରେ,
ଲଙ୍ଘନ ଦେଲା ଲୋପ କାହିଁ ଗୋଟାର ଥିଲେବ
କୈବଳ୍ୟ କାହିଁ କଲେ । ଏହି ଲଙ୍ଘନ ଦିନର
ମୋଟ ଏକ ଲଙ୍ଘନ ହେଲା ଏହି ଜାତୀୟ
ଅଭିଭୂତ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଜାତୀୟ କିମ୍ବର
ଅଭିଭୂତ ହାତ୍ରୀ । କୁରୁମ ଉପର୍ଯ୍ୟବା ଶାନ୍ତି ଅଛି ।
ଏହି ସୀମାନ୍ତ ସୁଦରରେ ସବୁ ଦୁଇକା ୮୫୦୦୦
ମଂଗଳ ଦେଖି ନିୟମିତ ଅନ୍ତରୁ । ରରସ ଦୁଧର
ଅନ୍ତରେ ଏମାନେ ଶାନ୍ତିକାଳ ସବୁ
ପାଇବା ଉଭୟରେ ପରିଶୋଦନ କରି କାହିଁ

ବିଜ୍ଞାନସ୍ତୁ ପ୍ରକଳ ଦେବାର ଗାୟତ୍ରୀ ।

କଳ ହେବୁ ଏବଂ ଗତ ହୋଇ ମନ୍ଦ । ଯଥିଲେ ଜିନିଦାରମାନଙ୍କେ ଗଲ ମନୋଚନ୍ଦ୍ରରେ
ସେଇଁ କରୁଣାୟତ୍ତ ଦେଉଥିଲେ କହିଲା ଜିନିଦାର
ମୟ ମନ ହୋଇଗଲ । ଦର୍ଢମନ ଜିନିଦାରମାନ
କେ କେବେ ସବରଜମା ଦେବେ ହୁଏ
ବାଜେଖି ପଥିଥାଏ । ମାତ୍ର ଏଗର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନେକବିନ୍ଦୁ
କୁଳରେ ଜମାକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁକା ଶେଷ ହୋଇ
ନାହିଁ । ବିଲମ୍ବରେ ପଥ କୌଣସି ରତ୍ନ କାହିଁ
କରି ପରିବର୍ଷ ଥୋଇ ନବୁଦ୍ଧୀମେ ଛାନ୍ଦଗାଳ
ଓ ପ୍ରତା ଉତ୍ସୟ ସେଇଁ ପାଞ୍ଚଭାଇ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ହୁଏ ଥାଇ ଦୂର ତନିବର୍ଷ ବହୁଧର ତକଳେ
ଦର୍ଶନ । ଜିନିଦାରମାନଙ୍କର କରୁଣାୟତ୍ତର ଫେର୍ଦ୍ଦାଦ
ଅଜାତ ହେଉଥିଲେବେ ସେମାନେ ଜିନିଦାରରୁ
ଦସ୍ତଖାନ କରି ଥିଲେ ଅନେକ ପୂଜା ଜମା ଆହାୟ
କରିବେ । ମାତ୍ର ଦର୍ଢମନ ଆହାୟ କରୁଥିଲା
କିମାରେ ଜିନିଦାର କରିବାକୁ କୃତାନ୍ତି ବି ନାହିଁ
ଏ ଦିଦ୍ୟ ଜଣାଇବା କାରଣ ଜିନିଦାରମାନଙ୍କ
ପର ମିଥିକ ଅଜାତ ହେବାର ମା ଗୁରୁ ପୂଜା
ଦୋଷି ଦେବାର ଅରକରେ କଥ ଅଛି । ସେ-
ଯର ନୋହିର ଜିନିଦାର ଓ ଗର୍ଭମେଣ ଜାହା-
ନ୍ଦ ଦେବ ପ୍ରସ୍ତୁତିମାନ ଅଟଇ । ଏଥଥ

ବରୋକ୍ତ ଥିଥରୁ ୮ ମେ କୌଣସି ଲୋକଙ୍କ
ବାହାର କି ଥିଲା । ଦେଖିବ ଅଜଳ ହେବାର
ଦୂର ଗ୍ରହନ ଅଥବା ଏକଷୟାତ୍ର ଏହି କୋ-
ରାଯିଁ ଶୁଣେ ମିଆଦ ଅଜଳ ହେବା ପରେ
ସେଇ ଲୋକଙ୍କ ବାହାର ଅଛି । କୌଣସି
ଜନିଦାର ପ୍ରତଳତ ଜମାରେ ଧରିବାରୁ ବୁଝିଲା
କି କାହିଁ ସବୁଷ୍ଟର ନୋହିସ ପରେହିଁ କୁ ଶାର
ଗାହାନ୍ତି । ଏ ଡାକିତଙ୍କ କେହିଁ କାରଣରୁ ହେ-
ଉଥି ଆମୁନାକୁ ଜଣା କାହିଁ । ବୋଧ
କୁ ଏ କୁଳରେ ସେଇ କହାଇଥିବ । ମାତ୍ର
ସେବରୁ ବାହାରିଥିଲୁ କହିଁବେ ଲୋକ
ଅଛି କି ଅଗାମୀ ନମ୍ବରମାସ ତା ୮ ରୁହ
ପୁରୁଷ ଜମାବଦୀକାର୍ଯ୍ୟ ଲେଖ କି ହେଲେ
ଜନିଦାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଗୟ ଚର୍ଚ୍ଛବା ବଜ୍ରପୁ
ଦେବାକୁ ସମଳ ଅଛନ୍ତି କି କାହିଁ । ଜଣାଇବେ
ବେ ଡାକିତ ଆମୁନାକୁ ଟିକିୟ ଅତ୍ୟା ଲାଗୁ
ଅଛି । ପିତମର ତା ୮ ରିଖରେ ସମୟ ପଡ଼-
ଥିଲା । ଅମୁନାନ କୁ ସିଦ୍ଧମରକୁ ଘରରେ
୨୬ମରମାସ ବୋଲି ନୋହିସରେ ଲୋକାଙ୍କି
କୋହିଲେ ନମ୍ବର ତା ୮ ଦିନର ଅମୁନାକି

ବୌଣ୍ଡି ଅର୍ଥ ଦୁଷ୍ଟପାତ୍ର ନାହିଁ । ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକ ଶାଖର ପ୍ରଥମ ଦେଇ ବୀର ଜଗନ୍ନାଥ ୧୯୫୫ ମେସାହ ଅବ୍ରାହମିନାନ୍ଦରେ ଦେବୀ ଦେବ । ଯୁଗରୁ କବିମହାମାତ୍ର ଟାଙ୍କ ରଖ ନୋଟିପରେ ଲେଖ ଦେବାର କୌଣସି ଅର୍ଥ ଲାହୁ । ବେ ଯାଉ ଦେଇ ମା ସୁଷ୍ଠୁ ଥାଗରୁ ଲୋକର ଦେବାର ଅଭିନବରେ ସେ କଥ ଅଛି କାହା ପଢିଆନାହିଁ ଦେବା ଉତ୍ତର କୁଳ ଏବଂ କାହା ପଢିଥିଲାନାହିଁ ଦେବାର ନ ସୁନ୍ଦରିଲେ ଜନେବାରକତାରୁ ଆ ୧୯ ଦିନବାର ପକ୍ଷର ଅବ୍ୟାପ୍ତ କରିବା କଟିବ ହେବ । କଥାପି ଅନୁମାନକ ପଞ୍ଚର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଅଛି ସେ ଜନେବାରମାନେ ଜନେବାରୀ ଧରିଥୁବାରୁଲେ ସେମାନେ ଏ ହୃଦୀରୁ ଲେ ନ କରି ଥରକାରୀ ଘରୁ ସମୟମତ ଦେବାରୁ ସହିନାନ୍ ହେବେ । ଏହିରେ ସୁହି କରିବା ନବାର ସମ୍ମରି କୁହରା । ମାତ୍ର ହେତେକ ମୁକରେ ତଳାମାକେ ଉଚ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ ମେଲ ବାଜିଥୁବାର ଅମ୍ବେମାକେ ଅନ୍ଧାର ହୋଇଯାଇଁ । ସେମାନେ କହୁଥିଲୁ ସେ ଜନେବାରକ ମିଥିର ଲାଗ ହେଲା । ଅର୍ଥ ୧୯୦୨ ସାଲରୁ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚଶା ଅବ୍ୟାପ୍ତ କରିପାରିବା ଲାଗି । ତହୋରୁ ଗର୍ଭରେସ କେଇବେ ଉଚ୍ଚଶା ଅବ୍ୟାପ୍ତ ହେବ । ଜନେବାରମାନେ ଅଗରୁ ଅଭିନବ ଲୋକର ଶାର୍ମିଲେ ପ୍ରମାନିତ

ବେଳମାଳ ବିହିପାଇବାର ବାଟ ନ ଥାବୁ ।
ଗୋଲମାଳ ଦିଲ୍ଲୀ ସେ ଭୋଗସେ ଧଳ ହେବ
ତାହା ଅମ୍ବେମାଳେ କହୁ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଜମେଦା-
ନମାଳକୁ ଖାଇବା ଅସୁଲରେ ହିଏ ହୁଏ
ପଡ଼ିବ । ହୃଦୟରେ ବରାହ ଅଛାନ୍ତି ଏବଂ
ଏହି ଦେଖିଲେ ଲୋଭକୁ ମହାଭାଗୀର୍ଥେମା-
ଳେ ଶୁଭତା ନାହିଁ । ତାହିଁ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣମାଳ
ସମସ୍ତବର ସର୍ବୀ ସ୍ଵର୍ଗର ହେତୁ ପ୍ରଜାକୁ ମହାନ୍ତି
ଲେ ସେମାଳେ କହୁ ବେଳେ ବୁଦ୍ଧିଚିନ୍ତା । ସହସ୍ର
ସେଇ ବନ୍ଦୋବତ୍ତ ବନ୍ଦୁଗରିବ କେଉଁବି
ଦେବାରେ ତୁହି ହୋଇଥିଲା ବାହା ପୁରାଣ
କରିବା ଚିତ୍ତ ସମସ୍ତ ଜମିଦାରରେ ପରିମାଳେ
ଆଦାଯ କରୁଥିବା ଜଳଗା ଜମେଦାରକୁ ସଙ୍ଗୀରେ
ଥାର କିମ୍ବା ଦେବାରୁ କୁଟୁମ୍ବ ନ କରିବା-
ପରେ ମନ୍ଦାଦ ଦେଲେ ଦୁଇଅଞ୍ଚଳ ରୋ ହେବ ।
ଅମ୍ବେମାଳେ ଅନ୍ତର କେ କୁଣ୍ଡପରିମାଳକୁ ପାର୍ଦ୍ଦ-
ନା ବଚୁଅଞ୍ଚଳୁ ଯେ କୁତନ ବନ୍ଦୋବତ୍ତ କେଉଁ
ବଳରୁ ଅମଳରେ ଅସେବ ତାହା ବିଜୀନଦାର
ଏହିକିମେହୁ ସବୁତୁ ଜଣାଇ ଦେବାର ଅନ୍ତରେ
ହେବ ।

ଗୋପାଳଙ୍କର ମଠର ମୋହରି

ଧକ୍ତ ବାଲକଦାର ନା ଶାଶ୍ଵତ
ପାଇଲାଇ ସାହିରମଠର ବର୍ତ୍ତମାନ ମହିନୀ
ଜନଟଙ୍କଦାରଙ୍କ କଣ୍ଠରେ କରିବ ମନାଥେ
ମାରଇ ବରିବା କାରଣ ସତ ୧୯୭୩ ଖାଲିର
ଆ ୨୦ ଇନ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଜଗନ୍ନାଥଦାର କାମକ
ଏହି ଦ୍ୱାରା ଏଠା କଳ ମାହେବକି ଅଦ୍ୱିତୀୟରେ
ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲା । ଏଠାର ଏହିଟିମୁହୂର୍ତ୍ତରେ
କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀପଦ ଦ୍ରାବନ ମାହେବ ଉତ୍ସବରେ
ଇତିହାସ ଚେଲ ଚକର ମଧ୍ୟ ତା ୧୦ ରିକର୍ଡରେ
ଦିବିଣ୍ଟିକାରୀ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରାହି ହଲେ ।
ମାହେବ ମହୋଦୟର ନିଷ୍ଠିର ସାଧାଂଶ କିମ୍ବେ
ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ସଥା—

“ ବାଲଦ୍ୱାର ଅଥବା ଗୋପଳ ମଠ
ଏ ନିରାକାର ପୁଧାନ ମଠ ଅଟେ ଏହି ଏହାହା
ବାର୍ତ୍ତକ ଅତ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଟ କୁଣ୍ଡଳ କା ପ୍ରାୟ ।
ବି ଏହି ର୍ଗ ହେଲା ସାକଷ ମହନ୍ତି ସନ ଧାରା
ପାଇର ଆ ୨୦ ଦରମଣେ ବରଣୀସ୍ତ ହୋଇ
ଥିଲେ ଏହି ବୈମାନିକଦମ୍ଭାରେ ମଠର ଅନେକ
ଅର୍ଥ ଶବ୍ଦ ହୋଇଥିଲା । ଦରଣୀସ୍ତକାରୀ କର-
ଲାସ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲା ଜେଲାଥିବାର କହେ । ବର୍ତ୍ତ-
ମା କ ମହନ୍ତି ନାର୍ତ୍ତିବାର ନାମରେ ହେ ଏ

ଅଭୟାସ କରେ ବି ମନ୍ତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ
ଚଳାଇ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଥକେବ କ୍ଷତି କରି ଶକ୍ତି
ବାୟୁ ଶ୍ଵର୍ତ୍ତ କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ଗାହାଙ୍କ ଅଭୟାସ
ଭଲ ଦୁହେ । ଶେଷ ଅଭୟାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ
ବିହବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ କାରଣ ଏହର
ମୋଦବମାରେ ଗାହା ସତରତର ହେଉଥାଏ ।
ମହନ୍ତ୍ୱ ବୟସ କ ୫୦ ବୀର୍ଦ୍ଦି ଏବଂ
ଗାହାର ଅବାରରୁ ମନ ଅବଶ୍ୟକ ହେବ
ଥିବାର ଜାଣାଗାନ୍ତ ନାହିଁ । ସେ ଦେଖାବ ଦାଖଲ
କରିଥିଲେ ଏବଂ ମଠର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ହୋଇଥିଲା । ସେହି ସବୁ ଦେଖ ପରିଶୋଧ
ନିମନ୍ତେ ଏବତେ ଅକୁ ସ୍ଥିରେ ଟ ୨୦୦୦୦୯
ଟା ବ୍ୟା ବରାପରିହାନ୍ତି । ସେ ଶିଥ କର କହୁ
ଅଛନ୍ତି ବି ଗାହାର ଥାର କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ନାହିଁ ଏବଂ
ଅଭିଜନ୍ତୁରିଣିରବିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହିରେ ଆବଶ୍ୟକ
ରଖିବେ ନାହିଁ । ସେ ନିକଟରେ ପ୍ରୟୁ
ଟ ୫୫୦୦୦୯ ଟା ସବାର କେମେତ୍ରୀ ମୁଣ୍ଡ
ବାବତ୍ତ ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ଦାରୁବେ ଏବଂ ଗାହା ମନ୍ତ୍ର
ଦେଖ ପରିଶୋଧରେ ହେବେ । ଅବେବ ଅମ୍ବ
ପିବେବମାରେ ମହନ୍ତ୍ୱ ହାତରେ ସମ୍ଭାବ
ଅବଶ୍ୟା ଛାନ୍ତି ଅଛି ଏହି ଦେଖ ଥିଲୁ
ମାତ୍ର ଦୂରବର୍ଷରେ ଅପ୍ରଭ୍ୟା । ମତ ସେବେ
ସେ ଅଧିକା ପ୍ରମାଣ ନ ରଖିବେ କେବେ ଗୋ-
ମୁଣ୍ଡର ଅବସ୍ଥା ପର୍ବିବର୍ତ୍ତନ ହେବା । ବିଶ୍ୱାନ
ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିହୁ ବିହବାର ନାହିଁ । ବରଷା-
ପ୍ରତିବାତ୍ର ଜଗତ ଶ୍ଵର୍ତ୍ତ ନିମନ୍ତେ ବାହାରିବୁ ।
ମଠର ପକ୍ଷ ଅଥବା ଦୂରାସିକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଯେବେ
ଅବେବ ଲୋକ ମହନ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ଅନୁଭୂତି
ଅପ୍ରଭ୍ୟ ଦେବେ ସେମନ୍ତେ ଅପ୍ରଭ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି
ମହୁ ଦିବଶାମୁଦ୍ରା ଏବଂ ପକାର୍ଥ ସ୍ଵନ ଲୋକ
ସେ ମହନ୍ତ୍ୱ ଜର୍ଣନ୍ତି ଏ ବ୍ୟାଗ୍ରମ ଦେଇପାରେ
ମାତ୍ର ନହନ୍ତୁ ମୋଦବମା ଜିବିଲେ ଗାହାଠାର
ଏବଂ ରାଜୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ଅବାୟୁ କରିପାରବେ ନାହିଁ
ଅବେବ ଦିଶାପ୍ରକାଶର ପ୍ରଦୀପନା ଅଗ୍ରାହି
ଲୋକ ।

ମାନ୍ୟବର ଜଳ ସାହେବଙ୍କ ଭୂଷଣିତିତି
ଦିନର ଭୂତମ ଏବ ସନ୍ତୋଗଜଳ ହେଉ
ଅଛ । ଏହା ବୋଲିବା ବାହୁଦିଃ । ମହାଦେଵ
ବାତରେ ସମ୍ମର ଅପବିଷ୍ଟ ଓ ଅନ୍ତରୁ ହେଉ
ଅଛ କ ନାହିଁ ଏହା ଦେଖିବା ଅବସ୍ୟକ
ହେଉ ଦିନ ପ୍ରମାଣ କାହିଁ ଏବ ଭୂମ ଶାର

ଅଦୟ ହେବାର ସମ୍ମାନା ଦେଖି ସୂକ୍ତା ସା-
ହେବ ମହୋଦୟ ଗହିବେ ଚପ୍ରି ନ ହୋଇ
ସେ ବିଷୟରେ ମହନ୍ତି ପ୍ରତିଜ୍ଞାନେ ଧରିବ
କରି ସରକ୍ରି କରି ଦେଉଅଛିନ୍ତି ଏହି ସମ୍ମାନ କହ
ଏହି କି ସନ୍ଦର୍ଭ ସେ ଉଠିବ ସମୟରେ ବୃକ୍ଷ
ପରିଶୋଧ କି କରିବେ ବିମା ମଠରେ ତୁଳା
ଆସିଥିଲା କରୁଥିବା କା ସଙ୍କର ବିଜୁଥିବା
ଲେବିନୀଲଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଲୋକ ଜାହାନ-
ପ୍ରକାଶି ଅଧିକାରୀ ହେବେ ଗେବେ ଜାହାନ ଜାମ-
ବେ ମେଲକମା ଗଲ ପାଇବ । ଦରଖାତ୍ରିବାସ
ସର ନିଜର ସାର୍ଥି ଲେଜୁଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କରୁ
ଅଧିକ୍ରମ ଦେବା ଫିଲ୍‌ଡିକ୍‌ରେ ସେ ଯାହା କହ
ଅଧିକ୍ରମ ଗାହା ଲୁଣିତ ହୋଇଥିଲା । ଆମ୍ବାନାନେ
ଅଗା ଦର୍ଶନ କି ସହାଦର୍ତ୍ତମଠରେ ମହନ୍ତି ଅଧିକାରୀ
ରମନେ ଏହି ସେପ୍ରବାର ମଠରେ ହର୍ମର ଉତ୍ତର
ଧୂହା କାନ୍ତି ମାନେ ଜଳ ସାରଦାବ ବାହାଦୁର-
କର ମନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟ ଅବଶର ହୋଇ ଆପଣା
ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରକରେ ସହାନ୍ଦ ହେବିଲା ।

ମାନ୍ୟବର ଭଲଭଲ କାଷକାଷ ।

ପତ ହବ ରୂପକାର ବିମେଲ ହାତକୋଟିବ
ଦରିଯ ମେଲିଗେନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କ କିଳାଲଙ୍କର ମୋର
ଦୀର୍ଘ ଶୈଖ ଦେଇଲ । କଣ୍ଠର ଜୁହ୍ଲା ମଞ୍ଚରୁ କନ୍ଧର
ଗାଦାଙ୍କ ଦୋଷ ଏବଂ କଣ୍ଠ ଶିରରେ କିର୍ତ୍ତରେ
କରିବାରୁ ଅଧିକାଂଶ କୁଳକ ମତରେ ମାନ୍ୟବର
କଲୁଗପତି ଖୁବି ପାହେବ ଯିତର ହୋଇ
ବନ୍ଧୁବିଧ ଅନୁରାଧ ଖା ୩୪ (ବ) ର ଅନ୍ୟ
ପାଇଁ ମା ୧୦ ସତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ବନସ ବନ୍ଧୁ
ପ୍ରଦାନ ଦରେ ଏବଂ ପ୍ରାପକ ମହାଦେବବନରେ
ଜୁହ୍ଲାମାନେ ଏବନକ ହୋଇ କିର୍ତ୍ତରେ ପାହେବି
କରିବାରୁ କରି ଏକ ମହିନ୍ୟ ଗାଦାଙ୍କ ଖୁବି
ଦେଇଲ । ମାନ୍ୟବର କଲୁଗପତି ଛାତ୍ର ପାଶର
ଏହ ଅଧ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ କି ପାହ୍ଲା ଲେଖିବ
ବିମ୍ବ ପ୍ରଥିର କରିବାର ଗୁର୍ବା ହେଉ କାହିଁ
ଥିବ , ତେହି ବିବିଧମେଷ୍ଟର ପରି ଲେଖିବ
ମନରେ ଅଗ୍ରଦ୍ଵାର କାବ ଅବେ ପାହ୍ଲା କୁର୍ବା
ଏବ ଧେପର ଗୁବ ଯେ ଗୁବ କରି ଏହ ବନ୍ଧୁ
ନୀର ଦବିଦିବାର ରେଖା କରେ ସେ ଦର୍ଶନ
କେବଳ କାବରୁ ଧରିବାରୁ ହେଠ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ
ଗାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ଗର୍ବମୁଦ୍ରଣର ବେଳେ
ଏହ ଶାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ହୁଏ
ଅଭି ବୋମନାର କାହିଁ ଛାତ୍ରଙ୍କ କରୁନାଏବେ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟରେ ଦର୍ଶନ୍ୟ ଥରେ । ରେଖ ୫

ବୁଦ୍ଧର ଅପସନ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶକ ଥିଲୁ
ସେମନ୍ତ ରହାଇ ଥିଲା ଅଣ୍ଡା କେମନ୍ତ ପର-
ଦର ଅଗ୍ରକରୁ ଅପସନ ଗୋଲ ଯିବ । କେବଳ
ସରଳ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୃତିକମା-
ନକୁ ଉତ୍ସା ଚିନ୍ତନେ ଅପସନ ପଦକିରଣ ଧରୁ ଧା-
ରାଇବାରେ କ୍ଷମତା ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରବୃତ୍ତର
ଅପସନ ଭବିତ ସୀମାରୁ କରିଲ କଲେ
ଅଣ୍ଡା କା କଣ୍ଠେ ଜୁବରୁ ପାଦବ । ଗାନ୍ଧିନା
ଫୁଲପଦବର ଏହି କାହାଙ୍କା ଧୀ ସମସ୍ତର
ମନରେ ଏହି ଜୀବନ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ପତ୍ର ଲେଖିବା କେତେବେଳେ ନିର୍ବାଦ ନୁହେ ।
ଗାନ୍ଧିଙ୍କେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମନକୁ ନ
ଆପିଦାର ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯାହା କହିବ ବା
ଲେଖିବ ତହିଁରେ ଅପସନର ଅର୍ଥ ବାହାରକ
ଏବଂ ଅପସନ ହେଲେ ତହିଁରୁ ଅଣ୍ଡାର ଜୀବ
ବାହାରକ । କେବେ ଆଜି ଜୀମ୍ବି କଣ୍ଠା କେବେ
ଏହିରେ ? ପଳକର ଅପସନରୁ ଅଣ୍ଡା ଓ ଧ-
ରଣାରୁ ହହେଷ କା ଗୁଣା ଗୁଣେ ସମକ କହି-
ବା କିଛି କିମ୍ବା କଥା । ଯାହା ହେଉ ଏହିପଣି
ଏ କିମ୍ବା ଜୀବବାର ପ୍ରମୟକିନ ନାହିଁ । କଲି
କଲିର କ୍ଷୟାମଳ ବାରଷ୍ଟର ପିତ୍ତସାହେବ
ଆଇନର ଜ୍ଞାପନକୁ ପଥ୍ୟା ମମକରେ
ବିନ୍ଦୁର ପ୍ରିୟବାହନଦୀଲାଙ୍କ ତାରିଖ ସେବାରୁ
ବୁଝାନ୍ତି କିମ୍ବା ପାଇବାର ମୋକବଦମା ଦାଏର
ବିନ୍ଦୁବା ବାରି ଅନ୍ତମତ ଗାନ୍ଧାରେ
ହାନବୋହାର ପୁରୁଷେ ବ୍ୟାନବା ସକାରେ
ଶାନ୍ତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ । ସଫେତ ବିନ୍ଦୁ-
ଲୟରେ ଏହି ମୁଲକ କିମ୍ବା ମେହି ଜୀବତ
ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ଏଥିରେ ସତରକ ଜାହାନ୍
ବାରି ଏହିପରି ଅନେକ ଗୁଡ଼ିକ ମୋକବଦମା
ଏତକଳରେ ବମେଶରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଏଥୁପରି ବୌଣୀ ପମାବଦମାରେ ବିନ୍ଦୁରଥ
ଆଇନର ଭୂଷଣରିତି ପରି (ର) ଧାରା
ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅର୍ଦ୍ଦ ଜାହାନାର ଜାହାନ୍ । ଏ ଧାରା
ସମ୍ବନ୍ଧ ପରମାନନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ହୁଏଛି ତାହା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗତ ହେବ କେବାର କଥା ଏବଂ
ଜାହା ହୋଇଥିଲା । କଲାକର ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦିନ ସପରି ମତ ଦେଲାନ୍ତବା ପ୍ରବୃତ୍ତର ଏବଂ
ହେଲାକରିବାର ନାମକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିନ୍ଦୁ କିମ୍ବା
ବିନ୍ଦେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରି ବିନ୍ଦୁଅନ୍ତରୁ ବିନ୍ଦେ
ଧର୍ମର ଦେଖିବା ଅନ୍ତରୁ ଜନକ ଅବଶ୍ୟକ ଯାଦ
ପ୍ରବୃତ୍ତରେ ଧର୍ମବିନ୍ଦୁର ସ୍ଵର୍ଗ ନୁହେ । ଏହି
-ମତଟି ଧାରାକାଳ ମନକ ସେବାରେ ଦେଇଲା

ଅନେକବୀରୁ ଶୁଣେଛି । ଦୂରେ ଥିଲୁ ପାଞ୍ଚ-
ଶା ଦୂରତ୍ତରେ ହେଉଥିଲା ସେଥିରେ ଶାହମାନଙ୍କର
ଅନେକ ପୁରୁଷା ଥିଲା । ମାତ୍ର ଦୂରତ୍ତର ଏମିକ-
ିରେ କେବ ହେଲା ବିନାରୁ ଏହିପରି ହୋଇ
ଅସୁଧା । ଅର୍ଟରୁ ଲେଖିଥ ପ୍ରଥିତ ପୁତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରାୟ
ଦୂରତ୍ତକଥା ପ୍ରତିବ ଉପରିଠିବ ସାବରେ
ହେଉଥିବାରୁ ଶାହମାନଙ୍କ ଧରିବେ ନିଜାନ୍ତ
ଅସୁଧା ହୋଇଅଛି । ଅନ୍ୟତଃ ଆଧେ ହୁଣ୍ଡି
ଦୂରତ୍ତରୁ ଗୁରୁକ, ଲିପୁକରଣ ପ୍ରକରିତ ବରଳ ନିଯମ-
ମାନଙ୍କ ସମ୍ମିଳିନେ ରହିଲେ ଏ ଅସୁଧା ଅନେକ
କି ପରିମାଣରେ ନିବାରିତ ଦୁଆନ୍ତା । ବରଳ
ପରିମାଣ ଅବେ ପ୍ରଥିତ ମଧ୍ୟରେ ମୁହଁ ପ୍ରଦ୍ଵାରେ
‘ଦୂରକଣ ବ ଲାଭ’ ଦୂରେ କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟ
କଥାଟି ଦୂରରେ ଦୟା ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ପ୍ର-
ଦ୍ଵାରେ ଅସଜିତ ହୋଇ ପଢିଅଛି । ଅମ୍ବେଜନେ
ଅବରଳ ହୋଇଅଛୁ ଯେ ପରାମରଶ ମହାଶୟଦ
ଦୂର ଦୂରତ୍ତର ସେହି ପ୍ରଶ୍ନର ନମ୍ବରକୁ ଅନ୍ୟା-
ନୀ ପ୍ରଥିବେ କାହିଁ ଦେଇଅନ୍ତରୁ । ଜଥିତ
ଏହାହାତ୍ମା ଦୂରେ କଣ୍ଠପୁରୁଷ ଦେଲୁ ଦୋର
କୁଗାଇଲ କି ଘାରେ । ଏବେବୁ ଏକାଚି, ରାଜ-
ଜୀବ ପରି ପୁତ୍ରଙ୍କ ଅନ୍ୟଥାରେ । ଏ କର୍ଣ୍ଣର
ଦୂରକଣ ପ୍ରଥିତ ମାନନର ସମ୍ମାନର ଅବୋ ଦୂର
ଯେଗୋ ନାହିଁ । ପରାମରଶ ଦୂରନ— ଦେବଳ
କିମ୍ବା କେବାର ଶତମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ତାଙ୍କର
ଅକୁଳତା ଅଛି । ମାତ୍ର ମାନୁଷ୍ୟ ମନ୍ଦୋଦ୍ରର
ମହୋଦୟ ଯେ ହୁଣ୍ଡି ଗୁଡ଼କ ପରାଦର୍ଶକ କର
ଦେଲେ ନାହିଁ ଏହାହିଁ ଦୂରକଣ କିମ୍ବୟ ।

ପ୍ରଥମଟି ଯଦୁ ପ୍ରକାଶ ବାଚି ପରିଚାଳନା
କରିବା ପାଇଁ ସାହା ଦିଅନ୍ତାଙ୍କ ଅଛି, ବାକି
ଅପରିଚାଳନା

"But into the realms of "Never
Leads the violet." Eva and Eva."

ନିଃସମ୍ପଦ ପଦ୍ୟର ବାଣୀପରିବର୍ତ୍ତକ କରିବା
ମନେମ କୁଳର ଛାପାକଙ୍କ ପଶ୍ଚବେ ଥିଲା
କଠିନ । ଗାନ୍ଧାରିଜୀ ଉହି କଥା କାନ୍ଦର ବାଣୀ
ଅରିବର୍ତ୍ତକ ହେଉ ପରିବବ । ‘Leads’
ଶିଥାଇ ୯୦ରେ ଖରମକ ତୁମେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣ
ହୋଇ ନାହିଁ ? ଫୁଲେ Last line of ‘
ର ବାଣୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଯାଇଁ ବିଅହୋଇ
ଅଛୁଁ Last line ୩ ହେଉଥାଏ,

This hearts shall ever run

ଏହାରେ ବାମ୍ୟ ରକର୍ତ୍ତନ ତ୍ୟର ଦେବ ?
ଏଥିରେ ଯିଲମାନେ ତ୍ରମରେ ପଢିବେ ନାହିଁ ?

ଅଥବ ଏହି ଦର୍ଶିତା ୧୦ ଲମ୍ବ ଅଛି ।
୧୦ ଲମ୍ବରେ ପସାଗାଠମାକେ ଦାନା ଦେଇଲୁ
ବିନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନେ Write short sentences using the present and perfect participle forms of swim visit &c. &c
ପ୍ରଦୃତି ମାନେଇ ପହଞ୍ଚାଇଲେ ପଥରେ
ଅଳ୍ପକୁ କଟିଲ ସମ୍ବଳଙ୍ଗ କେହି ଉତ୍ତର କରି
ପାଇବ ଖବା ଯୁକ୍ତିରୁ ଏଥରେ ମଧ୍ୟ ଏ କମ୍ପର
ଗଲ ।

କିମ୍ବା ୨୫ ପ୍ରଦେଶ ଠିକ୍ ଏକ ଲାଖାହାତ୍ତିଥିଲା
ଯାଏଇବେ ଉପରୁ

He is but a fool

The cur bit him on the leg as he was coming from school.

Try hard that you may succeed.

କହିଲାଦି ବାଜ୍ୟ ପାଳିରେ ଭେଣାଗୁଡ଼ ପଦ
ମାନଦର ହିଂଦୁଙ୍କ ଅର୍ଥ ଲେଖିବାର ଦେବ ।
‘Hindu’ ବା ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୌଣସି Grammar
କ ପଢ଼ିଲେ ଏହାର ଛାଡ଼ିଲ ପିଲମାଳେ କାହିଁ-
କରିବା ?

ଆଥର ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ (ଗୋଟିଏ ଛକ୍କା)

ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରସକର ଦୟାପାଇଁ ଲାଗୁ ।

ମେ କୋଟିଏ କବିତାର ମର୍ମ ୧୦୧୨ ଧାତ୍ତ
ରେ ଲେଖିବାକୁ ଦିଅଗାଇଥାଇଁ । ଧଂସଳାରେ
ରଜନା କରି ଲେଖିବା ଶୁଣିମାନଙ୍କ ପନ୍ଥରେ
ଏହାକୁ ଅବମୁକ ଥାଇ ଏହାରେ କେହେଠେ,
କିମ୍ବା ମର୍ମ ବା ଯେମାନେ ମୁଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଉତ୍ତିଥି-
ବେ ? ତରିକେ ତର୍ଫର ପଞ୍ଚବିରକ ଏହାପରି
ଗୋଟିଏ ପଢ଼ି ସ୍ଥଳ । ଏ ପରାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେବାଜ୍ଞା
ସାଙ୍ଗର ଛାଇ ?

୨ୟ, ତେବୁ ସାହ ଉପରେ ଥିଲୁ
କାହିଁ କରିବାକୁ କଥ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ମଧ୍ୟ
ଅଳ୍ପକୁ କଟିଛି, ପନ୍ଦିତଶାରୁ ଅଧିକ ଗୁଡ଼
ଏବା ଅଂଶୁଲିଷେ ପୁରୀ ଉତ୍ତର କର ପାଇ-
ଥିବେ କି ମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ବିଷୟ ।

ଏଣେ grammar ପାଇବେଳେ ସବୁକର୍ମ
ଶିଖିମାନେ ମୁଦ୍ରଣ କରାଯାଇଛି; ସେ ଟଙ୍କାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜୁ କାହିଁ । ଏହିନାମ୍ କେ ଜୀବମାନଙ୍କର
ବିପରୀ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଇଥିଲା, ତାହା
ସଦକରେ ଅନୁମାନ କରିଯାଇ ପାରେ ।

ଅଭିଗ୍ରହକ । ମରନେର ଶେଷୀର ଲିଂଗଜୀ ପାଠ

ପ୍ରସତିକରେ ଶେଷ ଦକ୍ଷ ୧୮ ଟ କରିଗା ଥିଲା ।
ସେଥିରୁ ହେଲେଗାଟ ମୂଲ୍ୟ କରିବାକୁ ହେଲା,
ଯଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି କଥା କୁଏ ଲାଗି । ସମ୍ପ୍ରେ
ଜାଣି ଯେ ଏକାକୀ ଧାରୀ ଜୀବରେ ହେଲେଗା
ଏହିପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଉଥାଏ । ଅବରେ
ଖୋଲେ ଯେଉଁ କୁଏ ଲାଗି ଅଧିକ ପ୍ରଭାବୀତ
ଏ କରିବୁରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଥା କୋରଥାଏ । ଗାନ୍ଧି
ମୁଦ୍ରା ପଢି କହି ତମଦେଇକାଙ୍କାଳୀ କରିବା
କେବଳ କରିବା ହୋଇ । କାଳକମାଳକ ଘରରେ
ସବୁ ଛିଠି ? ଏକର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଗୋଟିଏ
ହେଲା ।

ପରିବେଶରେ ଚକ୍ରବନ୍ଦ ଏହି ସେ ମାନୁଷ
ଶ୍ରେଣୀଟିଙ୍କ ଜୀବର ଶବ୍ଦାଳୟର ସେଣେରୀ
ଥିଲେ ସମାଜ ଧରିବାରୁ ହେବ । ସେହେତୁ
ଉତ୍ତାପିତାମାକେ ସାଧାରଣତଃ ଏହି ଶ୍ରେଣୀରେ
ଦିନ୍ତି ହୁଅନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଗୁଡ଼କ ଉତ୍ତାପା ବିଦ୍ୟା-
ଜୀବ ଯାଇଲେ ଏହି ଶ୍ରେଣୀର ଜୀବପୋତୀ ହୋଇଥିଲୁ
ଓ ଏ ନିର୍ଭୟାକ ଜୀବନ୍ଧୁ ଏହି ଏହାର ହୋଇଥି
ପରିବାର ହେବ କି ?

୨୧।୪୧୭ । ବର୍ଷମଦ
କଟିବ । କଳେ ପେଣିବ

କବିତା

ଶ୍ରୀ ଦେବେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାପ୍ରତିଷ୍ଠାନ	ପଟ୍ଟିଲ	୧୯୯
ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଚୌଥୀର	ବିଜ୍ଞାପନ	୧୯୯
ବିଜ୍ଞାପନ ସଂଗ	ପେନ୍ଡାଳ	୧୯୯
ସଂଖ୍ୟାତମନ ମହାନ୍ତିର	ବିଜ୍ଞାପନ	୧୯୯
ଆଜିବାପରାବ ବାଲ୍	ମହାନ୍ତିରପାତ୍ର	୧୯୯
ବିଜ୍ଞାପନ ସମ୍ପର୍କ	ବିଜ୍ଞାପନ	୧୯୯

କିଞ୍ଚାପକ

ଯେତେବୁ ଏକଦ୍ୱାର ସବ୍ବ ସଧାଇଶାଳୀ ଜଗାଟି
ଦିଆ ଯାଉଥିଲା ଯେ କଣ ଛଣ ବହୁଦଶୀ ଏ
ସତରିତ ଦିଦିଲେ ଅମୀଳ ପୁଣ୍ୟ ମହାଶୂନ୍ୟାମା
କମିଦାସ ମାହାତ୍ମ୍ୟାମ ଅମ୍ବାର ଚହୁଟି ଏହି କମା
ସବାର ଅକର୍ଷ୍ୟକ ଥିଲା । ଅଛି ମହାଦୁର୍ଗାମା
ମୁକୁର ହେବାକୁ ଲକ୍ଷା କରିଲୁ ଦେଖାନେ
ଅପଣା କୋଣାଗର ସାହିତ୍ୟକଟ ସହିତ ଥିଲୁ -
କର ମାତ୍ର ହା ୫୦ ରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ବ୍ୟାଘର
ବାହୁର ଲକ୍ଷଟରେ ଦରଖାସ୍ତ ଦାରୁଳ କରିବା
ଏହି କରିବା କିମ୍ବେ ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ ବାହୁ ମତେ
ବର କରି ଯିବ । ଦେଇମାହା ମାଟେକ ଟ ୧୦ ଟା
କିମ୍ବା ଟ ୧୫ ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି କରି ଯିବ

PURI } RAJ NARAIN PANDIT
19-9-07. } PURI TEMPLE
 Manager.

କିଣ୍ଠାପନ !

ଭାରତବାଷୀୟ ଦୃଷ୍ଟିଧି ଆଇନ ।
ଡେବୁଲଗାରେ ତୁମରେ ପ୍ରକାଶକ, ମୁଦ୍ରାକଳ
ବନ୍ଦମ୍ଭାବୁ ରହୁ ଥିଲେ ଯେଉଁବୁ ପରି-
ଚାଳନ ଯତିଥିଲା, ପାତା ସବି ଦେଖିଲାକାରିତା ।
ସୁଲ ଉପେଷରେ ଟାକା ମାତ୍ର ଦିଅପାରିଥିଲା ଏବଂ
ପ୍ରୋତ୍ସାର କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଆଇନ ବାରମାର ଖୋ-
ବନ୍ଦମ୍ଭାବୁ ପାତାର ବନ୍ଦମ୍ଭ ଦିବେଶରେ ଥିଲା
ଏବଂ ଯୋଗିମର ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାହା, ପ୍ରଥମେଷମତ ଓ
କିଆରି ବାହୁରିମ, ବାହୁ ଜୀମିଲ ଜାହାର
ଶାପଦ ଓ କାହିଁ ୫ ଦେଇଁ ଅଧିନିତରେ
ମେଲ୍ଲଦମ୍ଭର ବନ୍ଦମ୍ଭ ହେବ, କାହା ମୁକୁ ଥିଲା-
କାହା ଦେବାର ନିମ୍ନମରେ ଦେଇଁଲା କାହାର
ଥିଲା । ଏହି ଅଇନର ଶେଷ ଘାସରେ ବେଶ-
ଗାର ବନ୍ଦମ୍ଭ ଥିଲା ଓ ମାତ୍ରଧରୀ ବନ୍ଦମ୍ଭ
ଥିଲା ମଧ୍ୟ କଥାରାଯାଇଥିଲା ।

ମିଲିଂ ପ୍ରଦାନଗ୍ରହ ଟ ୧୫ ଲା
କ୍ଷତିବ ପ୍ରଦାନ କମାନ୍ଦ ସମ୍ମାନମ୍ଭରେ ବର୍ତ୍ତା-
ବନ୍ଦମ୍ଭରେବେଳେ ହେଲାଥିଲା ।

ନୂତନ ! ନୂତନ ! ନୂତନ !
ମାନସାଙ୍କେର |

ନୂତନର ଏବା ଅନୁରାଜୁ
ଲାଭପ୍ରଦାନ ।

ଦୁଇଛି ମାନସାଙ୍କ ପ୍ରଦାନରମାନକ
ଏହାର ପ୍ରଦାନରକ ଏହି କୌଣସିମହିତ
କମିଶ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ମୁଲକୁ ଯେହି
ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅବୁଳ କଥା ପାଇଲେ, ତ ସୁତ୍ତ-
ମୁତ୍ତିବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସକଳ ପ୍ରୋତ୍ସାର ବାଇକକ
ମୟିରେ ଅଜଳ ବିଭାବର ଗନ୍ତୁ ଆକୁରିତ
ହୋଇ ଦୁଇକୁ ଦୂରରେତର ମାନ୍ଦିଲ
ଓ ଦୂରର କରିବା । ଅକ୍ରମର ଦେଖ-
ନିବାର ଅବସାନ କାହିଁ । ଥରେ ପରାମା
ରିବେ ସକଳରେ ଦୂର ପାରିବେ ।

ମୁଲକ ଟ ୦ ୮ ମାତ୍ର ।

କଟକ ପ୍ରଦାନକାଳ, ବାହୁ ବନ୍ଦମ୍ଭର
ପ୍ରୋତ୍ସାନ୍ଦରେ ହୋଇଲା, ଅକୁରାଦୟ
ଯମାନ୍ଦୁ ଏବଂ ଯୋହାରେ ପାପବ୍ୟ ।

ଏ ଅର୍ତ୍ତକାଶ ଶଳପଥୀ ।

ସର୍ବେ ମାନ୍ଦିଲ, ଟ୍ରେନିଂ ମୁଲ କଟକ
କଟକରେ କାହାରକିମ୍ବା କାହାରକିମ୍ବା

ADVERTISEMENT.

Wanted a Police Sub-Inspector
for the Baisinga Station in Dhekanal
on a fixed salary of Rs. 30 per month.
Preference will be given to
an English knowing man who has
some knowledge of Police duties.
Applications will be received by the
undersigned up to 25th instant and the
applicants are required to appear
before me on that date.

Dhekanal } Sd. Jagamohan Ghosh
Manager's office } Manager.
11-9-97.

ଅନୁଗ୍ରହ କାଲମେନ୍ଦ୍ର ।

ଏକଳକ ଜମାଦର ମାନ୍ଦିଲ କବଳକ ଟ ୩୦୯
ଏକଳକ ମେଟ୍ ମାତ୍ର ଦେଇଲା ଟ ୧୯୯
ରେ ହାଜରେବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଦିବାର ।
ସେଇମାନେ ଖେଳାର୍ଥରେ ବନ୍ଦମ୍ଭର ଲାଭ
ଦରିଧ୍ଵରେ ବେଳେ ବେହମାନକୁ ଅନ୍ଦେଦକ
କରିବାର ଭବିତ । ଅବେଦନ ସହମାନ ପରିମା
ମାପି ସହି ଅବେଦନ ମାନ୍ଦିଲ ମାତ୍ର ରେଖା
ରେଖାକୁ କରିବାର କାହିଁ ।

Angal Deputy, } R. M. L. SMITH,
Commissioner's office } Deputy Commissioner,
6-9-97.

କାତକାଳିକାର ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧ ରେଖାତିଥିଗାନ୍ତି ।

ଏହି ପ୍ରତି ଜୋତିଧ ପ୍ରଦାନର ପରିମା
କରିବାର ମୁଲ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ପଦିକାଳିବାର
ସହି ସୁପ୍ରତିକାରରେ ମୁହଁମ ହୋଇ କଟକ
ପିତିକମାନିକ ସୁପ୍ରତିକାରରେ ବିଭିନ୍ନରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା ମୁଲ ଟ ୦ । କୂରିଅଳା ମାତ୍ର ।

କିଣ୍ଠାପନ !

କିଣ୍ଠାପନର ନିଯାମନ ମୁଲ ଟ ୦ ।

ତିନ୍ମାନି ଉଚ୍ଚକାଶ ଓ ନାହିଁ ।

କାତକାଳି ମୁଲ ଟ ୦ ।

ପାନ୍ତିକାଳି ପାନ୍ତିକାଳି ଓ ତୋମାନିକ

ବିଭିନ୍ନରା ମୁଲ ଟ ୦ ।

ଶାପଦମ୍ଭର କାହିଁକାର ବିଭିନ୍ନରା ଟ ୦ ।

ବିଭିନ୍ନର କାହିଁକାର ବିଭିନ୍ନରା ଟ ୦ ।

ବିଭିନ୍ନର କାହିଁକାର ବିଭିନ୍ନରା ଟ ୦ ।

ବିଭିନ୍ନର କାହିଁକାର ବିଭିନ୍ନରା ଟ ୦ ।

ହରବାବ ପ୍ରତିକାର ସହି ମୁଲ ଟ ୦ ।

କଟକ ପ୍ରଦାନକାଳ ଯେବେଳେରେ କାହିଁ
କାହିଁକାର ।

(ବିମେତ ପରାମାର୍ଦ୍ଧ)

ପାଦର ଅବାର୍ଥ
ମହୋପଧା ।

ମୁଲ ପ୍ରତି କଟକ ଟ ୦ । ଜାଥାମାନ୍ଦିଲ ।

ସମସ୍ତମାର ବନ୍ଦମ୍ଭ ସେମ ଥାରେବି କରିବ
ପରିବାର ଏହାର ଅଧିକାରି ମୁଖ ଥାରୁ ।
ଯାହୁବେଳର ଏମନ୍ତ ଅଧିକାରି ପଲବ୍ୟାକ, ଅଥବା
କୁଳା ଯଥାମାନ୍ଦିଲ ଜୈତି ଅଛି ଦୁଇମୁହୁ ଦେଖା
ସାବ ନାହିଁ । ସେଇବ କଟକ, ସେମେ କାହିଁ
କାଳର ସେଧାର ସେମ କେବେ ନା ବାହିର,
ଦୂରଦୂରରେ ଲାଭରେ ସେମ ଦିଲ ପ୍ରେରଣ
କରିବାର ଭବିତ । ଅବେଦନ ସହମାନ ପରିମା
ମାପି ସହି ଅବେଦନ ମାନ୍ଦିଲ ମାତ୍ର ରେଖା
ରେଖାକୁ କରିବାର କାହିଁ । ଏହି
ବନ୍ଦମ୍ଭର କଣ ସହାଯ କରି ।

କଟକର ଏହା ଅନ୍ତର ତିରିବ ପାଇଁ
କିମ୍ବା ଏହାର ସେମ ଅନ୍ତର କାହାରାକାରିତା କୁ
ପ୍ରସାଦ କହିଲୁଛିଲୁଛିଥିଲୁଛି । ସମ୍ମାନ ଯେ
ମାନ୍ଦିଲ ଏହାର ପରିମାନ କାହିଁ
ଦେଖାଇବାର କାହିଁ କାହିଁ
ଦେଖାଇବାର କାହିଁ କାହିଁ
ଦେଖାଇବାର କାହିଁ ।

ଅଧିକାରି କଟକରୁ ଯାଇଁ ସେମର ଅବାର୍ଥ
ମନୋର୍ଧାର ଅନ୍ତରକ ବାହୁ ଦେଖାଇବାର
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ । ୫୫ ଧରାଇଁ
କଟକର ବାହାରି କରି ।
କଟକର ନାହିଁ । ନବା ପୋଇ ଏହି ପୁରୁଷ
ମହାନ୍ଦୁ
ଅଧିକାରି ଯାହୁ ବେଳର ଅବାର୍ଥ
ମନୋର୍ଧାର ଅନ୍ତରକ ବାହୁ ଦେଖାଇବାର
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ । ୫୫ ଧରାଇଁ
କଟକର ବାହାରି କରି ।
କଟକର ନାହିଁ । ନବା ପୋଇ ଏହି ପୁରୁଷ
ମହାନ୍ଦୁ
ଅଧିକାରି ଯାହୁ ବେଳର ଅବାର୍ଥ
ମନୋର୍ଧାର ଅନ୍ତରକ ବାହୁ ଦେଖାଇବାର
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ । ୫୫ ଧରାଇଁ
କଟକର ବାହାରି କରି ।
କଟକର ନାହିଁ । ନବା ପୋଇ ଏହି ପୁରୁଷ
ମହାନ୍ଦୁ
ଅଧିକାରି ଯାହୁ ବେଳର ଅବାର୍ଥ
ମନୋର୍ଧାର ଅନ୍ତରକ ବାହୁ ଦେଖାଇବାର
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ । ୫୫ ଧରାଇଁ

ମହାଶୟ,

ଦୂର ଦେଖାରେ ଏ ଗୋଟି ତିବା ଅଗାର
ଜ ୧୫ ଗ ଦ୍ଵାରେଗୀ ବ୍ୟବହାର କରି ଭଲ
ଦେଇ ମୁକ୍ତ କଥରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଅବରମେ ଅନ୍ତର୍ଭାଷ୍ଟ ପଠାଇବେ । *
 ୨୩୩୧୨ ଶ୍ରୀ ସମରନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ରାମା ।

ଦୂରଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେଇଲି ଦୂର ହେଠ ମାଝୁର
ପିଟିଲି ଧୋଇ ଆ ଧୀର

ମହାଶୟ,

ଆପଣଙ୍କ ଯାହୁ ତୀର୍ଥ ଏକତାବା ପାଇ
ଦୀର୍ଘ ଦ୍ଵାରେଗରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଛୁ । *
 ୨୩୩୧୨ ଶ୍ରୀ ଭାବା ବ୍ୟାପାରୀ ପାତ୍ର
ଶାକାମ — ଦୂରଶ୍ରେଷ୍ଠ

ମହାଶୟ,

ମୋର ବ ୧୦ ମ୍ରଜା ଅଭ୍ୟନ୍ତର କଟକ ଯାହୁ
ଅପଣଙ୍କ ତୀର୍ଥ ମୋରେ ଏକବେଳରେ
ଭଲ ହୋଇ ପାଇଥିଛୁ । ମୁଁ ଅଛନ୍ତି ତୀର୍ଥ
ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲି କିନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଏବଂ
କୁଳା ଯହାଜା ବିଦାକ ତୀର୍ଥ ସ୍ଵବାର ମୁଁ ଲାଗି
ଏ । *
 ୨୩୩୧୨ ଶ୍ରୀ ଚିନ୍ମାତା ପାତ୍ରାମା

କୁଳଥ—ପାତ୍ରାମା ।

ବ୍ୟାପାରୀ,

କୁଳି ଓ ଯାତ୍ରେଗ ଅନେହିନ୍ତି ଅବଶ୍ୟ
ନାହିଁଥାଏ କରି ଅବେଳା ହୋଇ
ନ ଥିଲୁ—ଦୂରଶ୍ରେଷ୍ଠ ତୀର୍ଥ ମୋରଙ୍କ
ଯାଦୁରେ ମନ୍ଦ ଘନ୍ତି ପର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ
ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ତୁ କୁଳି କାମକ
ଦେଇଥିଲା । ଅଛୁ ମୋଟିଏ କଥା ପେରିଦିନରେ
ଏହି ବ୍ୟାଧରେ ପାତ୍ରାମା କଥା ଏହି
ତୀର୍ଥ ସେଥିର ଏକମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ତୀର୍ଥ
ଅଛେ । ଏହି । *
 ୨୩୩୧୨ ଶ୍ରୀ ଦେବଦଳାଥ ପାତ୍ରା
କାନେଶ୍ୱର ।

ଏହା ହଜା ଅନୁମ ଅନେବ ପଡ଼ ରହିଥିଲା ।
ପ୍ରକାଶୀମାନେ ପ୍ରକାଶୁଧେ ସିଇ ନାମ, ଧାର,
ତାତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟା, ଜୀବ ଏବଂ କାହାକୁ କେବେ ତାବା
ଆବଶ୍ୟକ ତାବା ଲେଖିବାମାତ୍ର ତୀର୍ଥ ଓ
କ୍ଷେତ୍ରା ପଢ଼ ପଠାଇବ ।

ଶ୍ରୀ ସମରନ୍ଦ୍ର ସେନ ।
ଦେବ ଦେଇ ପ୍ରେସ: ବାଲେଶ୍ୱର

ବ'ରଣଃ । ବ'ରଣଃ । ବ'ରଣଃ ।

ପଣ୍ଡିତ ମର୍ମସ୍ୟ ।

ମାନ୍ୟବର ଜ୍ଞାନପୁର ଅଠମହିନୀକ ମହାଶ୍ରମାବାର
ଆବେଦି ଅନୁମାରେ କଟକ ପ୍ରଦେଶକଣ୍ଠାମାନ
ଯାକାଳପୂରେ ଅନୁମାର ହେଉଥିଲା । ଆବେଦି
କବାରମାନେ ଅପଣା, ନାମ ବ୍ୟବଧାରୀ ଓ
ଠିକଣା ଯାଏ କରି କେବଳ ମେହି
ମାନେ ଏ ପୁସ୍ତକ ପଡ଼ି ରହିପାରିବାର ଯୋଗ୍ୟ
କବେତିର ହେବେ ସେହିମାନେ ଏହା ପାଇବାର
ଅଧିକାରୀ ଅବେଦି ପଣ୍ଡିତ, ବ୍ୟବଧାରୀମାନ୍ୟର
ପ୍ରତ୍ୟେକାନ୍ତିରେ, ସୁଲ ଦେଇ, ଏବଂ ହେତ୍ତର ଓ
ପରିପତ ବ୍ୟବଧାରୀମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନାପତ୍ର ଏହି ।
ତାକମାନ୍ୟର ପଠାଇଲେ ତାବିଦୋରେ ପାଇପାର
ଦିବେ ଅପରାଧେକ ଦୟା ଉପରେ ହେତ୍ତ
ଯୋଗ୍ୟବାର ପରିପତ ଦେଇ ପାଇନେ ।

ପକାଶ ଥାର ବ ମହାଶ୍ରମାବାର କବାଟକୁ ହେତ୍ତ
ଏହି ପଠାଇବେ ନାହିଁ । ପଠାଇଲେ ସେଠାରୁ
ପୁସ୍ତକ ପାଇ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଗୌତ୍ମବର ରଘୁ
ସେନେଟିଲ୍

ସ୍ଵରାସୀତଦ୍ଵାର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁ ।

ବିମୁଳିକିତ ପ୍ରକାଶକ ହେତ୍ତ ପରିପତ କଟକ
ପ୍ରଦେଶକାଳିକ ପୁସ୍ତକଦୋବାକରେ ବିନ୍ଦୁ
ହେଉଥିଲା ମୋରେଇର ଗ୍ରାହକମାନେ କଜଳି
କବା ପଠାଇବେ । ଏ, ପି ଏ ଦ୍ରୁଦ୍ଧମାନ ପଠା
ଦିବ ନାହିଁ । ପାଠ୍ୟ କମନ୍ତେ ଟ ୦ ୮ ଅର୍ଥକ
ପଠାଇବାକୁ ହେବ ।

ସ୍ଵରାସୀତଦ୍ଵାର୍ଯ୍ୟ	୧ ଟ ୦ ୮
ଦ୍ଵାର୍ଯ୍ୟକାଳିକ	୧ ଟ ୦ ୮
ପରିପତ ଦ୍ଵାର୍ଯ୍ୟ	୧ ଟ ୦ ୮
ଲାଖବେଶ୍ୱରକେନ୍ଦ୍ରାଜକ ବିନ୍ଦୁ	୧ ଟ ୦ ୮
ଏକଟି ପ୍ରେଟିଲ୍	୧ ଟ ୦ ୮
ବିପୁଲାଧିଶ୍ୱରକେନ୍ଦ୍ରାଜକ	୧ ଟ ୦ ୮
ଲାହିକିନ୍ଦ୍ରାଜକ	୧ ଟ ୦ ୮
ଏକଟି ପ୍ରେଟିଲ୍	୧ ଟ ୦ ୮
ପାଠ୍ୟକାରୀ ପାଠ୍ୟକାରୀ	୧ ଟ ୦ ୮
ଏପେକ୍ଷା	୧ ଟ ୦ ୮

ବ'ରଣଃ ।

ମାନ୍ୟବର, ବିନ୍ଦୁରାଧିଶ୍ୱର, ଅବରପାରମେଶ୍ୱର
ଓ ଜମ ପ୍ରାଣମେଲାହୁର ଦ୍ଵାର୍ଯ୍ୟକାଳିକ ଏହିମୁଁ

ଶାତ୍ୟପ୍ରତ୍ୟୁଷକ ଓ ରହିବ ବ୍ୟାଧୀନ, ଏ ଅଭ୍ୟନ୍ତର,
ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟମେଲ ପରିପତ ସୁଲାହୁର ବିନ୍ଦୁ
ଦେଇବାରକାର ଟିକିନ୍ଦ୍ରାଜକ ପ୍ରସ୍ତର ଦୋକା
ନକେ ବିନ୍ଦୁ ଦେଇଅଛୁ ସୁଲାହୁ ଶକ୍ତି ଓ
ଦେଇବାରକେ ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ପାଇଥାଇବେ ।

ବ'ରଣଃ ।

ଏହି କଟକ ପ୍ରଦେଶକାଳିକ ହେତ୍ତରେ
କଟକପାରିଶ ପାରିଶ କାଳିନାମାନ
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଲାକବା କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ଲାଙ୍ଗିଲ
ଓ ସୁଲାହୁର ବାର ତାଇତିଲକବାରି-
ଶକ୍ତି ପାଇବାନାମ ଧାରିବାର ପରିପ୍ରେସ
ଦେଇବେ ସେଅମୁକ୍ତ ଦରତ ଦେଇବେ ଅମେ
ପୋରାପାରିବାରେ । ଏହା ପାଠକ ଲାଙ୍ଗିଲ ଓ
ବିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ ଦେଇବେ ଅମେ
ପୋରାପାରିବାରେ । ଏହା ପାଠକ ଲାଙ୍ଗିଲ ଓ
ବିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ ଦେଇବେ ।

ଦେଇବାର ପାଠକିଂଶୁର
ମାନେଜର

ଦେଇବାର ପାଠକିଂଶୁର ।

ସ୍ଵର୍ଗ

ଦେଇବାର ପାଠକ, ଦେଇବାର ପାଠକ ପାଠକ
ବିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ ପାଠକ, ଦେଇବାର
ପ୍ରମାଣକ ପାଠକ

ଶାତ୍ୟକାଳିକ ପାଠକ

ଅଭ୍ୟନ୍ତର ପାଠକ

ପୁଣ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗ

ମାନ୍ୟ ବୋଲିଦେଖିବାର ପାଠକ ପାଠକ
ବିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ ପାଠକ ପାଠକ

ଦେଇବାର ପାଠକ ପାଠକ ପାଠକ
ବିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ ପାଠକ ପାଠକ

ଅଭ୍ୟନ୍ତର ପାଠକ ପାଠକ
ବିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ ପାଠକ ପାଠକ

ବିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ ପାଠକ ପାଠକ
ବିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ ପାଠକ ପାଠକ

ସାଧୁବିକ ସମାଦପତ୍ରିକା ।

四

• 205

ପ୍ରକାଶିତ ମାଟେ ଏହି ବିଷୟ ସହି ଏକ ମନ୍ଦିରାଳ୍ପିତ ମାନ୍ଦିରରେ ପାଇଁ ଉପରେ ଲାଗିଥାଏଇଛି ।

۳۷۹

三

ମା ଅନନ୍ତମୟୀ ଜଗନ୍ମାତା ଜଗନ୍ମାତା ବାଦ-
କଳ ସର୍ବତ୍ରସ ନିମିଶେ ଅଗମନ କରି ପୁଣି
ବର୍ଣ୍ଣନା ଏହି ହେଲେ । ଆଜିକମ୍ପୀ
ରେତଳ ସେହି ଅନନ୍ତ ଜାତିରେ ସମ୍ମାନ
ପାଶ ବର୍ଣ୍ଣନେ ଜୀବନେ ଜୀବନ ଥାଏ ଓ ବର୍ଣ୍ଣନ
ଦ୍ୱାରା ପଞ୍ଚମ ମନୋମାନଙ୍କୁ ଧରୁଛା-
ନେତା ବିଜୟ ଦୀନର ବର୍ଷାର ସମ୍ମାନ
ଏବରାକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଅଛୁ ପରାମର୍ଶରେ
ମୌଖିକ ଉଦୟକ କଥାଏ । ଅନନ୍ତମୟୀ
କର ଆନନ୍ଦମାନରେ ପ୍ରମାତରଜନନ ଜାହ-
ାନ୍ତରୁ ବିଜୟ କୋର କର୍ତ୍ତରାଜ ମେ ଯାହା
ପରିବେ ପରାତ ହେଲେଣେ ହତକଳ୍ପନା ଓ
ହେବେ ଯମିଜି ଅମ୍ବା ଅମ୍ବାନାନ
ଚର୍ମନ୍ଦିଲାର୍ଥରେ ପରାତ ହେଇ ଆଠକ,
ପାହାର ଅନ୍ତରୁକୁମାନକୁ ଯଥାଧିକ ଅଳବାଦନ
କରୁଥିଲୁ । ଆମୁମାନେ ଅତି କିମ୍ବା ବୋକେ
ଆମୁମାନବସ୍ତୁ ଧରୁକ ସହିତ ପରାକ
ରହିଲେ ।

ପାଇଁ ମେଘନାଥଙ୍କ ଦିନେଶକରମାକର୍ମରେ ଏଥର
ପ୍ରାଣସ୍ଥା ପଢ଼ିବେ ଏହି ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ୟେମାନେ ଦୋଷମନ ସହରର ଏବଂ
ଏହ ଥେବଳର, ତେ, ଏହ, ଦେବପାଣେ ଓ
ଏହ ପକ୍ଷକ ଦେବପାଣ ମାନୁଷ ସ୍ଵାର୍ଥରେ ଏବଂ ଆଶ୍ରମ
ପଢ଼ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବୁ । କେମାନେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
ମୋଦଦମାର ସମସ୍ତ ଭାର୍ଯ୍ୟବଳ ଓ ତିଥ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
କରି ପ୍ରତିରୀପିବି ଜାନକରିଛନ୍ତି ଏକ ପୃଷ୍ଠା
ଜାଗାରେ ବାହାର କରିବାକୁ ବୁଝାଇ ଓ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
ଧ୍ୱନିରେ ଧରିଲେଖି କୁଣ୍ଡ ସମ୍ବାଧତମାନର
ଅବଶ୍ୟକ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସରିବେଶିବ ବରବେ
ପ୍ରାପ୍ତବ ଅଣିବ ରାଜ୍ୟ ଅଂଶକରେ ପ୍ରାପ୍ତ
ଫଳ ପୁଣ୍ୟ ଦେବକ ମୂଳ୍ୟ ଅଂଶକା ଏଥର
ଉପଥକୁ ଅଣି ବାଦରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ମୋଦଦମା
ଅଶ୍ଵରେ ହେବି ହେବ ।

ତେଣୁ ଓ ସବାଟେ ଯାହା ନିଯୋଗର ପରିମା-
ଣ ପରିକଳନ ଥାମୀ ମାର୍ଗମାଧରେ ବୃକ୍ଷର ଦେଖା
ପରିମାରେ ଯରବାବୁ କାହାଜଳ ଫୁଲ ପ୍ରାୟ ବାହାର
ଅଛି ନିଯୁତ ହୌରିଟି ଯହିବାର୍ତ୍ତ କେବୁ ପର
କଳା ପରୁ ଚାହିଁ । ଏଥର କିନୋହି ତେଣୁ । ଏ
ପୁରମୋଟ ସନ୍ତତ୍ୟୁଷି ମନୋମାତ ହେବେ ।
କୁଳକଳ ପ୍ରଶନ୍ନକଳର ତେଣୁ । ଆରଦ୍ଦିତା
ଦୂରରେ ପ୍ରଥମ ଉପରୁକୁ କମ୍ବି ହେବେ ।

ଅନ୍ୟ କଣେ ପରମାନନ୍ଦସ୍ତୁ ଚେଯୁଣୀ ଓ ଗୁରୁ-
ଜଗ ପରାଶାନଦିଷ୍ଟ ସବୁତେପୁଣି ପଣ୍ଡମୋହାର୍ତ୍ତ
ପରାଶାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କହୁମିଳେ । ଏହମାତ୍ର
ମନୋନୟକ ପ୍ରଥମ ଦୂରାଜେ ନିଷାନ୍ତ ହେଲେ ଏ
ଆମେମାନେ ଥଥା ବର୍ଣ୍ଣ କେତେବାରା ଉପାଧି
ଆରମ୍ଭାବେ ପ୍ରତିରଥାରୀ ପରମାନନ୍ଦେ ଦିପରୀ
ଦିବ୍ୟ କମାତେ ତେବେବ ହେବେ ।

ଆମୁମାନଙ୍କର ଶିଖୋଟିପୁ ସବାଦ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଓ ଗଲ ସତପଥ୍ୟାବଦ ମା
ଜରେ ଜାହିଁ କୋଠାଙ୍ଗଦୂର ଦେଇଲୁଧାରୀଘର
ଆମଦ ପୁଣ୍ୟମୋହି ଏଇହତ ହୋଯାବୁ
ହେ ପୁରୁଷଙ୍କ ମହୋପାତ୍ର ଅଗ୍ରମୁ କରି
ଏହନ୍ତପଲମେ ଦିଅଣି ଶୁଭ ଆଂଥି
ମତୀର, ମୁଁ ବିଶ୍ଵାଶାନ୍ତରି, ଦୃଢ଼ବୁନ୍ଦ
କୁମ୍ର ପ୍ରତିଫ ପ୍ରସ୍ତରାଳୟର, ସୁମେହିପ
ନୁକରମାନକୁ ପାଇଁ ଶାର, କଟ, ଅବଶ
ସାହୁଅର ଜାହାନମନ୍ଦିନୀ ଅନବସ୍ଥ ଦିଅଣ
ଦେବାଲୟମନଙ୍କରେ ଭୂଷଣ
ଦେବାଥି, କଏହମାନଙ୍କ ଜମା ଦିଲେ
ଅନେକ କେବଳପିଲ ଓ ନର୍ତ୍ତକ
କନୁଅରୁଣ୍ଟ ସ୍ତରଗାନେ ଧ୍ରାମେ ଓ
କନୁଅରୁଣ୍ଟ ନନ୍ଦାରାମାରେ
ଏବାତ୍ର ପାର୍ଥଦାରୀ କନୁଅର
ଲାର୍ଗ୍ଯାନ୍ତରେ ।

ହୁଟିଲ ସଙ୍ଗେ ପାନୀତ୍ର ଦୁଦେଶରେ ସ୍ଵକ୍ଷର
କରିଥିଲାକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ଯେ ବିଶେଷ ଏହି
ଜେଠିଲ ଅଭିନାୟକ କହା ଅଛି ଜାହା କାହାରକ
କି ହାହିଁ । କିମ୍ବା କଟା ଯୋଗେ ବଡ଼
ଶୁଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଘର ବିଥାଯାଇବାକାଳୀ
ଖରଚୁ ବରକାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀମେଣ୍ଡୁ ଥିଲେଣା
କାଳ କରିଥିଲା । ସବୁଥିମେ ବଡ଼ମୁହୁ,
ନୟଧିଷ୍ଠତ, ବରକାର ଓ ବୋମ୍ବାର ଓ ମାନୁଜ
କରୁଥିଲେଇମ୍ବେ ଫର୍ମାବ ଏହି ହୃଦେଶର
ପାଇଁ, ବିହିନ୍ତା ଏହି ମାନୁଜ ଓ ବୋମ୍ବା
ପ୍ରେଟିଲାମାନୁଜର ସହିସଂଏକ କଲାଳତା
ମ୍ରାଜ ଓ ବୋମ୍ବାରର ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁଣି କିମ୍ବା
ହରା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହେବ । ଏହି ଉତ୍ତର ଦର୍ଶକ
ଏ ସରକାରଙ୍କର ଅଜ୍ଞୋକ ଦ୍ୟୁମ୍ବଲାଦିବ
ବି ସମେତ ନାହିଁ ଏହି ଆଗେ ଦ୍ୟୁମ୍ବ
ରେଣ୍ଡାରୀମାନୁଜ୍ଞ ବରକାର
ଏହି ଥିଲା ତତ୍ପରିଦର୍ଶରେ ଏ ମାନୁଜ
କରିବାରେ କରୁଥିଲା ବାହାରୁର ପ୍ରତ୍ୱାବକତା
ଦେଖାଇଥିଲା ଏହି
ଏ କୁବେଶକାରୀ ସମ୍ରକ୍ଷକର ଅଳ୍ପ-
ଥିଲା । ଏହି ଦ୍ୟୁମ୍ବ ଦେବା ସମ-
ୟ ଏହି ଅନ୍ତରୀ ମୁହଁରେ କାହା

ସମ୍ବିତ ନ ଥିବାର ଘୟେମାନେ କହିଥିଲାକେ-
ପ୍ରସ୍ତୁତିକାଳ ଦୁଷ୍ଟରେ ଗର୍ବମୁଦ୍ରା ଘେ ନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ଦେଇ କହିପୁଣି ଦୁଷ୍ଟରୀଯାଙ୍କ କରିଥିଲୁ
ସୁଜଳ ।

କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ

କେବୁନ୍ତର
ସ୍ଵରକଳ୍ପିତିଲିହେ କେଇଲୁମାନ୍ତ୍ରି ବେଳେ
ହୋଇ କହିଲେ କେବା ସମୟରେ ଗତିଜାତ
ପୋଲିସହାୟ ଧୂଳ ହୋଇ ଗଡ଼ିଚାଟସ୍ଥଳୀ
ଧାଦେନ୍ଦ୍ର ଅଦେଶହେମେ କେବାନାଲିଗତସ୍ଥଳୀ
କେଇବାନାରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲେ । ଅମେ-
ମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବଶଳ ହେଉଁ ସେ ଏହି
କମଳର ଅଳ୍ପ ହୋଇ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଥିଲୁଛା ।
କିନ୍ତୁ ସେ ଅର କେବୁନ୍ତର ଗଢ଼ିଯଥିଲୁ
ସାଇପାଠକେ ଗାହି ସେ ଏହି କରେ
ମଧ୍ୟରେ ବାବ କରୁଥିଲେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ
କଳ ଲାଭକା ପିଲାତାର୍ଥୀ ଟ୍ରେଲା ଓ ରୁକ୍ଷାପ୍ରତି
ହେବେ । ଏହାକି ଲାଭକା ନିର୍ବାଦ୍ର କଷ୍ଟ କେଲୁ
ଏବଂ ମହାଶୂନ୍ୟକା ବହନ କରିଥିଲୁଛା । ଧରଣୀଧରଙ୍କ
ନିର୍ଭାବ୍ୟନ୍ତରକୁ ଗମନ କରିବା ନିଷେଖ ଆଦେଶ
ମନ ମୁହଁହେ । ମାତ୍ର ମାସକ ଖାଟିଟା ନ୍ୟୂନ ହୋଇ
ପଥବାର ବୋଧ ହୁଏ । ସେବେ ମହାଶୂନ୍ୟକୁ
ଝର୍ଣ୍ଣି ଦେବାକୁ ପତାର କେବେ ସେ ଆଜି ହିତ୍ୟ
ମୁକ୍ତିପ୍ରଦ ହୋଇଥିଲେ ତାର ବୋଲ ଥାଅନ୍ତା ।
ଟଟକଷତିର ନିଷେଖ ଅବସ୍ଥାକ ପରିବା ଅବଳ
ଗତିଯଥରୁ ଗମନ ଲ କରିବା ଉପରେ ଜଳାପତିବ
ସେଥିଥାରୁ କି କଟକଣା କରି ହୋଇଥିଲେ ଆମେ-
ମାନେ ବିଶେଷଗୁଣେ ଅବଶଳ କୋତ୍ତୀ
କେବଳ ମାସକରେ ଥିଲେ ଝର୍ଣ୍ଣି ଅବେଳାରୁ
ଗଲେ କବୁଦ୍ଧ ଭାବାବର ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥାକ
କରୁଥିବାର ଜଳାପତିନ ।

ସହର ମଧ୍ୟରେ କପବର ସାମ୍ନାକ କରୁ-
ଥିବା ଗାଡ଼ିମାଳ ତିରୁକଣ୍ଡିଆଲିଟ୍ରାଫାର୍ ମେହି-
ଶୁର ଦୋଷିଆର ଓ କୈଶିମେ ଗାଡ଼ ଦେବିଶୁର
ହୋଇ କି ଯୁଗେ ଗାଡ଼ର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଧରି ଗାହା-
ତାର ପିତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦାର ଅଦୟ ଦୂଆଇ । ମାତ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ଗାଡ଼ିମାଳ ସହରରେ ଦର୍ଶନ କରୁ ନ
ସୁଲେ ସେମାନବିଠାରୁ ଆଜନଗପିତ୍ର ଅଦୟ
ହୋଇ ନ ଥାବେ । ତୁ ଦର୍ଶିମାଳ ଦେଖାଯାଇ
ଅଛି ଯେ ମୋପବର ଗାଡ଼ ଯେ ଦର୍ଶନରେ
ଥରେ ଅଧେ ଅଧିଶ୍ରୀର ଗାରୁ ଧରିବାର ରତ୍ନ
ଗାଡ଼ିମଳିତାରୁ ହେବିଶୁର ପିତ୍ର କଲିବ ପରି

ବେଦାଥ୍ମକ । କେବେଳଗୁରୁ ଗାତ୍ର ଏହାର
ନିମନ୍ତେ ଲେବ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଅଛିବୁ । ସେବାର
ପିଲେଷ ତବନ୍ତି ନ କର ହିବଟ ନ ହୁଏ ଗାତ୍ର
ଅବେଳାରେ ଏହ କେଉଁଥାକାର ଦେବାରାଜ
ଅଛି । ଗତ ଶୁଧବାର ସକଳ ସମୟରେ କେବଳ ଏହ
ଶୁଭଳ ବୋଲ୍ହାର ଗାତ୍ର ମୋହରିବାରୁ ଏହା
ପିଲେଷିଧାର ହାତରୁ ଅଧିଶ୍ଵର । ତାହୁ ଜାଗ
ଧୂତିବାଣିମାନେ ପିଲେଷିଧାର ଅଧିଶ୍ଵର ଦେବାର
ସାଥ ଅଟକାଇ ରଖିଥିଲେ । ଏଥରେ କଷାୟ
ଅନ୍ତର ଅଥବା ଶ୍ରୀମତୀ ସମୟରେ ଯାଏ । ଏ
ଅନ୍ୟ କର୍ମଗୁଣ ରଥେ କଥଣ କରୁଥା କିମ୍ବା
ପିଲେଷିଧାର କମିଲୁ ମଧ୍ୟ ଜାପିଲ ପୁଣ୍ୟ ଓ
ଏହ ଅଳାଗୁର କଷାୟ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣନାକରଣେ
ଅଧିଶ୍ଵର । ଅମେରିକା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକାନାମାନେ
ଏ କଷାୟ କବଳ୍ପି କର ଏକଷ୍ୱାଷ ଅଭିନାଶର ପାଇଁ
ହେବା ନିମନ୍ତେ ବିହିତ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ
କରିବେ । ବିନା ପଦନାରେ ମୋହରିବାରୁ ଗାତ୍ର
ଅରାଗଲେ ସୁଦା ପଇବୁ ପିଲ୍ଲ ନ ହେବାରୁ
ଦେଲେହେଁ ମଧ୍ୟବିଲ୍ୟାମାନେ ସହରାରୁ ଘରିବେ
ଜାହିଁ ଏହ କିନ୍ତୁ କାରବାର ପୁଣ୍ୟ କରୁଥିବ
ଆଦାର ଦାତିବ । ଗାତ୍ର ଧରବାକାରର ଯାତ୍ର
ଯାତ୍ରା ଚମତ୍କର ଏହ କରି କରି
କମଳୁ କଷାୟରେ ଦେବ ଜୀବ ଦିଅନ୍ତିରୁ

ବାଲେମର ଜୀବିସୁ ସତିର ପାଞ୍ଚବିଂଶ
କର ଓ ମସିଦର ଛନ୍ଦିବାପାର ଜନୀ ପାଞ୍ଚବିଂଶ
ହୋଇ ଥିଲା ଉପରେ ବିଜୟ ଧାରି ଏବଂ
ନୟୀଷ୍ଵରାଜ ନ ଖବା ବିଜୟରେ
ଅବେଳାକଣଧର ଗର୍ଭରୁହେବା ଠାର
ବନ୍ଦିକରାର ଶ୍ରେଷ୍ଠସମାଜ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଉଦ୍ଦେଶ କର କହିଲାଙ୍ଗନୀ ଓ ଏହେ ଅବେଳାକଣଧର
ବନ୍ଦିକରାର ମହିଳା । ଯତନ ବାଟିଲାର ଏବଂ
ମସିଦର ଉପରେ ଲଜ୍ଜାମ ଟିକିଲା ହେବୁ ଆଜ
ଅଛୁ କେବେ ସେ ସବୁ ଅଧିକୁ ତୁମ କାହାର
କଲୋକପ୍ରଦ ଶାତ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏହୁ
ସେହିକୁ ଅଧିକୁ କମେଦାଗର ଅଧି ମଧ୍ୟରେ
ଅଛିଲେ ଲକକମ ଟିକିବ ନେବା ପରିବାର ।
ନବର୍ତ୍ତମେତ୍ର କବି ହୁଇ କର ମଧ୍ୟରୁ
କର କେଇ ଧରନ୍ତି, କୃଦୟ କେ
ଲୁହି । ପାଲକର ବିଜୟରେ ସେ
ବାହାରୁ ମାତ୍ର ହାତ ଓ ମସିଦର
ଏ ଶୀତାର ଉପରେବା କି

କୁମର କିରଣସ୍ଥାୟୀ ଅୟ ମଧ୍ୟରେ
ପାଶରକ ହୋଇ ମାଲମୁଜାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବା-
ଗୁରୁ ଲକଳମହିତପର ଜୀନୁର୍ତ୍ତି ହେବା ଅଧିକ
ସ୍ଵର୍ଗପଦ ଅଛେ । ଧୂଳ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ସେ
ଏ ଅୟ ଜମାବଳ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲୁଗୁ ବେଳେ
କର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ସେହିପର କରିବା
କୁଠର ଦୋଲି ଗକୁମ୍ଭମେଘ ରକ୍ଷି ବରି ପାରିବୁ
ପାଇ ଯାହା ହେଲେ କନକମହିତପର ଦାମ
ପରିବ୍ୟାଗ କରିବେ । ଏଥରୁ ଅମ୍ବେମାଳେ ପୁରୋ
ଶତାବ୍ଦୀ - କର୍ତ୍ତମାନ ଘନା କହୁଥିଲୁ ସେ
ମରତାଙ୍ଗର ସେପର ତର୍ଫେ କରିବା ନିଆୟ-
ବଳକ ଦୃଢ଼କ ନାହିଁ ଲାବଣ ଅନେକ ଗୁରୁତର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମା ଓ ଅୟ । ନରେ ସାବକ ବନ୍ଦୋ
ବୁଦ୍ଧ କୁମର ଜୀବିତୁ ଜମିବାରକୁ ନିଷାପ
ପାଇବା ପୁଲେ କେବଳ ଗୋଟିବେଗେ ଅନ୍ତିମ
ବଳେ ସେ ନାହିଁ ଧରିବା ଅସୁନ୍ଦର
ଓ ଅନ୍ତିମ ଅୟ ଉପରେ ଶାନ୍ତି
ଯେମନ୍ତ କଞ୍ଚକର ପଥକର ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଯାହା ହେମନ୍ତ ଥାଏ । ଧାରଣ ଯାହା ଜମେ
ଅୟ ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ ହେବାର
ପଥକରିବା ଅଗୋଧ ଥାଏ ।

କଟରେ ହୁଣ୍ଡକା ।

ବୁଲ୍ଲାଧୂଳା ପନିବାର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅବ୍ୟାହେ
ଫନିବାର ବସମ୍ପରେ ସମ୍ପର୍କ ହେଉ । ସମ୍ପର୍କ ଓ
ଯୁଦ୍ଧବିଷୟ ମେଘାଚିତ୍ର ଓ ବସି ପଜଳ ହେଉ
କି ବୁନ୍ଦର ସମ୍ପର୍କମ ଥାଇ ବଢ଼ିଲ ହୋଇ ନ
। । ନବମୀଦିବସ ମେଘ ଚିର୍ଣ୍ଣ ହେବାର
ସଂଖ୍ୟା ଦୁଇ ହେବାର ଲଗିଲ ମାହ
ଦିନ ହେବାର ଲଗର ଅଶ୍ଵରଘାରସ୍ତ ଲେବା
ଅଶ୍ଵ ପରମାଣୁରେ ଅଶ୍ଵାର ନ ସବେ
ଦେଖୁ ଲେକେ ଦୁଇବ ହେବ ପୁଣୀତିତ
ଦେଖି ନଥ ଲାଗୁ ପରିଲେ

ମହାପ୍ରମୋଦ ପଠନୀତିଶୀଳ
ରଜ ଧରେ । ପୁଣ୍ଡିତ ଏବଂ ପର୍ବତ ଦୂର୍ଗ-
ମୋହନ କୁଞ୍ଚିତ ଗତବିଷ୍ଟ ନି-
ବିଜ ବଲିର ମଦାଦେବ ଦୂର୍ଗମେତିଷ୍ଠର
ପ୍ରଦାନେ ଅବ ଜମନ ଦେହାନ୍ତିର କୁଣ୍ଡିଲ
ମୁଖ ଦେବାରେ ଅଛ ସେ ମେନ
ଧାରନ ଥିଲ । ଦୂର୍ଗମେତି ଉଡ଼ା ବାଳେ-
ନେତ ଶୋଇ ଦେହାନ୍ତିର । ଦେହାନ୍ତିର
ମଦାଦାରୀ ପ୍ରେସ୍ ସବାରିବ ଅଛନ୍ତିର
ପ୍ରକିମା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ମାରୁର ଦୂରକର୍ତ୍ତ

ବୁଦ୍ଧିରୁତିର ପରିମୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।
ଏଥର ପୂଜନ ସମ୍ବାଦ ବିଧ ପ୍ରତିମା କର
ଲେବିଲେ ତର ଅନ୍ଧରୀ ବର୍ଷାରୁ କାଳେ
ମେଘମୟରେ ଗୌଧୁରବଜାରର ମହାଦେବ
ମେଘ ଓ ଚକ୍ରବଜାରର ଜଳକରବିଧ ମେଘର
କର୍ମମାନ, ତିର୍ଯ୍ୟାକର୍ଣ୍ଣର ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଦୂର୍ଗାମେଘ ଯେଉଁ ହୋଇଆଏ ଏବର ମଧ୍ୟ
କ୍ରୂଷ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାବଦିତ୍ୟାଙ୍କ
ପ୍ରତିମା ଗଠନ ଗୁଡ଼ର ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଦେବମାନମେଘର ସାଜ ସବୁ ଦୂର୍ଗାବର୍ଷପରି ହୋଇ
ଥିଲା । ବଟକରେ ମେଘର ସାଜ ସବୁ ପରି
ମନୋହାସ ଓ ଦୃଷ୍ଟିରସ୍ତରରେ ନିରାଶାକରିବେ
ସେହି କାଟରରୁ ଜଳନା ହୋଇଆଏ । ଏବର
ନିରାଶକି ହେବୁରୁ ମେଘ ସବୁ ତିଳକ ହୋଇ
ଥାରି ନ ଥିଲା । ଦୃଷ୍ଟିର ରାତ୍ରି ପରିଧାର ଥିଲା
ବୁ ମେଘ ସବୁ ବିଜ୍ଞାବମୟୁରୁ ବାହାରିବାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ କରିଥିଲା ମାତ୍ର ହେଲେ । ମେଘାତ୍ମକ
ଦୂର୍ଗାମେଘର ଲୋକେ ବିଭାଗ ହେଲି
ଥିଲେ । ଯାହାହେତୁ ଦୃଷ୍ଟିର ଅଶ୍ଵ ଦୃଷ୍ଟି
ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବାନବର ମାନ୍ଦିମାନ୍ୟ
କମିଶ୍ଵର ଓ ତାବର ସହଧରିଣୀ ଦୂର୍ଗାମେଘ ଓ
ହେଲେ ପ୍ରତିମା ଦେଖିଗ କିମନ୍ତେ ତାବୁ ତାବୁ
ତାବୁ ତାବୁକିମେ ଆଶ୍ରମ କିମନ୍ତେ ତାବୁ

ଭୟ ମେଘ ଗୀତ ନାହାରଥ୍ୟା କେବଳ କା
ଦେବ ଦେଖ ଦେବ ଧନ୍ୟାବ ହୋଇଥିଲେ
ତୁମ୍ଭ ଅବକାଶରେ ମଂରେଜମାନେ ମଧ୍ୟ
ନୌକା ଜୀବା ଘେରାପୈଜ ନନ୍ଦାବ ଅମୋଦ
ପ୍ରମୋଦ କରିବାରେ ହେଲା କର କ ଥିଲେ
ସମ୍ବକାଶ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅବକାଶ ମିଳିଲେ ଛେତର
ଲଜ୍ଜାନୁଗ୍ରହ ଅମୋକ କର ବାଲୁ ଯାଇଲୁ କାହିଁ
ମନୁଷ୍ୟର ମନ ଅମୋଦ ପ୍ରୟୁ କରିବାକୁ ହେବ

ଭାବିତର ଦୁଇଟି ଏବଂ କହିଁଲ
ପ୍ରକଟାର ।

ଭୂଷାରିଣିଶତ କପପୁରେ ଅମ୍ବାକଳର ସ୍ଥାନ
ତିତି ଶାପୁର ରମେଶ୍ବର ଦିଦି ସାହେବ ବିଲାକଶ
ଶକ୍ତି ରହିବାରେ ଗୋଟିଏ ଖଲବ ସୁନ୍ଦରୀ
ସ. ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି, ବିଲାକଶ
ଏହି ବଦେଶର ଅଳେକ ସମ୍ବାଦ ଘରମାନ
ଲାହୋ ଗହିଛ ଶଳକଙ୍କ ସମାଜେଭାବ ବାହାର
ଅଛି । କରଇ ଦୂରତ ନିକାଇଲାବ କିନୋଟି
ଦୟାପୂର ଦର୍ଶ ସାହେବ ଘେହ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣ-
କିରିଅଛନ୍ତି । ଯଥୀ—

୫—ଶିଳସର ଛବି ଲୁଗଦ କରିବା ଏହା
ସେଥିପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ବ ହିଲୁଗ ବ୍ୟୟ ଜଣା ହେବା
ଏବା ଗୁରୁତ୍ବର ଦେଖିବ ବ୍ୟୟର ଅନ୍ତର
ଦାହୀନ୍ୟ ବିଲୁତର ଗୁଲକୋଷରୁ ଯୁଗିବା
ଆଜିଦେବକ ।

ଶ୍ରୀ—ଶାବନପ୍ରଜାତୀର ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏବଂ
ଦେଖୁପାଇଁ ଶ୍ରୀମଦ୍ କଳହମାନଙ୍କ କିଞ୍ଚତ୍ତି କିମନ୍ଦେ
ସାଲାମୀ ଅବାଲିତମାନ ଶ୍ରୀପାଠ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଦିଘାୟମାନ ଅବଳିତମାନ କରିବା ଅବଧି
ଯଦ୍ବାରା ତ ଶ୍ରୀମଦ୍ବାହିମାନେ ବନ୍ଦୁବ୍ୟପ୍ତୁ
କଷ୍ଟମ ଅବାଲିତ ଏବଂ ସବ୍ରାତୀ ମହାଜନର
କଷ୍ଟରୁ ଲୋକେ ଉପାଧାରିବେ ।

କୁହ - ଭୂମି ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରଦ ତିରପ୍ଲାଣୀ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ

ଦୟରକ୍ଷିଣୀ ତାନ ପଦ୍ମାବର ସପ୍ତଶତ
ବର୍ଷ ମହାରାଜୁ ବନ୍ଧୁଭାଇ ବିଚାରଣ ଏବଂ ଅଭାବ୍ୟ
ମୁକ୍ତ ଦର୍ଶାରେଷ୍ଟାନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ସବରେଜ୍ଞାନୀ
ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାପାଇଲୁ । ମହୁଦର୍ଶର ବିବରଣୀ
ପ୍ରଥା ରହିଲେ ଏବଂ ଅଦାଳଗନ୍ତୁ ଫର୍ମଇ ପାଦ-
ବାହି ବିଶେଷ ଜର୍ଖୁ ଏବଂ ମହାଜନମାନଙ୍କର
ଅଧିକାରୁ ରଥା ପାଇଲେ ଲୋକଙ୍କର ଅର୍ଥିତ
ଅବସ୍ଥା ହେଉ ଦେବ ଏବଂ ତଥାପି ଦୁର୍ଵିଷ୍ଟ ରକ୍ଷା-
ପାଇ ଲେ ଅନ୍ଧାରର ସର୍ବାର୍ଥ ଦେବତା

ମୁଁ । କରିବ ବନପୁଣେଶାକର କବ୍ୟ
କଥାରେ କରିଲାର ଅବଶ୍ୟ ଜାଗା ହେବ
କି ସେହି କଥା ଲୁଙ୍ଗବ ହେବା ବସୁନ୍ଦରେ ଭାବୁ
ର ଶେଳିବ ବିଷୟ କିମ୍ବାହାର୍ତ୍ତ ବିଲ୍ଲବର
କାହାରୁ କରିବାର ଥବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଦର
ଦେବ ବାହା କହିଅଛନ୍ତି କହିଏ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ଦିଲ ଯୁଜ୍ନ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି । ସେ 'କହିଅଛନ୍ତି
କର୍ତ୍ତାମାର ଭାବରୁ ଦେବକ କିଛି ଶାସନ
ଦେଲିବ ବିଷୟ ଯୋଗାଇବାକୁ ହେଉଅଛି
କି ନୁହେ ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରସ୍ତରେ ଉପରୁକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ବରା କରିବାର ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଲୁଙ୍ଗର ଯୋଗାଇ
ବା । ପ୍ରତ୍ୟେକିମ ଏବ ତର୍ହିବସ୍ତୁ ଆଜି
ବାଲମାନ ଅୟତନରେ ପ୍ରାୟ ଫରସି ଘଜି-
ଗା ସମାନ ଏବ ଏକୁର ଧୀମା ପରିଷେଷ୍ଟ
ଦୂର ସତ୍ୟ ଏବ ତୀରକୁ ଲାଗିଥିଲା । ଦେ-
ଶ୍ଵାନ ଥାରଗାନପ୍ରାନ ଏବ ଡିକ୍କାଲରେ
ବିଷୟକ ଅଧିକୁ ଦୂରମାନ ଭାବରର
କୁ ଶକ୍ତ ମାରି ଅନୁଭବେ ପ୍ରିତ ଏବ
ସମସ୍ତ ପୂର୍ବଜଗତ ଅଧିବାର ଏବ ବିଷୟ
ବିଷୟ ଅଛି । ଏ ସମସ୍ତ ପୂର୍ବଜଗତ ଅଧିବା-
ରାମାନମାନକୁ ପ୍ରାୟ କିମ୍ବାହାର୍ତ୍ତ ଆମଦାନା

ହୁଏ କାହିଁ ଅଥବା ରଂଘନ୍ତର ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅଖରକ ବ୍ୟାଜର ବ୍ୟେ ଭାବର ରହୁ ଶୋଧଣ
କରୁଥିଲା । ରଂଘନ୍ତ ପୁଞ୍ଜନରେ ସବାପେଣ୍ଠା
ଧଳା ଏବଂ ଭାବର ଅବଶ୍ୟକ ଦରିଦ୍ର ଅଭିଭବ
ଗଣବର ଧଳ ନିଜକାର୍ଯ୍ୟକ ନିଅନ୍ତ ହେବାପୁଣ୍ୟେ
ଅଳ୍ପାକ୍ୟୁତିରେ ରଣାରେ ବ୍ୟେ କରିବା ଧଳ
ସିଙ୍ଗାବ୍ୟାପରେ ଧୋରମାୟ ନୁହେ । ବିଶେଷତଃ
ବ ୪୦ ର୍ଥ ହେଉ ଭାବର ରଂଘନ୍ତ ବବ୍ୟନ୍ତରେ
ଅଳ୍ପନନ୍ଦାସ ହୁଇ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ ଭାବର
କହିର ଧୀମାର ବାହାରେ ବ୍ୟେତ ହେବ
ାହିଁ । ଅଥବା ବ ୪୦ ର୍ଥରେ ଭାବର
ଦାହାରେ ଅନେକ ଭାଜ୍ୟ ରଂଘନ୍ତର ଦୁଷ୍ଟଗଲ
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କହିଲ ବ୍ୟେ ଭାବରବୋବୁ
ଫ୍ୟାନ୍ଡାଇଛନ୍ତି । ଅଭିଭବ ଧୀମା ବାହାରେ
ରଂଘନ୍ତର ଅଧିକାରିମନ୍ତ୍ରେ ଯେବମ୍ବା କିମ୍ବୁ
ଦେଇଥିଲ ଭାବା ରଂଘନ୍ତରୁ ଦେବା ଉଚିତ ।
ଭାବମାର କଲେବମାତ୍ରେ ଏହି ସାରବାର ଦୁଇକୁ-
ଅନୁମୋଦନ ଦରିଦ୍ରେ ଏବଂ ସ୍ଵେ ସର ଦେବା
କୁଟେବିବା ଭାବର ଦୃଷ୍ଟମିତ କରିଲେ
ସାର ଦେବାମନ୍ତରେ ଏହା ସୀକାର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ଆମେମାନେ ଏହା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ତ
ପ୍ରଭେଦାର ପ୍ରଭେଦାକ ବିଷୟରେ କିମ୍ବା
କାହିଁ ।

ପ୍ରାଚୀକ ସମାଜ ।

ବିଜ୍ଞାନ-ଗେଲେଟ ।

ମେଲାପରିବର କୁଟ୍ଟିବା ଏ ସେବନାଳୀ ଦେଇବ ଚକ୍ରାଳ
କୁଟ୍ଟି ସମୟରେ କଥବର ଅଧିକ୍ଷେତ୍ର ସେବନ୍ୟ କରି ହେବେ
ଅଧିକ୍ଷେତ୍ର ଦୋଷଶବ୍ଦୀ ଏ ମୋ କରୁଛି, ଏ, ପ୍ରାରମ୍ଭ
ଅଧିକ୍ଷେତ୍ର ବାଜରେ ଦୌର୍ଗମ୍ୟ ବନ୍ଦହେତୁ ବୁଝି ଏ
ମୋହମ୍ମା ଶାର ପାଥକେ !

ମୁଖ ପଦମ୍ବର ଏତ କି ସବୁ ମାତ୍ରମୁଣ୍ଡ ଏବଂ ବଲେବିବ
ପଦମ୍ବର ମୁଣ୍ଡ ବଲେ ଏବଂ ଦୟବର ଅନ୍ତର୍ମୁଣ୍ଡ କିମ୍ବା ବଳେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବ ।

କୁଣ୍ଡଳ ମିଶ ଯେ ଜ୍ଞାନୀ ସ୍ଵାର ମଧ୍ୟରେ ତେ ବନ୍ଦେଇ
ଏହି ମହାନ୍ତର ପଥରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗୁ ହେଲେ

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ଓ ପଦ୍ମଶିଖ ମାଧ୍ୟମରେ କେତେ ଦେଖିବା
ପାଇବାର ପରିମା ଏକାଳୀ ନକ୍ଷତ୍ର ମାତ୍ର ଗା ୧୯ ହିଲ୍
ଏବଂ ପରିମାର୍ଥରେ ସମ୍ଭବ ହେଲା ।

ତେବେ କରାନ୍ତି କାହାରେ ଦସି ଥାଏ କାହାରେ
କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର
କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର
କରିବାର କରିବାର କରିବାର

କାରୁ ମାନେମନୋହିର ଦାସ	ଦେଖ	ବିଲେନ୍ଦ୍ର
୧. ହରିହର ଦୟ	"	୩୩
୨. ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ବୋଲି	"	୩୪
୩. ଶୋଭଦର୍ଶନ କାରୁ ମୃତ୍ୟୁ	"	୩୫
୪. ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ବାଜର୍ଣ୍ଣା	"	୩୬
୫. ଶେଷଦ୍ଵ୍ୱାର୍ଥକ ଦୟ	"	୩୭
୬. ହିଂଶୁଦ୍ଵାରା ବରଦାର	"	୩୮
୭. ଚାରୀନ୍ଦ୍ରାକାଶ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବଳ ଦେଖି	"	୩୯
୮. ଅମୃତପାତ୍ର କାରୁ	"	୪୦
୯. ହରିଷାହାୟ ରକ	"	୪୧
ବୌଦ୍ଧମା ମହାତ୍ମ ବୟସ୍ତତିର	"	୪୨
କାରୁ କାରନନ୍ଦ ଦର	ଦେଖି	୪୩
୧୦. ଶାଖୋପାତ୍ର କାରନନ୍ଦ	"	୪୪
୧୧. ଶୋଭନେତ୍ର ଦୟାମ	"	୪୫
୧୨. ପରବର୍ତ୍ତନେବୋଷ ହଳ ଦେଖି	"	୪୬
୧୩. ଦେକ୍ଖେନ୍ଦ୍ରାକାଶ ବୋଲି	"	୪୭
୧୪. ଶୋଭେତ୍ରହର୍ଷୀୟ ମେହି	"	୪୮
୧୫. ଅନ୍ୟକୁରାଜ ପେଟ	ଦେଖି	୪୯
୧୬. କେବଳ କ୍ରମାହର ଦେଇ	"	୫୦
୧୭. ପ୍ରକଳ୍ପକୁରାଜ କାରନନ୍ଦ	"	୫୧
୧୮. କରନ୍ତୁରାଜ ଦୟ	"	୫୨
୧୯. କେବଳ ଦେଇ	"	୫୩
କାରୁ ବାଲମହିଳ ପାନୁଦେଖା ବଳ ଦେଖି	"	୫୪
୨୦. ଶାଖାତତ୍ତ୍ଵ ମେହି	"	୫୫
୨୧. ସୁରକ୍ଷାକାଶ ସରଜାର	"	୫୬
୨୨. ଅନ୍ୟକୁରାଜ କାରୁ	"	୫୭
୨୩. ସୁରତ୍ତ ଦୟା	"	୫୮

କଟବର ଅପିଦିମ୍ବେଳାଂ ସବୁ କହ ଦାରୁ ବାଲ୍ମୀକିର
ଆଜି ହିସବର ଖବର ଛଳ ଏହରେ କିମ୍ବା ହେଲେ ।

ଅନ୍ତର୍ଗୁର ଦକ୍ଷିଣାଚାର ଏ ଛୋଟ ମାନ୍ଦ୍ରିଷ୍ଟୁଳ ଓ ଜେ
ଦିଲେଖିର କାହା କାହାପଥିନ୍ଦ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଯାହାମୀ ହକ୍କମୁ
ମୁହଁ ତା । କିମ୍ବା ତାହା ଏକ ମାନ୍ଦ୍ରିଷ୍ଟୁଳ ହୁଏ ଏହା ଏହା

ବର୍ଷାର ସତର ମନୁଷ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେହ କି
ଜେହାର କାହା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରନାଏ ତା ଏହାର
ବ୍ୟାପାରର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରନାଏ ।

ଟେ ମ: ଏହି ଗୀତର ଏକ ପ୍ଲେଟର ମାଟିଷ୍ଟୁଟ୍ ବଳେବୁର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅନ୍ୟଥିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ହେଲେ ।

ବାରୁ କରନ୍ତିଦିହାର କୌଠୁ ବ ଲୁ ଅଛ୍ୟାଳ ପର୍ଣ୍ଣମୁ
ତର୍କମାନଙ୍କ ନେଇଥିବ ପଦରେ ଶ୍ରୀପୂଜା ହେଲେ ।

ବେଳେ ଏହି ପାଦପୁଷ୍ଟ କରନାମ୍ବଦ ଶୌଭିଗ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧ
ତୀଜମୀର ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚର୍ଣ୍ଣରେ ଅନ୍ତର୍ଭବ ତଥାରେ ନାହିଁ
କିମ୍ବା ପ୍ରଦେଶ ଦରକାର ।

ମର ଜେହ କମେନ୍ଦ୍ର ଖାଲ ଯେ, ଉତ୍ତପ୍ତ ମିଶ୍ରଙ୍କ
ତଥିର ମାହରଙ୍ଗ ତର୍ଫୁ କୁର୍ବାଷୁ ମହିମାରେ ଅବସ୍ଥା
ଦେଖିଲେ ।

ଶୋକୀ ଶାନ୍ତି କୋର୍ଟର ସଙ୍ଗ ପଦରେ ବାରୁ ଶାନ୍ତି
ପାଇଁ ଦୀର୍ଘ ଲପନ ହୋଇଥିଲା ।

ନେତ୍ରମାଠର ଅଶେଖାଳୀ ସୁପ୍ରକୃତ କାହିଁ ସୁଦାମାନଙ୍କ
ଲାୟକ ଚାପାଗଢ଼ କରିବାକୁ ହେଲା । ଏହି ପ୍ରକାର
ବନ୍ଧନ ଦେଇ କରୁଥିଲା । କରିବାକୁ ହେଲା ତାହା ପ୍ରକାର
ଠିକ୍ ହୋଇ ଗାହୁ । କୋଣ୍ଡୁର ପଣୀ ଅପ୍ରକାର । ଅବାର
ପିଲା ଜଳ ଦେବା ପରିଷ୍କାର କରିବାକି ପୋର୍ବ୍ୟକୁ କି
ବିବରିବ ଦେବ ।

ଅନ୍ଧାର ଦମେଶୁନ ମିଳ ହେ କୁଣ୍ଡ ପୁଣ୍ଡ ଏ ଦିଗର
ଅନ୍ଧାର କରିଥିଲେ । ସ୍ଵାକ୍ଷାନ୍ତ ଲୁହନ ସମ୍ମଧୁ ପାଞ୍ଚମ
କାଳ ଦରଶାଯି ଦିନିଶବ୍ଦ ଦିଲ୍ଲୀ ଅର୍ପଣ ଦସ ନାତାର କାଳ
ହାତେ ଉତ୍ତରିକା ପରାମିତ ଦିଲ୍ଲୀରେ ।

ଶ୍ରୀ ସରକାରଙ୍କର ମାହିଦର ଗ୍ରେନାଡ଼ିଆ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ପତ୍ରରେ

“ମୁହଁ କଥା ପାଇବାରେ ସବାର ଦେଇଥିଲା
କାହାର ପାନୀର କଥା ବେଳୁ କାହାର କଥାରଙ୍ଗର
କଥାରଙ୍ଗର କଥାରଙ୍ଗର କଥାରଙ୍ଗର ।

ବୁଦ୍ଧ ଆବତ ମହାରାଜା କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟ ପତ୍ର
ଦେଇଥିବ ରତ୍ନାର ପାରଶ୍ରମ । ଦେବାଦିତମାସ ତୃତୀୟ ଦିନ
ପରେ ଦୂରଦୂର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଦିନଭାଲ୍ଯାମୋପଳ୍ଯାମେ
ପରାମରଶବ୍ଦର ଦୁଃଖ ମନ୍ଦର ।

ମହାନ୍ତିର ପଦାଳକାଳ ଏମୟ ସହ ଯତନ ପଦମ୍ବାନାମ
ପ୍ରଦେଶାଭିର୍ତ୍ତ କୋଡ଼ାକ ଅଳ୍ଲାର ଖେଳା ଆୟୁଷ ଲୋପ
ଧୂଳି ଦେଖିବାକୁ ପାଦାଳକାଳ । ଫେଣୀଯ ପଦମ୍ବାନାମ
ମେ ଏ ମନ୍ଦିରୀସ ହକ୍କ ସହ ଗେବକ ଚମରମାତ୍ରହେଲେ

ଶ୍ରୀକନ୍ତାରେ ଦିନେ ସେହି ଦୟାରେ ହୁଏ ପାଇଲା
ଯିମତ ଯାହା ହଠାତ ଅନ୍ତରେ ଥାଇବ ଦାନ ମଧ୍ୟ
ଦୂରେ ବାହୁ ସେହି ଜୀବକ ଦୋଷ

କରେ କେବ ପାହା
ଦିଲା କରିବା କାହାର ମର୍ଦ୍ଦ କରିବା
ଅଜାନୁତ୍ତମ କରିବା କାହାର ମର୍ଦ୍ଦ କରିବା
ଏହା ୧ ଦିଲା କାହାର ମର୍ଦ୍ଦ କରିବା ଥିବେ ଯାଏ ଏହା
ମାତ୍ର ହୃଦୟ କରିବା କାହାର ମର୍ଦ୍ଦ କରିବା । ଆମାକୁ ମନ
କରିବା କାହାର ମର୍ଦ୍ଦ କରିବା ।

ଶୁଦ୍ଧିକାର ପାଇଁ କୁଣ୍ଡଳେ ହେଉଥିବ ନଜି ମହି ଦେବା
ଶାଯ ପଦିକ ସୁତ ମହି କରିବାକୁ ଏ ବସ୍ତୁ ଦିଲାପୀ ଦେଇ
ପରିବେ ପରିଶାରେ ଦଶାର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ଭାବି
ଅବସ୍ଥା ହୁଏ ସମାପ୍ତ ।

କୋରାମନ କରେଣ ମୁହଁବିଦ୍ୟ ପଠନ ମହାତ୍ମା ପାଦ
କଥୀ ଯାଏ ମୋରାମ କେଳିଲାଗାଏ ଅଛନ୍ତି । କବତ୍ତ
ପାଦ ବାରଣ ସେ ମାନକୋଟିବେ ଧନ୍ୟମନ୍ତ ଯାଇ
ପାଦ ଏବେ ମୋର ଅବେଳାର ବସନ୍ତକଳ ପାଦ
ମୁହଁବି ହୋଇଥାଏ । ବାବଦାକାରେ ପାଦର ମନ୍ଦିର
ପାଦର ଦେଖେବୁ ମନ୍ଦିର ହୋଇଥାଏ ସେ ସେ ଅଶ୍ଵାର
ପାଦର ଦେଖେବୁ ସୁଧା ସାଧନ କରିବାର ଅନ୍ତର
କାନ୍ଦିବାରି ।

କୁଳ କରିବାକ ସୁଧାରେ ସ୍ଵପ୍ନ କରିବାର ଦାସ
କୁଳ କରିବାକ ସୁଧାରେ କୋଣାର୍କ ଦାସ କରିବାର
କୁଳ କରିବାକ ସୁଧାରେ କରିବାର କରିବାର
କୁଳ କରିବାକ ସୁଧାରେ କରିବାର କରିବାର
କୁଳ କରିବାକ ସୁଧାରେ କରିବାର କରିବାର

କୁଣ୍ଡଳ ହାତରେ ଦେବତା ପ୍ରେସ ଉଠିଥାଏ ମୋଟାଙ୍କ
ନାହିଁବାବାକାରା ଶାରୀ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ କରିଯାଇ କରୁଥିବାର
ବ୍ୟାହ ମନ୍ଦିର । କଥ ଜୀବ କରୁଥିବାରରେ ପ୍ରମୁଖ ଧୋଇବ
ଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚାହାଇ ଦିଲ । ଯେବେ
ଡିଲେ ଏହି ଧେବି ହାତରେ ପ୍ରକାଶ ସିଫଳ
ହୋଇ ପ୍ରମୁଖାଙ୍କୁ ଲାଭକୁ ସମ୍ପଦ ଦେବାର ଉତ୍ସେଷ
ହୋଇଥିବ । କାହାର ଅନ୍ତରେ କାହାର ଧରିବିବ ସଥି କହାଯାଏ
ଦେବତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିୟମ ଥାଏ । ସେମାନେ ଗଲେ ୧୦୯
ଲଗାତି ଥିଲେ ଏହି ସେହିମାତ୍ରେ ସୁଅସବ କାହିଁ ହେଲି
ଦିବା ଆସିବା କରିବା କାହାର ସତର୍କ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ
ଅର୍ପନ୍ୟ ଧରିବାକୁ ଏବଂ ସୌଭାଗ୍ୟରେ ପ୍ରମୁଖକି
ପାତା ଦେଇବ । ଏଠର୍ଟାଙ୍କୁ ୫୧୦ ଏ ଅଧିକାଂଶରେ

ପାହାଦିକ ଗାୟରେ ଜୀବ କିଛି ଏହେ
କରୁଥିଲ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଚକ୍ର ଅବ୍ସରଣ କରି ବୈଷ୍ଣବ
ପୂଜାମ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ହୋଇଥାଏ ।

ମାତ୍ରାଜନ ପରିଷକଳ ଉପରେ ଦେଖାଇଛି ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଯେଉଁ ଡିକ୍ରିଟିଶିଆଲ୍ କାମରେ ଗାଢ଼ି ଅନେକବିଧି ଦେଇଥିଲା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସବୁକେ ମୁଁ ଦେଇଥିଲା । ମେହିକେ
କାହିଁକି ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମତ୍ତୁ ମନ୍ତରୀଙ୍କ ପୃଷ୍ଠାକୁ ଡିକ୍ରିଟିଶିଆଲ୍
ମାପ କରାଯାଉଛି ।

ପୁରୀ-ସବାକ ।

ମୁଣ୍ଡି କେଳ ପୁନରେ “ଶୂତାରୂପା, ଯାହା” ଦୋଷ
ଦେଇଥିଲେ ଉପରେ ଅଛି । ଏବଂ ମହାକମ୍ଭ ତା ତୋରେଣ୍ଟା
ଆଖିବେ ସବୁରେ କିନ୍ତୁ ଶୂତାରୂପ କାହାର ଦେଇଥିଲୁ
ବନ୍ଦମୁଖୀଙ୍କ ମହାକମ୍ଭ ମହୋରୀ ହୁଏ ଯାଏଇ ଜଳରେ
ଜଣେବେଳେ ହୋଇ ଶୂତାରୂପ ସିଦ୍ଧକାରୀ ହାନି ଅଛି କେ
ବ୍ୟାପ ବନ୍ଦମୁଖ କିମ୍ବା ହୋଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ସାଇନ୍ ନାହିଁ କାହା
କାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଅଦୁଥିଲେ ମୁଖୀ ମୁସିର ନୃତ୍ୟର କମଳା ପରିଚାରିତ
ନାହିଁ ଶୁଭମାତ୍ର ଶୈଖିଲା ।

ବେର୍ଷ ପାଇବ କରନ୍ତୁ ମୁଁଥି ଦେଖଇ ଯାଇବାକି
ଅଣ୍ଟୋଜନରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର କରସିଲ ଗାଲିକ ଦେଖା
ଯାଇ କି ଥିଲ । ଦେବଳ କାହିଁବାକୀ କରିବାର ଦେବଳ
କିମ୍ବୁଲେଣ୍ଡ୍ୟ ଏହି ହରିତଶ୍ରୀ ପାଇତ ଯଥା ତେଣୁ ସହିତ
ଆଗେ ଦେଲାଇ ବୁଝା ବୁଝା ପ୍ରକାଶକଥ କୋରାଇଥିଲା

ଶ୍ରୀହାତୁଳିଙ୍କ ପଦ ପାଇଁ ମନ୍ଦିରକୁ ମହୋମୟ ଗର୍ଭ
ପାଇଁ ଏହିରେ ସଠାନେ ପଥ୍ର ହୁଲମାର ପନ୍ଦିରକି ବହୁ
ଅଧିକ । ପାଇଁ ଏହିରେ ଶ୍ରୀହାତୁଳିଙ୍କ ପଦ୍ମା ପୁଷ୍ଟି ପରି
ପ୍ରେମବାଦ ପ୍ରତିବନ୍ଦୀ ଦେଖିବାର ସ୍ଥଳ

ଦୋ ହେଉଥିଲେ ଏହି କଣ୍ଠ ମସି ଅଧିକ ପରି
ତରୁ ବାହିର ରଠିଗାନ ଏଇଥାରୀ ଜୟନ୍ତରେ କମିଶ
ବିବରୀ କହଇଲେ ନାହିଁ ଫଳ୍ପୁ କୋଠାରେ ଦେଇଅଛି ।

ଶ୍ରୀରାଧା ।

ପଡ଼ିପ୍ରେରକଙ୍କ ମହାମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଦାୟୀ ଲୋହୁ ।

To

THE EDITOR OF THE UTKAL DIPKA

SIR,

We regret to have to point out to
the friends and throat to mouth admis-

ers of Babu Monmohun Chakervart
the mistake committed in allowing
so much speechifying in mutual
admiration on the occasion of the fare-
well dinner of Tuesday before last
managed to be given in his honour at
the expense of a Babu Madhusudan
Panda recently gazetted an Honorary
Magistrate of the Jaipur Bench, and
thereby challenging public criticism
of his career as Sub-Divisional Officer
of Jaipur. We however refrain from
any such criticism in consideration of
the fact that he is on the point of
going away from our midst. We
would gladly leave him alone to flatter
himself with his own idea of his popu-
larity, if any, but the idea which he

certainly seems anxious to impress on the public outside Jaipur, that his transfer is a matter of general regret, is a mistake. People judged him from his actual doings, and not from his elaborate administration reports from which he was judged by his official superiors; and would have wished him away even three or four years earlier.

We would advise Monmohan to do one thing before leaving Jajpur. It was generally believed at the time of the late Jajpur Show of 1896 (of which the credit, if any, is due to him and to him alone) that the collections from subscriptions to the Show fund already amounted to Rs 5000 or so; and the money, we think, used to be kept by him. No accounts have been published as yet. We hope Mr. Mun Babu will not forget to as he has forgotton to do it's The accounts in detail and the names of the subscribers ^{with} subscriptions against each may be published in some local newspaper to allow the public to check any mistake or oversight. The money belonged to the public who can fairly demand this. Although the District Magistrate who opened the Show had nothing to do with the money or the accounts, yet the public expect that he should in fairness compel the Sub-Divisional officer to satisfy the public.

YOURS FAITHFULLY,
"Fair."

ଅଳ ଶ୍ରୀମତ ମାନ୍ୟକର ଭାବିଲଦାତିକା ସମ୍ମାନକ
ମହୋତ୍ୱ ସନ୍ଧାନେଷ
ମହାଶୟ ।

କେଳିଖିଲ - କରିପଦ୍ମ ପଞ୍ଜିକୁ ଅଶବ୍ଦ
କଞ୍ଚାକ ସତି କାରେ ଶ୍ଵାକ ପ୍ରଦାନ କର ବାଧିବ
କରିବେ ।

ଚଳିବ ବର୍ଷର ଘରଶକାଳୀନ ଦୁର୍ଗପତ୍ର-
କୁର୍ବଳ ମହାଶୂନ୍ୟ ଅନ୍ଧକେ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କେ-
ବାରୁ ଏହି ସଙ୍ଗର ୧୯୬୫ ଥିଥେ ଦେଖିଲାମେ
ଅଛିଦ୍ୟ ପଣ୍ଡିତମାତ୍ର ସତକାରେ ମାମାକମାନେ
ଦୁର୍ଗାଶୂନ୍ୟ ଦିଷ୍ଟପୁନିପୁରାଜୀବ ମନେ ହେଉ କଥ
ଅଛିନ୍ତି ଯଥା ।

ଏବର୍ଗ ଦୂର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅର୍କାଶୁନୀ ସମ୍ମାନ ଦିଲ୍
ବାଜ ତାଳରେ ପଥ ଓ ଘରଦିନ ପହଞ୍ଚାଗାର
ଅଳ୍ପ ହେବୁ ଅସୁଦେଖ ପ୍ରତିନିଧି ରାଜାରାଜ
ପଦକି ପ୍ରତିକଳ୍ପନା ଅନୁସାରେ ପରଦିନ ଅର୍ଥାତ୍
ଆଶିନ ବ ୧୫ କ ରବକାର ପୃଷ୍ଠେକୁ ମହା
ଶୁମୀର ବଳଦାନ ଓ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବର ଅନୁଷ୍ଠାନ
କରିବାକୁ ଛବି । ଅତିବେ ସମ୍ମାନାଧାରୀ
ସମେତ ନିଜବିଜ୍ଞାନେ ଉପରେକ ମତ

କିମ୍ବାର ପ୍ରମାଣ ସହିତ ପ୍ରକାଶ ଦିଇ
ଅପ୍ରସର ହେଲୁ ପ୍ରମାଣଂ ଯଥା ।
ଦଳଦାନଃ ତରୋ ବିଦ୍ୟାଦର୍ଶିଗୁଣଃ ନ
ସମୟଃ । ଇହ ବାଧୁଲୋକୀ ଅର୍କଷରେ ଦଳ-
ଦାନଙ୍କମେବ । ବୁଝନ୍ତି ଦିଲେ ଅର୍କଷରେ
ଦେଖୁଣ୍ଡତଃ ସିଦ୍ଧେନ୍ତଃ । ଏହ ତ ଦଳଦାନ୍ତେ
ଅପ୍ରସର ସମଜେ ପୁଷ୍ଟେହ୍ୟଃ ଧୂଳାଦଳଃ ପରେହୁଣ୍ଡଃ
ଶ୍ରୀଧରାମ ରାଜ ହିଂକାର ।

ଅକ୍ଷି ନାସନାଶୁମୀ ଶୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବାହିକାର୍ତ୍ତନେ ହୁଏ
ବାବୋ ଦେଖେଥିବ ପରିଚିତା ପ୍ରତିବନ୍ଦି,
ହେଲେଟ୍ରୋ ଜଳ ବନନ୍ଦିଯୁଦ୍ଧ ଥର୍ତ୍ତ
ଶ୍ରୀମନ୍ତି କଥମେଳିଗେତୁ ପରେହୁଣ୍ଡି
ମନ୍ୟବାନେ ଅଶ୍ରୁମନ୍ତ ଅଶ୍ଵବେଦ୍ୟି
ଅଶ୍ଵବାନ୍ଦିତିତ୍ୱ ଦିନେଥି ପାତା

ଶର୍ତ୍ତ—ଆଜିକୁର ଅର୍ଦ୍ଧବିଷ ନଳଦାନ କାଳ
ଏହା କଃପନେଦପୁଣେ ବାଥନକୁ ମନୀନ
ଯୁଗୀ ଲାଗୁଗାନ୍ତି ହେବେ ଏକ କୁଟିଲା ଦିନରେ
ଅର୍ଦ୍ଧବିଷରେ ଦେଖିବାର ଉଚ୍ଛଵତି ପୂର୍ବବାହିରେ
ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଛି । ଏହି କେତୁରୁ ଦନକୁଟ୍ଟିର ଅର୍ଦ୍ଧ-
ବିଷରେ ଅଞ୍ଚାମାର ସମ୍ମ ସମ୍ମି ହେଲେ ପରି
ଦିବସ ବଳଦାନାନ୍ତି ପୂଜାକ ଅଳ୍ପଶ୍ରୀଳ କରିବ
ଏହି ପରିବକ୍ଷେ ଉତ୍ସବାବାକୁ ଅରବିନ କରିବ
ତଳକରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ଧଣି ହତ୍ତକାଳ
ମଧ୍ୟ ଏହା କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ତି ଯେ ଥାଏ ନାମାବଳୀ ଅଞ୍ଚାମାର
ଯୁଗୀ ବଳଦାନାନ୍ତି ପୂଜା ଦର୍ଶନରେ ପୂର୍ବବିଷ
ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଏକ ବ୍ରତୋପବାଧାର କିମ୍ବା ରେ
ପରାପରାଜ୍ଞାମାର ଭାବରୀଯୀ ଏହା ଶଶ୍ଵା ମାନଙ୍କ
କାଷ ପ୍ରଣିଷିତ ହୋଇଥାଏ । ସରାନ୍ତରେ ହୁଏ
ଦିବସର ଅର୍କବିଷ ସମୟେ ଅଞ୍ଚାମାର ଅଭି
ପରିଲେ ପରବନ କଳଦାନାନ୍ତି ପୂଜା ଓ ଦୁଃଖ-
କାଳରେ ଅଳ୍ପଶ୍ରୀଳ ଅରବି ଥିଲେ କୁଳ ସବୁନ
କାଳକୁ ଅରବି କିମ୍ବା ପ୍ରଦୂଷ ହୋଇଥାଏ ।

ଭୂଷଣେକୁ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୁଃଖ-
ମାନଙ୍କଳ ସାମଜିକ ଧ୍ୟାନାଶ୍ଚ ଓ ବାହୁଦୟ ଉପରୁ
ଯେ ଏହାକୁ ଭୂଷଣେକ ହେଲା ।

ପରିବେଶରେ କଲୁହୀ ଏହି ସେ ବାର ହରେ
ଦୃଷ୍ଟିକ ଶାସନପୁ ସବୀଳେବଳୀ ସବା ମଧ୍ୟ କାହା,
ଯୁଦ୍ଧଶାଖ ଅଲୋଚନା କରି ଥିଲୁ ପତର ଗଣ୍ଡି
ଅନୁମାନ ହୋଇଥିଲୁ ଏହି ।

ଶ୍ରୀ ମାତ୍ରାନ୍ତିକ ସମ୍ପଦ
ଶ୍ରୀ ମାତ୍ରାନ୍ତିକ ସମ୍ପଦ

ମୂଲିକାର୍ଥ		
ପାତ୍ର ଦର୍ଶକଙ୍କ ହାତ	କର୍ତ୍ତାଙ୍କ	ଟ ୧ ଟ
ପେନସନ୍ଟ୍ରାଚ୍	ବାହୀ	୩ ୩ ୯
ପଦ୍ମଗାଢ଼ିହାତ୍ତାର୍କ ନାମାବଳୀ	ପଦ୍ମଗାଢ଼ି	୩ ୩ ୯
ବିଦୁତିବାବ ଜୀବନୀ ଅଧ୍ୟାନ		୩ ୩ ୯
ମୁଦ୍ରଣ ଉପରେକଣା	ବାହୀ	୩ ୧ ୯
ବାତ୍ର ଏକଷର ବାତ୍ର	ଲକ୍ଷାଙ୍କାଠାରୀ	୩ ୧ ୯
କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ତର ମାତ୍ରାଙ୍କ		୩ ୩ ୯
ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମାତ୍ରାଙ୍କ	ନିର୍ମାଣ	୩ ୩ ୯
ପାତ୍ରବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ହିତ	ପାତ୍ରକେତ	୩ ୩ ୯

ବିଜ୍ଞାପନ

ଏହିଦ୍ୱାରା ସମ୍ବନ୍ଧାବ୍ୟକ୍ତିଗତ୍ତୁ ଜାଣାଯାଇଥାଏ
ଉଥି ଯେ ଅହି ଦେଖାର କଳାକାର ଉପରେ
୨୦୯୫ ମାନ୍ୟବକ କରିଥେବା ସନ୍ତ ପାତ୍ରାମାଲ
ମକାଣ ଅଗମୀ ଉପରିଭାବୀ ମେ ତାରଙ୍ଗ
ରେଖ ଦୂରକାର ଦିନା ଓ ୧୯ ବା ସମୟରେ
ଅଠବର୍ଷ ଦେଖାର ଶୁଣିବ ଘନା ସାହେବଙ୍କ
ଦରେଖାରେ ପ୍ରକାଶିତ ସବେ କଲାମ ଡାକ
ଦେବ ଯେତ୍ରମାନେ କାହା ନେବାରୁ ଯାଇ
କଳକୃତେମାନେ କିମୁଣିଚ ତାରଙ୍ଗରେ ନାହିଁ
କୋଇ କଲାମ ଡାକି ପାରିବେ ।

୧ ଦୟାଜ୍ଞ	୨ ୧୦୮
୨ ବାହୁଡ଼ା	୩ ପନ୍ଥି (ବାଶୁଲ)
୩ କୋଳିଲା	୪ ଗୁରମଣ୍ଡଳ
୪ ମନ୍ତ୍ରଲ ଟୋଲ	୫ ମନ୍ତ୍ର ଓ ମନ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳ
୫ କରପୋଳ (ସିକାୟୀ)	୬ ଜୟର (ବୋଜା)
୬ କୁମ୍ର	୭ ଦୂରାଚିଲେଖ
୭ ଗାଧାର୍ତ୍ତ	୮ ଗୋଟିଏମ୍ବୁ ମହାପାତ୍ର
୮ ଅଂଶ ଘରମାନୀ	୯ ବିନ୍ଦୁମଣି ପାଟୁକାୟକ ଧରେଶ୍ୱର

WANTED IMMEDIATELY

for employment on the District Board's Temporary works Establishment.

A Works' Sirkar on Rs. 20 pay.
A Works' Mchorir " 15 "
Good men will have practically
permanent employment.

ALSO

for Temporary Employment on
Wards' works in the Town of
Cuttack.

ଶୀ ୧୨ ରାଜାକୁ ବର ସଳ ୧୦୫୭ ମୁହଁ

A Works' Sirkar with building experience on Rs. 20 pay.
Apply with copies o' monials to

The District Engineer
District Ed's office
Collector
Cutbank.

The Wanderer of the Century

ଅଚ୍ୟାଶ୍ୱର୍ମ ବ୍ୟାପାର

ଅକ୍ଷ୍ୟମନ୍ତ୍ରେ- ବିକ୍ଷେପ

ବେଳଟେଏ ରେବ୍‌ରୁକ୍ଷା
କଲିବାନୀ ଅର୍ଦ୍ଧମୂଲ୍ୟ ଟ୍ରେନ୍‌ପାର
ଏବଂ ବହିସଙ୍ଗେ ଗୋଟିଏ ତଥା
ପୁରସ୍କାର ଅଛି । ଦ୍ୟାକ୍‌ଟି ରୁକ୍ଷ
କିମ୍ବା, ଟାଙ୍କ ଗୋଟି, ଚାରିଟା
ଅଳ୍ପ, ମେନାର ଘର୍‌ପାତା ମଜିଦୁର,
ସମୟରେ ଏକ ଦମରେ ଏ ୪୦ ଟା ଗୁଣବାର
ବିଶେଷ ଗାରେନ୍ । ପୁରସ୍କାରର ବିଶେଷ
ଏହି କଲିବାନୀର । ଅରଦିଦାରମାନେ ତିନା
ମୂଲ୍ୟଟି କିମ୍ବଳକୁ ଗୋଟିଏ ପୁରସ୍କାର
ପାଇବେ ଯଥାଏ — ଶାଖାପୁନକ ସୁନାର ଛଞ୍ଚିର
— ବିକର୍ଷନକପୁଣ୍ଡ ପଦିକ, “— ରେବ୍‌ରୁକ୍ଷ
ତୁମାରି ଏ — ଏକଷାହ ଦୋଗାମ ଏ — ଗୋଟିଏ
ଦୁଇମ ଲୁବକ କଲିବାନୀ ଅଳୁଟ ଏ — ବାଣୀଏ
ଏବେଷ୍ଟାର କଲିବାନୀ ।

ପାଇବା କରିବା କବିତା ଭାବମାଧ୍ୟଳ ଏବଂ
ତୁ, ଯି, କନ୍ଦସଳ ପୁଥକ ଦେବାକୁ ହେବ ।
ଶୁଣିବାଲ୍ଲ ମାତୃକାରେ ଜୋନେର ବଣୀ ।

କଳୟାଣ ଟ ୧୦
ଗୁରୁବାଲ୍ ଖେଟି ରୂପାର ଦ୍ଵାରା „ ଟ ୧୦
” „ ମୁଦ୍ରଣିତାର କଳୟାଣ ଟ

ବେଳଟେଣ୍ଡ ବେଲ୍‌ରେଟର ପିଲାମ୍ବାନ୍ତି ॥ ୩ ॥
ପ୍ରାଚିଦଗାନେ ଶିଷ୍ଟକର୍ମିତ ଠେବଜାରେ ଘର
ଦେଖିବେ ।

The Eastcost Watch Co.
4 Dwarkanath Tagore's street
Calcutta.

ଭସ୍ତୁକୋଣ୍ଡ ଦୁଆର ବନ୍ଧୁଜାନ
କ ୪ ମୂଲ ହାତଜାନାଥ ଠାରୁରଙ୍କ ଶ୍ଵର
କରିବବା

To THE EDITOR OF UTKAL DIPAKA
SIR,

The prospect of enjoying the instructive company of the scholar who has done more to place facts and figures regarding India before the English public than any man in the present century—the author of the interesting history of Orissa,—the well known “Indian affairs” in the Journalistic and political circles of London—would be worth any amount of trouble and travelling to any Indian. Add to this the hospitality of Lady Hunter who always has a smile and a kind word expressed in a sympathetic tone for any Indian; think of the “literary repast”, as Charles Lamb would have called it, you may have in those ancient seats of learning and seats of ancient learning—the Colleges of Oxford which lie in your way to “Oaken Holt”, and you will pardon me if I congratulate myself in having been the lucky participator in all these good things on Monday last. These Institutions—the colleges, have blunted the scythe of time; Time flies over them to enhance and not to diminish their value. To turn black into grey is the work of “Time” on the frail human figure, but here figures once white have turned black with age. Time which severs all bonds of friendship and ties of relationship has been powerless against the fellows of these Colleges, for when separated by death from the rest of the world they lie together in their graves in the cloisters. While thousands of men have gone forth from these institutions and have revolutionized public opinion in every department of life it is remarkable how these institutions have retained their pristine condition. The repairs done in recent years have not received the finish which modern art is capable of giving. While I stood in the hall of the Divinity School, with my eyes greedily feasting on the fine carving in the ceiling, my imagination almost involuntarily raised before me the Temple of Juggonnath at Puri. How I wished that those who were responsible for the bright English paints on that edifice, which Lord Northbrook called a “most wonderful work of architecture” could visit these institutions and learn the lessons which

the name has been studiously presented to show that in the reign of Henry VIII it was used for that purpose for a short time. Our ancestors had a great regard for every thing ancient. The European nations have feeling and they cultivate it. But alas! we are losing that precious feeling, which is virtue; it is closely allied to the feeling one has for his ancestors. But I fear I am digressing. In my last letter I wrote to you about the Indian students in London, I have since learnt that the authorities of the University of Oxford and of Cambridge have appointed competent gentlemen of Indian experience to advise and guide the Indian students. At Oxford this duty is entrusted to Sir William Markby K. C. Is—a retired Judge of the High Court of Calcutta and at Cambridge this duty is undertaken by Mr. E. B. Cowell, at one time the Principal of the Sanscrit College at Calcutta. But unfortunately the Indian students do not seek their advice and avoid their company till they have seen the worst of London and London has seen the worst of them. There have been cases where the Secretary of State for India had to provide funds for passage back to India. I was shown a letter in which a young man asked an English gentleman—a perfect stranger to him, “to get his clothes out of pawn,” for without them he could not be called to the bar which he expected to be soon. In this letter the young man says that his father allows him £200 a year, that on previous occasions he ran into debts by improper conduct and his father paid off his creditor. But his father declined to pay off his debts on the present occasion and therefore he applied to this English gentleman for help. I found the English gentleman was inclined to help him if the facts as stated were true. He made over the applicants card to me with a request to enquire into the matter. I gladly undertook the duty thinking that if any help was to be given, it should come from an Indian. These young men—I mean some of them—make themselves known as Indian Princes, that is the character in which they are known to the shop keepers they deal with. A hair cutter asked me

developed into a king. This sad state of things calls for a remedy.

I forgot to mention that in the Bodleian Library I saw a copy of Bacon’s essay presented by the author to the Duke of Buckingham. The binding of this volume is mounted with silver filigree work very much after the Indian fashion. This work is not to be seen in England now. There is a Sanscrit manuscript of Valmikie’s Ramayan presented by Sir Thomas Strange “with stitius and leaf cutter”. The two are separate which shows that the combined stitius and leaf cutter used in Orissa is of a more recent date. There are fragments of “a Koran of the 8th century in large letters of gold. I send you a reprint of the memorial for permanent settlement of Orissa. You will find in reprint the verdict of “Indian affairs” as it appeared in the columns of “the Times” and the memorial as well with a few prefatory remarks. You are not perhaps aware, (I was not aware of it till I came here) that English public opinion of the present day is opposed to the principles of permanent assessment in this country. The opinion is supported by arguments which are as ingenious as they are elaborate. I should not enter into a discussion of the matter here. Whether the memorialists will succeed or not will depend entirely upon the construction of certain words in which the promise of a permanent settlement was made. I cannot do better than quote here the opinion of a high official who in writing to me on the subject says, “Sat on first principles I am not enamoured of permanent settlement and would not introduce it now for the first time unless we are really pledged to it.”

I leave England today for the Continent. This letter has been written in great hurry. I hope your printer will have mercy on me and not have his full revenge on me for my bad hand-writing. I am very sorry that, for want of time I could not see Mr. Ravenshaw once more, but I have received a letter which shows what a looming heart the old gentleman has. I have written to him for permission to use the letter publicly and I hope he will give me the permission. My object in seeking to give publicity to his letter is to give the people of Orissa an idea of the intensity of his feelings, for I feel the people will publicly reciprocate the feelings in a suitable manner if they only know Mr. Ravenshaw’s feelings

ଏଇ ବିଧାରେ ଏ ଗୋଟି ତଥା ଅଗାତ
୧୯ ଜାନ୍ମଦିନରୀ ବ୍ୟକ୍ତିର କର ଦିଲ
ଯ ମୁଣ୍ଡ ବିଶ୍ଵରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ-
ବୁ । ଅବଳମ୍ବନ ଆହୁ ଜୀବିଧ ପଠାଇବେ । *

୨୨୫୭ ଶା ସମବନ୍ଦୁ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ।
ଦିଲ୍ଲି ପୋଃ ଆ ପୁଣୀ
ଦିଲ୍ଲି ପୋଃ ଆ ପୁଣୀ

ଅପରିକ୍ଷା ଯାହୁ ଜୀବି ଏକତଥା ପାଇ
ଅଛୁ ଦିନ୍ଦୁ ଶେଷରୁ ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଥାଏ । *

ଶାଖା୧୭ ଶା ରକା ବ୍ୟାକିଧ ପାତା
ଗାନ୍ଧୀ—ଦୂମରକ

କିମ୍ବାକନ୍ତୁ କଟିନ ଯାହୁ
ଚୋଗେ ଏକାବେଳକେ
ମାରିଥାଏ । କୁଆଜେବ ଔଷଧ
ଶୈଖିଲ ଚାଲୁ ଏମନ୍ତ ଉତ୍ତରିଷ୍ଟ ଏବା
ଏ ବିପାଳ ଜୀବିଧ ମୁକାର ମୁଣ୍ଡ ଲାଗି
ଏ ରେ । ଶାଖା୧୭

ଶା ବିଦ୍ୟାମହେ କଲେଇ
କୁଆ—ଶୋକର୍ଥ ।

ଶେଷ,
ବାହୁଗେର ଅନେକ ଦିନୁ ଅକମଙ୍ଗ
ଶାଖା—କୋଇ

ମୋହର
ଶିଖ କରିବାରୁ
କରିବି କାମକ
ସେହିମାନେ

ଶୁଷ୍କ ଏହି

ଜୀବିଧ

ପଣ୍ଡା

କୁଆଥାଏ

ଶା ନାମ,
ଧାମ,

ଦେଇବ ରବା

ର ଜୀବିଧ ଶ

ଶାଖା

ପ୍ରଥା—ମାନେଇବ

ବିଜ୍ଞାନ । ବିଜ୍ଞାନ । ବିଜ୍ଞାନ !

ପଣ୍ଡିତ ମର୍ଦ୍ଦୀ ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀପୁରୁ ଅଠରାହିକ ମହାପାତ୍ରର
ଅଦେଶ ଅନୁଷ୍ଠାନେ କଟିବ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କ
ସହାୟରେ ଅମୃତାର୍ଥ ଦେଇଥାଏ । ଅବେଦ-
ନକାରମାନେ ଅପ୍ରାପ୍ତ କାମ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ ଓ
ଟେକ୍ନୋଲୋଜୀଶିକ୍ଷଣ, ସୁଲ କିଣିବ, ଏବା ଟାର୍ଟିକ ଓ
ପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନାପଢ଼ି ଓ ଟାର୍ଟିକ
ଭାବମାୟିଲ ପଠାଇଲେ ଭାବନାରେ ପାଇପା-
ରିବେ ଅପରିଲେବ ସ୍ଵର୍ଗ ଉପରେଇ ହୋଇ
ଗୋଗିବାର ପରିଚୟ ଦେଇଲ ପାଇବେ ।

ପ୍ରକାଶ ଥାର ବିମହିତକାଳ ଉଚ୍ଚତରୁ କେହି
ଏହି ପଠାଇବେ ନାହିଁ । ପଠାଇଲେ ସେଠାରୁ
ପ୍ରମୁଖ ପାଇ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ଶା ଗୋଗିବାର ବସୁ
ଶେଷକରି

ଶୁଭାସିନ୍ଦ୍ରିୟ ବିକ୍ରିପ୍ତି ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ସ୍ଥାନିତି ଫେଲ ପ୍ରକାଶ କଟିବ
ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତରିକାରରେ ବିତ୍ତେ
ଦେଇଥାଏ ମୋଷିଷିଳର ଗ୍ରାହକମାନେ ଭାଗର
ଟେକ୍ନୋଲୋଜୀଶିକ୍ଷଣ ଧାରାଇବେ । ଶି, ପି ଏ ଦୁଇମାତ୍ର ପଠା-
ଇବ ଲାଗିବେ । ଶାଖା ଲମ୍ବେ ଟାର୍ଟିକ ଅଟେର
ଅବେଦନବାବୁ ଦେଇ ।

ଶୁଭାସିନ୍ଦ୍ରିୟ କରିବାକ ଏହି ଏ ଏ

ଶୁଭାସିନ୍ଦ୍ରିୟ କରିବାକ ଏହି ଏ

ଆମ୍ବୁଦ୍ଧର ଓ ତହିଁର ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ଓ ଅଟକ୍ଷେତ୍ର,
ଓରିଜିନେଟ ପ୍ରକାଶ ସ୍କଲାର୍ ରେ ରାଜ୍ୟ
ବିଜ୍ଞାନକାର ଟେକ୍ନୋଲୋଜୀଶିକ୍ଷଣ ପ୍ରସ୍ତରିକ
ରେ ବିଜ୍ଞାନ ଦେଇଥାଏ ଥିଲା ଏହି ପାଇବାରିବେ

ବିଜ୍ଞାନ ।

ଏହି କଟକ ପ୍ରଦେଶମାନ ଦେଇବ
ନିରବତାରେ ପାରିଶର ବିଜ୍ଞାନପାତ୍ର
ଅଶ୍ଵର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥାଏ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟ
ଓ ଲାଗାଇବା ପାଇନର ଉତ୍ତରାଧିକାର
ଏକ ନାନାପ୍ରକାର ଟାଇଟନିକନ୍ସଟ୍‌ରେ
ପାଇବାରିବା ପାଇବାର ପାଇବାର
ଦେଇବେ ସେ ଅମ୍ବକୁ ବିଷର ଦେଇବେ ଅମ୍ବ
ମୋମାପାଇବି । ଏହାରିବା ଦେଇବେ ଅମ୍ବ
ଲାଗାଇବା ଅଶ୍ଵର ଲାଗାଇବା ଦିକ୍କେ
ଦେଇଥାଏ । ଅବେଦନ କରିବେ ଅଶ୍ଵରର
ଅମ୍ବା ଦେଇବେ ନର ଲାଗି ପାଇବେ ।
ବିଜ୍ଞାନକାର } ଏ ଗୌତ୍ମପଦବୀ ରୂପ
କଟକ } ମାନେଜର

ଭେଟାର୍ ପଞ୍ଚବିଂଶତି ।

ପଞ୍ଚମ

ଜିଲ୍ଲାପାଇବ, କାନ୍ତପାଇ
ପରିବାର ଏବା ପରିବାରରେ କାନ୍ତପାଇ

ପରିବାର ପରିବାର

ପରିବାର ପରିବାର

ପରିବାର ପରିବାର

ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର

ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର

ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର

ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର

ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର

ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର

ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର

ବିଜ୍ଞାନ ।

ପାଇବାରି, ବିଜ୍ଞାନବାବ, ଏବା ପାଇବାରି
ଏ କିମ୍ବା ପାଇବାରିକାର ଲାଗୁ, ଏହି